Kısa Notlar

Twitter ve sosyal medya yazıları

İBRAHİM GÖZEL

Kısa Notlar

Twitter ve sosyal medya yazıları

İbrahim Gözel

SosyalSanat · 2026

İçindekiler

Ekonomi

İktidar ve Siyaset

Din, Tarih ve Toplum

Dünya ve Dış Politika

Düşünceler

Sunuş

Bu kitap, 2018–2025 yılları arasında Twitter'da ve sosyal medyada paylaşıp SosyalSanat'ta yayımladığım kısa yazılardan oluşur. Yazılar konularına göre beş bölümde toplandı ve her konuya bir başlık verildi. Anlamlara dokunulmadı; yazım, noktalama ve kısaltmalar düzeltildi, tekrar eden notlar bir kez alındı. Tarihi belli olan notların sonunda tarih yer alır.

Ekonomi

Ekonomik Savurganlık ve Enflasyon Politikası

Artık iktidarın yasama, yürütme, yargı ve basın üzerindeki gücü arttı. Ekonomik savurganlık, "İtibardan tasarruf olmaz." anlayışı, yayılmacılık ve yandaşa nakit sermaye aktarımı hızlandı. Böylece COVID-19 ile birlikte ekonomik krizler patlak vermeye başladı. Devalüasyonla birlikte enflasyon politikasına geçildi.

Enflasyon döneminde halkın yeni birikimleri eridi. Hükümetin izin verdiği ölçüde ücretler artırıldı. İthal mallarla içeride karaborsacılık engellenirken yeni tüccarlar aracılığıyla yeni zenginler yaratıldı. Enflasyonist politika halkın alım gücünü azaltırken iktidar, yerel seçimlerde büyük illeri kaybetti.

Vakıflar, Sermaye Aktarımı ve Belediyeler

İktidar yayılmacı politikalarına devam ederken vakıflar üzerinden nakit sermaye aktarımı sürdü. Yeni belediyeler vakıflara nakit aktarımını kesti. Bu kez devletin elindeki borsa spekülasyonları hem küçük birikimlerin hem de kara

para aktarımının merkezlerine dönüştü. Ardından Fatma operasyonu patladı.

Daha önce belediyeler üzerinden saldırılar düzenlenerek muhalefet küçük düşürülmeye ve oy kaybetmeye çalışıldı. Bazı belediye başkanları hapis cezasıyla karşı karşıya kaldı, mallarına el konuldu. Bunun üzerine, sermayesi ve açığı bulunan, nakitle sınıf atlayan bazı kişiler muhalefetten iktidar partilerine döndüler. Dönmeyenler ise soruşturma ve kovuşturmalara uğradı.

Yaşlı Siyasetçiler

Bazı ülkeleri 70'lik bunak siyasetçiler yönetiyor. Memuru, emekliyi iş göremez diye tüm birikimlerini heba ederken kendini bulunmaz Hint kumaşı sanan siyasiler: Biri ABD'nin başında dünya macerasına atılırken diğerleri ele geçirdiği koltukları terk etmiyor. Vahşi kapital yaşlıyla çalışıyor.

Ekonominin Açık Vermesi

Ekonominin açık vermesi: COVID ve Batı'ya sermaye aktarımı, Trump'ın ve Batı'nın ekonomik ablukasıyla Merkez Bankası birikimi tüketildi. Yatırım durdu, enflasyonist politika başladı. Yerel seçimde ikinci partiye düşmesiyle iktidar, Araplar ve Suriye yayılma politikasıyla mezhepsel savaşı tekrar körüklüyor.

2001 ekonomik krizi ve yüzde 9'luk küçülmeyle yeni kadrolar restorasyon fikriyle geldi. Yeni yeşil kapitalist yaratma hayaliyle kamunun yerüstü ve yeraltı ekonomik

değerlerini sattı. Batı'ya uyum politikasıyla ucuz kredi alarak bürokrasiyi (asker ve sivil), basını, yargıyı ve meclisi tekelde topladı, tek adam rejimi yarattı.

Dünya gücü olma hayali; bütçe açığı, kredi musluklarının kesilmesi ve pandemiyle duvara tosladı. Enflasyonla (zamla) vergi toplama hayali ekonomiyi küçülttü; enflasyonun tüketimi kesmesiyle birlikte ekonomi resesyona girdi. Faizi düşürüp ekonomiyi canlandırma çabası enflasyon frenini patlattı.

Faizin ve alım gücünün düşmesi konut alımını geriletti. Devalüasyon doları yükseltti; ithal girdilerin ve enerji fiyatlarının yükselmesi üretimi düşürdü. Tarımda ve tekstilde rekabet gücü kaybedildi. Muhalefeti susturmak için yargı kullanılırken ülke imajı eksiye düştü.

Tüm bu olanlara rağmen eldeki basın, yargı ve trol propagandası ile muhalefetin kendini yenileyememesi yine seçimi kazandırdı. Enflasyonu düşürmek ve ücretleri kısmak için TÜİK verileriyle sahte enflasyon yaratılırken ana muhalefet partisinin belediye başkanları içeri alınarak muhalefet eziliyor.

Yargı kararını eleştiren yazarları hapisle, Gezi davasıyla sanatçıları içeri tıkarak göz korkutmak için yeni düşmanlar yaratıldı. Toplumun yazması, çizmesi, gerçekleri ortaya çıkarması karşısında yargı öcü olarak kullanılarak toplum sindirilmeye çalışılıyor. Ekonomiye Suriye de çare olamadı.

Suriye yandaşa umut dağıtırken ekonomiye katkı yapamadı. Yeni bir dış geziye çıkarak yeni alanlar açılmaya çalışılıyor. Yeni dönemde faizi düşürerek ekonomiye

kaynak aktarma, faiz kıskacında toplumu üretime ve tasarrufa yönlendirme çabaları devam ediyor.

2021 kriziyle, 20 yıllık tek adam rejimi başladığı yere, enflasyonist rejime döndü. Tüketim ekonomisi, üretimsizlik, fazla sermaye yaratamama, Üçüncü Dünya ekonomilerinin hayalleriyle gerçek ekonominin örtüşmemesi ve tüketici sınıfın saraylarda yaşama arzusu, ülkeyi başladığı yere geri döndürüyor.

Üretim, Büyüme ve Paylaşım

Üretimi artıramayan tüketimi kısar. Kendi ilerlemesi için birilerini geriletir. Osmanlı köylünün etinden, sütünden, buğdayından, canından çok faydalandı; onu karasabana, kağnıya ve öküze mahkûm etti. Şimdi şehri köyleştirip emeklinin, ücretlinin boynuna çöküyor. Birinin ilerlemesi için birilerinin geri kalması, pay vermesi lazım.

Bir yerler devasa büyüyorsa diğer taraf küçülür, çürür, yıkılır, çöker ya da yanıyordur. Sistem bütüncül büyümüyor; beş çete büyüyorsa oligarşi oluşur. Finansınız üretim ya da maden değilse, gazınız, petrolünüz yoksa dikey büyüme yatay çöküşe götürür; bu önlenemez. Son lider çıkaramıyorsa süründürür.

Hollanda, Konya kadar büyüklüğüyle tarımsal üretimde dünya ikincisi. Biz Konya, Çukurova, Kaz Ovası, Amik, Muş Ovası, Iğdır, Bursa ve Ege ile kendine zor yeten tarımımızla konuşarak dünyaya hakim olmaya, Suriye'yi il katmaya uğraşırken bilim ve teknik üretemeyen üniversitelerimizle övünemiyoruz.

Zamlar, Emekli ve Memur

Kendine muhalefet; zam yapanlara muhalefet, muhalefete muhalefet. Kendisi yapmıyor, “zam yapanlara muhalefet edin” diyor. Zammı devlet yapıyor, esnafı hedef gösteriyor. Herkese teröristlik yaftası takacak. Kendisi suçu başkasına yükleyince yükü hafifliyor. Bu yalan değil; bunu gerçekler çarpar.

2.500'ü 11.400'e artıran emekli: Her gün makarna, aylık 600 lira; elektrik 200; suyu sokak çeşmesinden getiriyor, 0 lira; doğalgaz battaniye arasında, 500; interneti varmış. Bu adam dağda ya da mağarada yaşıyor. Buğdayı, kapıda ineği varsa başka şeye ihtiyacı yok. Artık şehirler köy oldu, köylü şehirli.

“Emekliyim, evsizim. 14 bin liraya nasıl ev tutayım, kent lokantası arıyorum.” diyor. Kent lokantasını popüler yapan ihtiyaçtır. Üç simit parasına sıcak yemek yiyor. Çok büyük projelerin altında kalan emekliye yaşam mücadelesinde destek veriyor. Devletin mahkûm ettiği açları belediye doyuruyor. Makarna fakiri.

500 bin üyeli Memur-Sen başkanı (sendika ağası) maaş aldığı yerde memurun yüzde 11 zammı umurunda olmaz. Hangi memur sendikası olursa olsun başkanı da memurun aldığı zammı almalı, en yüksek memurdan fazla maaş almamalı. Alırsa memurun değil, iktidarın hakkını savunur. Sendikalı sal*k memur avucunu yalar.

Vahşi Kapitalizm

Vahşi kapitalizm çocukları açlık ve yoksullukla öldürüyor; ya halkı istibdatla ezerek, asarak, işkence ederek, kör kurşunla öldürüyor ya da halkta zengin ve fakir katmanlar yaratarak bir tarafta ilaçsız, yoksul insanları hastalıktan, diğer yanda kazayla ya da serserinin bıçak darbesiyle öldürüyor.

Hemen hepsi kapitalizmin dengesiz ilerleyişinden. Bencilce kendine birikim yaparak hem ahlakı yok ediyor hem toplumu katmanlara ayırarak zulüm yapıyor. Zulüm yaparken insanlığa soykırım yapıyor. İkiyüzlü demokrasisi kendi refahı içindeyken halkın ya da Üçüncü Dünya'nın sefaleti içinde sömürüsünü sürdürüyor.

Hayal Satışı ve Özelleştirme

23 sene hayal sattılar ama devletin elindeki her şeyi sattılar. Arapların petrolü gibi bitmez sandılar. Satacak şey kalmayınca “hayt” diyerek fakire araba, güç hayali sattılar. Halkı emlakla, yolla, SİHA, TOGG ve Gabar petrolüyle uyuttular. Uyuma sen de; uyku yarı ölümdür, malını böyle paylaşırlar.

TÜSİAD devletle büyüdü, darbelerden, ambargolardan geçti. MÜSİAD, sen ne yaptın? 24 yıldır tek partinin desteğiyle, beşli çeteyle cumhuriyetin her şeyini sattın. Motorsuz tank, küçük uçak, emlak; para bitti. Ortadoğu bataklığında Suriyeli ve Arap besliyorsun. Dünyayı bırak, Türkiye'de bile markan yok.

Dışa açılarak hegemonik dünya kurulabilir. Ama merkez ekonomi, sürdürülebilir üretim yapıp üretim fazlası verirse hegemonya kurabilir. Üretim fazlası vermeyen ülke baskıya ve krizlere açık hale gelir. Ekonomik dengenin yıkılması kriz içinde kendi buhranını ve çıkış krizlerini yaşatır.

Bütçeye memurlar yük oluyorsa kaldır memurluğu, vergileri ve hizmetleri başkası toplasın; maaş vermezsen olur biter. Bu işi en iyisi robotlara yaptırın; enerjiden kıs, işi yavaşlatanın sırtına vur, eski köleler gibi. Çalışmayan olursa at köşeye, hurda yap. Ha, depremi yapanı da tutuklayın.

Kent lokantası aşevi değildir. Fakire bedava değil, ucuza karın doyurduğu için kimse aşağılanmıyor. Parası olan açlığını değil gönlünü doyuruyor. Kent lokantası, iktidarın yarı tok bıraktığı insanların uğrak yeri. Artık kamu, mahalle lokantalarıyla insanların açlık sorununu gidermeli.

Cumhuriyet Ekonomisinin Seyri

Sal*k, tarih ve ekonomi bilmez; “20 yıl önce yoktu, şimdi var” diyor. Ekonomik kriz dünün fakirliğini bugünün varlığına koyuyor. 1927'de Kayseri'de 200 uçak üretip ihraç eden ülkenin fabrikasını 1948'de İnönü kapattı; bugün motorlu taşıt üretemiyor. 1950 sonrası sağ iktidarlar sınıf atlamak ve zenginleşmek için devleti kullandılar.

Burjuva sınıfı devlete bağımlı olarak yaşadı. Sermaye birikimi ulusal sermayeye öncülük yapamadı. Ağır sanayi, demir çelik fabrikaları devlet eliyle yapıldı. Sağ hükümetler

devlet bankaları ve KİT'lerle kalkınma yapamadılar. Solu ve CHP'yi asker ve bürokrasi iktidardan hep uzak tuttu.

Burjuvazi devlete bağımlıydı. Dünyaya açılımı Özal yaptı. 90'larda iktidarlar PKK ile çatışırken militer güçler yazarları öldürüyordu. 2000'lerin krizi burjuva siyasetini ve devletin kamu gücünü çökertti. Yeni iktidar dünyayla emperyal bölüşüme girerken cumhuriyetin birikimini harcadı, sanayileşmedi.

Emlak ekonomisi yarattılar. Sürdürülebilir ekonomi yerine yeni kapitalistler yarattılar. Tüketim ekonomisini üretime çeviremediler. Harcanacak birikim kalmayınca göreli bolluğun yerini yüksek enflasyon aldı; tüketimi kısıp vergiyi (fiyatı) artırarak tükenen bütçeyi finanse etmeye çalıştılar.

Doğuya dönen yüzleriyle İslam önderliği için harcanan tüm çaba, emperyal Batı'nın alana inmesiyle ekonomik kıskaca girdi. Osmanlıcılık hayaliyle yapılan her genişleme emperyal Batı'nın politikalarıyla yıkıldı. İçe dönük politika, zımni ambargo ve yargı kararlarıyla Batı sermayesi borsadan çekildi.

Arap sermayesiyle, krediyle, swap'la hazineyi toparlayamadılar. Geniş alana yayılmış tüketim ekonomisini disipline edemediler. Bütçe açığını maaşları düşürüp fiyatları baskılayarak ve ithalatla dengeleme çabası stok ve fiyat istikrarsızlığına yol açtı. Bürokratik müdahale sonuç vermedi; iktidar ekonomik açık veriyor.

Türkiye'yi başörtüsü-sakal tartışması batırdı. Sakal ve başörtüsü iktidara geldi. Satmadık bir şey bırakmadılar;

kadınları kapatıp çocuk ve kadın cinayetlerini artırdılar. Satıp yurt dışına taşındılar. Ülkeyi Arap ve Batı sermayesine teslim ettiler. 90'ların enflasyonu patladı, stagflasyon devam ediyor.

Arap zenginlere Bolu Mudurnu'da 732 şato; 12 yıldır bomboş hayalet Arap şatoları. Araplara bakarken petrodoları gördük. Avrupa senyor şatosunu Araplara pazarlamak; ya elin boş kalır ya da elinde terk edilmiş viran bir şehir kalır. Altın klozetle araba, şato satmak hangi sal*ın aklıydı?

Kapitalizm koruma duvarları örüyor. “Bırakın geçsinler, bırakın yapsınlar.” diyordunuz. Gümrük duvarını siz mi örüyorsunuz, sosyalistler mi? Hodri meydan. Nerede ucuz enerji ve yüksek kâr varsa kapitalist oraya gider. Faizin yüksek olduğu, üretim yerine lüksün yaşandığı yerde burjuva sınıf yaşar ama kapitalist oradan kaçar.

Sermaye, Elit ve Üretim

Sermaye birikimi, elit bir sınıfın yarattığı atmosferde toplumun ihtiyaçlarına değil, elit sınıfın isteklerine cevap verir. Oysa toplum, tüketip ürettiğiyle ve yarattığı teknolojik birikimle gelişir.

“İmam hatipler değil fen liseleri açın, camiler değil fabrikalar açın.” sözü size yetmedi. Ekonomideki bezirganlığınızla ülkeye tekke ve medreseler açarak Ortadoğu bataklığına götürdüğünüz bugün, elde yüksek enflasyon ve büyük bir göçmen nüfusu var. Tekkelerin köşe başını kaptığı yerde ekonomi tabii ki çöker.

Faiz, Vergi ve Yastık Altı

İslam felsefesi faizi haram yaparak duran varlıkları ve sermaye birikimini değerlendiremiyor. Yasal faizi dahi haram saydığından, legal alanda bile parayı yatırıma dönüştürecek, parayı alınıp satılan bir değer yapıp rekabeti geliştirecek bir form kazanamadığından para dolaşıma girmiyor.

Para yastık altında; ölü yatırıma, duran varlıklara dönüşüyor. Yeni buluşlar, atılımlar ve fırsatlar değerlendirilmiyor. Sermayenin pazara doğrudan girmediği bu iki yüzlü ideolojide kısıtlı paranın piyasaya sürülmesi, üretim yerine tüketimin artmasına, enflasyona ve stagflasyona yol açmaktadır.

ÖTV, 99 depreminde lüks ve çevreye zararlı mallar için geçici olarak çıkarıldı. Devlet ÖTV'nin tadını alınca kalıcı hale geldi. Araba alırken; bir arabalık (yüzde 40) faizci bankaya, bir arabalık ÖTV (yüzde 70) ve KDV (yüzde 20) devlete gidiyor, bir arabayı da vatandaş alıyor. Geri kalanlar 10–30 yaşında ikinci el arabaya binerken makam arabası Mercedes olur tabii.

Güney Kore ekonomik durgunluğu yenmek için halkına ve yoksula para yardımı yapıyor. Bizde ise enflasyonu düşük gösterip elektriğe ve doğalgaza maaştan daha fazla zam yapıp halkın elindeki parayı geri çekmenin yolları aranıyor. Bütçe açığı daha fazla ÖTV ve vergiyle kapatılmaya çalışılıyor.

Halk böyle iktidarlara, ekonomik çöküşlere ve krizlere karşı kötü gün parasını yastığının altına koyuyor. Halkın

gelirini artırmayı bırakın, elindekini faizle, vergiyle, enerjiye zamlarla alarak açık veren bütçeyi tamamlamaya, borçlarını ödemeye çalışıyorlar. Halk da böyle hükümetlerden kendini koruyor.

Halk böyle hükümet ve padişahlardan tek bir şey öğrendi: Elinin altındaki altınlara devlet el koyamaz. Malına, mülküne, gelirine çöküyorlar ama yastığın altına ulaşamıyorlar. Neymiş, yastık altıyla devletin borçları ödenirmiş. Sonra hükümet o paraları da çarçur edecek, sonra yine halka çökecek.

Çocuğunun evlenmesine, hastalığına, bir ev ya da araba almasına yardım etmeyen; her şeyden vergi alan, zam üstüne zam koyan, üretim yapmayan hükümetlere karşı yastık altı halkın yaşam sigortasıdır, hayatta kalma mücadelesinin birikimidir. Bu halk bolluk görür, kendini güvende hissederse elindekini avucundakini harcar.

Bir de artık kurtuluş umudu kalmadığında iki çift çarığını, bir çift öküzünü devlete verip kazmayı küreği alır, devlet için savaşta son kuruşunu harcar. Kurtuluş Savaşı ve şeker fabrikalarının kuruluşu bunun iyi örneğidir. Bu tür iktidarları son kez görelim.

AKP Ekonomisinin Açmazları

AKP, cumhuriyetin komprador burjuvazisi, darbeler ve askeri vesayetle savaşmaya geldi. Tek adam rejimi, genişleme politikası ve emlak, yollar, köprüler, hastanelerle yeni bağımlı bir burjuvazi yarattı. Sermayeyi kendi yandaşına aktararak, ülke kaynaklarını satarak bir İslam burjuvazisi yaratmaya çalıştı.

AKP'nin açmazı, aktarılan kaynağın ana üretim yerine hizmet sektörüne aktarılmasıdır. Sanayi hamlesi ve üretim fazlası yerine kaynaklar mirasyediler gibi paylaşıldı. Maden kaynaklarının yetersizliği ve genişleme politikasıyla, dünyanın jeopolitik krizlerinde, COVID'den sonra devalüasyon ve enflasyon krizine saplandı.

Enflasyonla (vergi ve cezalarla) ayakta kalmaya çalışırken halk nezdindeki itibarı azaldı. Belediye başkanlarını tutuklayıp İBB üzerinden itibarsızlaştırma ve karalama politikasıyla halk nezdinde CHP'nin yükselişini durdurmaya çalışıyor. Siyasi ve ekonomik güvensizliğe karşı eldeki birikimleri harcamaktan çekinmiyor.

Kriz Yönetimi ve Talan

Kriz yönetimi mi, yöneylem mi? Kapitalist birikim için sermaye transferi yapıldı; kamu birikimleri yeşil kapitalist oluşturmak için satıldı. Yaratılan ucuz krediyle kamu sermayesinin sonuna gelindi. Batı Hıristiyan dünyasından ayrışıp doğuya ve İslam dünyasına yaklaşınca Batı kredi musluklarını kapattı.

Hazinenin boşalması ve İslamcı “nas” rejimi; Katar ve Çin sermayesiyle sübvansiyon ve swap anlaşmaları kısa süreli oldu. Üretimden değil emlaktan ve ranttan elde edilen gelir sürdürülebilir üretim yaratamadı. Tüm dünya gibi faizler artırıldı; enflasyon ve zamlarla hazinenin borçları halka yıkıldı.

Türkiye tarihinin en parlak burjuvalaşma ve talan dönemini yaşıyor. Devletçilik ve ithal ikamesiyle oluşan birikimler satılarak hem İslamcı bir burjuvazi oluşturuldu

hem de yeraltı ve yerüstü zenginlikleri bunlara satıldı. Zengin üst tabaka, üretimden kazanamazsa ithal ederek parlak dönemini yaşıyor.

Kim demiş araba üretemiyoruz diye? 990'a alıp 1.990'a satıyoruz. Üretmeye gerek yok; al sat yap, bir araba parası kazan. Neden üretip satsın ki; o zaman kârı yüzde 20 olur, yüksek fiyata dışarıya satamaz. Kerhizleri bulmuş; jelibon madeni gibi, üretmeden bir otomobil sahibi oluyor. Acaba bu kim?

Türkiye neden telefon üretsin ki? ABD'deki üreticiden alıp üstüne vergi koyarak daha çok kazanıyor; bir de aracılar kâr koyuyor. Üretmeden bir telefondan para kazanıyor. Yerli üretim böyle çökertiliyor. Devlet vergiyi al, parayı denkleştir, al. Kaçak kullananın hattını keserim; sonuç ceberrut devlet.

KDV'den sonra deprem için Özel Tüketim Vergisi'ni çıkardılar; özel, lüks tüketim malları için. Ama lükse, yata, pırlantaya ÖTV getiremediler. Temel mallara, beyaz eşyaya, otomobile, alkole, sigaraya, ithalata yüksek vergiyle insanların canını (emeğini) iktidar üretmeden yiyor. Çok şerefli, şatafatlısınız.

Enflasyonu, zamları Allah yapıyor diyorlardı ya. Fakire değil, zenginin malına zam yapan Allah onlardan yana mı diye düşünüyor insan. Onların tanrısı zam yaparken fakirin tanrısı zam yapamıyor. Bu tanrı vergiye iki katı, maaşa yarısı kadar zam yapıyor. İdareciler Allah'ın adını kullanıyor.

1930 krizinde işçilere iş yaratılırken prekapitalist İslamcı kapital önce işverenleri kurtarıyor. 1930'da zenginler intihar ederken bizde işsiz proleterler intihar ediyor. Ne yaman çelişki: Demokrat sosyalist ahkam kesiyor, liberal seyrediyor, ekonomist ve hukukçu cezadan korkuyor.

Yangın Uçakları ve Tercihler

İmarcılık ve yeni imara açma, yıkma, yakma politikasının sonuna gelmiş bulunuyoruz. Söndürme uçağı yerine saraya uçak alıyoruz. Kıyıları talan edip otel açıyoruz. Sonra eksik hammaddeyi ve malı piyasaya ithal ederek gün kurtarılıyor. Bütçe açığını kapatmak için zam ve enflasyon politikası.

Ormanın yanmasını istemeyen yüzlerce küçük uçak alır. Ormanın yanmasını, ranta açılmasını isteyen ise saraya 15 uçak alır; orman uçakları arızalı diye hangarda bekletilir. Sonra yanan koylara otel yaptırır. “Tepeler orman özelliğini kaybetti” diye satarlar. Millet ve doğa hariç herkes kazanıyor.

Savaş silahlarla yapılmaz; savaş aynı zamanda ekonomik savaştır. Saraya 10 uçak alıp 20 yangın söndürme uçağı almıyorsan bu bir tercihler savaşıdır. Yüksek bürokrata 3–5 maaş verirken milyonlara, asgari ücretliye enflasyonun altında zam vermek tercihtir; “milyonlar az yesin, saray zengin olsun” demektir.

İktidar ve Siyaset

CHP'nin İktidarsızlığı ve Siyasi Dönüşler

“Ö.Ö. Sütte leke var, onda yok.” dediği eski İzmirli CHP arkadaşı da dönek çıktı. Kuyruğu sıkıştığında dönen demokratları seçen parti başkanı, kayyum olmayı seçen K.K. başkanıyla birlikte, CHP'nin neden 25 yıldır iktidar olamadığını ve müzmin muhalefete mahkûm edildiğini gösterdi.

Parti, ilk saldırıda ne kadar beceriksiz, dönek, satılık ve sinik kadrolarla karşı karşıya olduğunu gördü. CHP'yi nasıl bölüp parçaladıkları ve dağıttıkları ortaya serildi.

Gücün Tek Elde Toplanması

İlk olarak üniversite giriş soruları çalındı. Basında çıkan birkaç haber dışında ses çıkaran olmadı. Daha önce Uzanların malına çöktüler; kimse ses çıkarmadı.

Doğan medyaya çökülürken ses çıkaracak güçler olan ordu ve medya, yandaşlarla doldurulmuştu. Yargı yoluyla güçler susturuldu.

Yargı kullanılarak FETÖ eliyle insanların hayatları çalındı. Askerî vesayet kaldırılırken Ergenekon örgütü araç kılındı; eski emekli subaylar cezaevlerine tıkılarak sessizleştirildi. Sonrasında FETÖ darbesi ve 15 Temmuz süreciyle FETÖ ve muhalefet cezaevlerine atıldı.

Güçler ayrılığı ortadan kaldırılırken bürokrasideki ve askeriyedeki zinde güçlerin, yani askerî vesayetin etkisi azaltıldı. Meclisin birçok yasama yetkisi yürütmeye verildi. Tek bir kişiye hükümet kurma ve azletme yetkisi tanınarak tüm yetki Cumhurbaşkanına devredildi.

Böylece koalisyonlar dönemi bitti. Ancak seçimlerde koalisyon dönemi başladı.

Muhalefetin Bölünmesi ve Türk Siyaseti

Muhalefetin eski başkanı K.K., butlan kararıyla parti başına getirildi. Muhalefet partisi ikiye bölündü. Amaç, böl ve parçala taktiğiyle dönen başkanlar üzerinden eski belediyeleri yeniden arpalık hâline getirmek ve ele geçirmekti.

Türk siyaseti nereye gidiyor? Muhalefet partisine sıra geldiğinde ses çıkaracak güçlerden kimse kalmamıştı.

Butlan Kararı, CHP ve Sol

Butlan kararıyla demokrasiye, CHP'ye ve sola darbe vurdunuz. K.K., Menderes politikasıyla Halk TV'ye kayyum atadılar.

K.K., sen Alevi değilsin. Sen, Kürtlerin iktidarla yakınlaşmasına hizmet etmek için Aleviliği ve makamını

kullanarak Kürdizme hizmet ediyorsun. Yazık ki yazık, Alevi diye senin peşine takılanlara.

Ne güzel değil mi? Muhalefeti kendin ayarla: Biri ümmetçi milliyetçi, diğeri Kürt Alevi, kendisini Dede Piro diye tanıtıyor. Birini yanına almış, milicilik oynuyor; Kürt Alevisi karşısında onunla yargıyla demokrasicilik oynuyor. CHP'yi soldan ve demokrasiden arındırıyor, üstten atayarak.

Yargı, Troller ve Düşman Hukuku

Eskiden başbakanın önüne yazar kasa atan esnafla basın yeri göğü inletmişti. Polis emeklisi "geçinemiyorum" diye, hem de Anayasa Mahkemesi önünde kafasına sıkarak intihar ediyor. Ne basın duydu ne mahkeme ne de polis, ne çam ağacı. Herkes korkudan ininden kafasını çıkarmıyor.

Suçu da suçluyu da kendileri belirleyip kendi yargıçları yargılıyor. Troller kimin tutuklanacağına, ne kadar ceza alacağına karar veriyor. İktidar oyunlarına küçük siyasi lider hamle yapıyor, bürokrasi ezerken yargı kararı uygulatıyorlar. Emperyalist politikalar, emperyal fonlarla besleniyor.

Denize düşen yılana sarılırmış. Depremde çadır satan Kızılay'dan kaçarken, daha önce ceza almış şarkıcı Rakçı Levente para yatırarak "ehven-i şer" yani kötünün iyisi olan Haluk abilerine inandılar. Devlet de Haluk'u takibe ve abluka altına aldı, denetimi altında kullandı, ihtiyaç anında patlattı.

Ahbap huylarından vazgeçer mi? Düne kadar kullandıkları ahbabı Türkiye'nin Irak petrolü. 1,5 milyon ceza aldığı

dönemde ahbaba çöktüler. CHP'yi ve laik muhalefeti karalamak için trollerin ağızlarına sakız verdi. İktidarın politik manevraları gerçekleri gizleyerek gündemi dolduruyor.

Cumhuriyeti Dârülharp (savaş ülkesi) ilan ettiler. Unuttukları şey şu: İktidarı için her şeyi mubah sayan savaş ahlaksızlığını, uzun süre iktidarda kalınca kendi ahlakları olarak halkına getirdiler. Yandaşı dışında herkesi düşman hukukuyla yargıladıkları için zulüm yapan oldular.

Sürekli kendine yeni düşmanlar yaratarak ideolojilerini ve yaşam biçimlerini ona göre tasarladılar. Önce Ergenekon, sonra Kürtler, sonra FETÖ ve şimdi düşman hukukuyla CHP ve belediyeler. Hepsinde de yargıyı araç olarak kullanıp olası rakipleri suçlayarak hapse atıp kendini akladılar.

Dârülharp anlayışıyla iktidar, muktedir olmak için düşman gördüğü muhalife karşı her şeyi mübah gördü. İktidarların asıl amacı sermaye birikimi ve İslam liderliği olduğu için oyunlarına devam ettiler. Batı yaptırımına karşı doğu sermayesiyle, enflasyon yoluyla sermayeyi halktan alıp üst tabaka yaratarak yüksek İslam toplumunu ya da İslam kapitalizmini kurmak ve İslam dünyasında tekrar egemen olmak için yeni Dârülharp politikasına devam ettiler.

Geç Kalan Adalet

Geç kalan adalet, adalet değildir. Geç gelen karar doğru karar değildir. Son finişte herkes kazanamaz. Erken kalkan yol alır, erken başlayan döl alır. Eski CHP, 6'lı masa gibi son

ana bırakırsa kendi yeliyle yine yıkılır. Az farkla ayak oyunu, trol ve bürokrasi oyunlarıyla yine yıkarlar.

İktidara gücü yetmeyen, patrona ses çıkaramayan eşeğin semerini dövermiş. İktidarın yolsuzluğuna, yasa ve anayasa tanımazlıklarına, iktidar belediyelerinin götürdüklerine bakmaz. Muhalefet belediyesinin gözündeki çöpü mertek görür. Eski CHP meğer gizliden kendini aşağı çekiyormuş.

Muhalefet ve Demokrasi

Demokratlara, güçlü muhalefete, büyüyen partiye, iktidara alternatif olan harekete ve oyları yükselen cumhurbaşkanı adaylarına geçit yok.

İki bağırıp çağırmayla, güzel sözler söyleyip milleti peşine takarak koca 25 yıl heba edilemez. Yargısı, yöneticisi, sözcüsü ve gözcüsüyle oluşturulan siyasi düzenin de bir hesabı olmalıdır.

İşte Türk demokrasisi budur.

Tarih ve Siyasi Başarı

"Atatürk devlet adamı değildir." diyenlerin yeniden tarih yazmaya kalkması, tarihin siyasi mücadelelerde nasıl kullanılabildiğini gösteriyor.

Tarih, yalnızca sözlerle değil; zaferler, devrimler, ekonomik gelişmeler ve sanayileşme adımlarıyla şekillenir. Bir ülkenin kaderini değiştiren siyasal hareketler, yalnızca söylemleriyle değil, ortaya koydukları sonuçlarla değerlendirilir.

Muhalefet kendi başarısızlığının tarihini yeniden yazabilir; ancak tarihi değiştiremez. Küçük başarıları büyütmek, başarısızlıkların üzerini örtmek anlamına gelebilir.

İktidarın ardından devleti büyüten, geliştiren ve dünyada söz sahibi yapan yönetimler kendi tarihlerini güçlendirir. Ekonomiyi büyütemeyen, ülkeyi krize sürükleyen yönetimler ise kendi tarihleriyle yüzleşmek zorunda kalırlar.

Tarih, sonuçları kaydeder. Başarılar da başarısızlıklar da zaman içerisinde kendi yerini bulur.

Türkiye'de Sol ve Muhalefetin Dönüşümü

Türk solunun radikal hareketlerinin 12 Eylül sonrasında ve 1990'lı yıllarda yaşadığı baskılar, Türkiye'nin siyasal tarihinde önemli kırılmalar yarattı.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin geçmişte radikal sol hareketlerle kurduğu mesafeli ilişki ile günümüzde iktidar-muhalefet mücadelesinde yaşanan gelişmeler arasında önemli farklılıklar bulunmaktadır.

Muhalefetin, iktidarın belirlediği siyasi gündem içerisinde hareket etmek yerine kendi tezlerini ve politikalarını geliştirmesi gerektiği yönündeki eleştiri burada önem kazanmaktadır.

Siyasette Çöküş ve Gerçeği Görememek

“Kürsü çöküyor, kürsü çöküyor.” diye bağıran adamı siyasi propaganda yapmakla suçlayan bir siyaset anlayışı, geçmişte Bayan Çiller ve ekibi döneminde gerçekten

çöken ekonomik ve siyasi yapı ile yüzleşmek zorunda kaldı.

Yalanlara o kadar çok kişi inandırılmıştı ki, çürük bir yapı üzerine kurulan kürsünün çökmesi kaçınılmaz hale gelmişti. Gerçeği söyleyenlerin uyarıları ise zamanında dinlenmedi.

Siyasiler ekonomik krizi ve çürüyen yapıyı göremedi. 2000'li yılların başındaki krizler Cumhuriyet tarihinin önemli ekonomik ve siyasi kırılmalarını hazırlarken ne partiler ne de liderler meclis dışına düşebileceklerini öngörebildi.

Yıkım bazen tam da böyle gerçekleşir. Eğer yıkımın işaretleri önceden görülebilseydi, gerekli önlemler alınabilirdi. Bu durum geçmişte olduğu gibi bugün de farklı biçimlerde karşımıza çıkmaktadır.

Muhalefetin İktidar Politikalarına Tepkisi

Yeni ve yeniden şekillenen siyasi dengelerde AKP'nin farklı siyasi aktörleri kendi politikaları etrafında bir araya getirerek siyasi kazanım elde ettiği yönünde değerlendirmeler yapılabilir.

Muhalefet ise kendi iddia ve tezlerini yeterince ortaya koyamadığı dönemlerde seçmeni seçeneksiz bırakma riskiyle karşı karşıya kalabilir.

Kürt seçmene ulaşma çabaları, terörle bağlantılı suçlamalarla karşı karşıya olan kişiler hakkındaki hukuki süreçler ve tutuklu belediye başkanları konusunda

muhalefetin ortaya koyduğu politikalar bu tartışmanın parçalarıdır.

İktidar bir yandan Kürt siyasi hareketini eleştirirken diğer yandan farklı dönemlerde siyasi açılımlar gerçekleştirmiştir. Muhalefetin ise bu süreçlerde kendi bağımsız tezlerini oluşturması önemlidir.

Geçmişte Ergenekon, FETÖ ve çeşitli siyasi davalar üzerinden yürütülen süreçler, Türkiye'nin yakın siyasi tarihinde derin izler bırakmıştır.

Bugün de iktidarın belirlediği siyasi gündem karşısında muhalefetin kendi siyasetini ve demokratik tezlerini oluşturması temel bir tartışma alanıdır.

Barış Süreci ve Anayasa

Apo'nun PKK'nın bittiğini söylemesi ve DEM'in desteğiyle Apo'nun çıkması, barış rüzgârı, anayasa değişikliği yapıp yeniden seçilmeyi garanti altına almak için. Apo'nun ev hapsinden sonra halkın tepkisine göre seçime gidilecek. CHP'ye belediye güvenini yıkmak için kayyumla CHP belediye başkanına suç yükleniyor. *(21 Ocak 2025)*

Amaç, Apo karşılığında anayasa değişikliğiyle iktidarın süresini uzatmak. Belediye başkanının yerine kayyum atayıp tekrar Apo için A. Türk'le görüşmek, Kürt liderlerin pragmatist politikalarının popülist politikaya kendilerini kullandırmasıdır. “Ne koparsak kâr” deyip arkadan iş çevirme politikası. *(4 Ocak 2025)*

Milliyetçi adam dik durur, rüzgârla bükülmez. “Terörist başı” dediğini bugün meclise çağıran, rüzgâra biat eden bir

tutum milliyetçiliğe sığmaz. Şehit ailelerine bir şey söylemiyor deyip onların sırtından atlamak insanlığa sığmaz. Acı dindiren kalıcı barış sağlanmadan yapılan dönüşler ihanetle sonuçlanır.

CHP, İmamoğlu ve Özel

CHP başkanını arıyor. AKP yorgun belediye başkanlarını nasıl değiştirdiyse CHP'de de vizyonsuz genel başkan istifa etmeli, İmamoğlu'nu başkan seçmelidir. Aksi takdirde sıra ayvanın büyüğüne gelir; RTE iki belediyeden topladığı düzmece belgelerle içeri attığında E. İmamoğlu başkan kalmayacak. CHP tarihsel bir hata yapacak.

İmamoğlu, amaç senin davanı onaylamak değil; CHP'yi seçime kadar yıpratmak. Bunun için sinsi bir plan devrede. CHP başına geçemeden partinin kolunu kanadını kırıp Özgür Özel'in eline bırakacak. Elinde kırmızı kart, kendini hakem sanıyor. O kadar yumuşadı ki elinde bir kırmızı kart kaldı.

CHP'de başkan dahil seçimi kaybeden yönetim, beş büyükşehrin il başkanları ve oy kaybeden il, ilçe başkanları da istifasını sunmalı. Başarının bir ederi varsa başarısızlığın da bir bedeli olmalı. Kılıçdaroğlu gibi istifasını sunmalı. Başarısız giderse başarı da gelir.

Ö. Özel partiyi AKP'nin parti mezarlığına taşıyacak. O kadar yumuşadı ki RTE "Ö. Özel'den beklemiyordum" dedi. İktidara ne söz verdin? Belediye başkanının gölgesinde parti yönetilmez. Zamansız değişim, geç kalan adalet gibi olur. K.K. gibi finişi kaçırırsa İmamoğlu RTE'ye yardım etmiş olur.

CHP safları sıkılaştırmadığı sürece, sıra turpun büyüğüne geldiğinde savunacak lider elinde kırmızı kağıdıyla muhalefet yapıp oyun kuracak, öyle mi? E. İmamoğlu, kıyıdan başkan gibi konuşuyorsun; çevreni ve mahkemeyi daraltıyorlar. Çık ortaya, yoksa adını koy. Yoksa belediye başkanı olarak boğacaklar.

Artık CHP koltuğundan kalkıp adaletsizliğe karşı "dur" diyecek büyük mitingler yapmalı. Belediye başkanı, sanatçı derken gazetecileri de, parti başkanlarını da toplamaya başladılar. Sıra CHP'nin ağır toplarına geldiğinde onları savunacak kimse de kalmayacak. Ya önderlik eder ya da ülkeyi karanlığa gömer.

Ö. Özel: "Gaz verseler dahi aday olmayacağım." CHP'de 75 yıldır kadroda ve örgütte oynanan oyunu örgüt içinden gelen lider kaldıramaz. Kılıçdaroğlu solu sağı toparladı ama sağın hainleri yine arkadan vurdular. CHP yüzde 20–33 bandını yine parti dışından gelen iki belediye başkanıyla (icracılarla) aştı.

Hem devletteki kontrgerillanın demokrat sol düşünceyi yok etme çabası hem de halkın üzerindeki CHP algısı, yeni örgütçü ve icracı bir liderle aşılır. Klasik CHP söylemiyle değil; iktidarın algısını yıkacak söylem ve strateji geliştiren, halkın oyunu artıran vizyonlu bir lider partiyi ve halkı ayağa kaldırabilir.

CHP'yi muhalefete mahkûm eden, muhalefetin konforunu yaşarken öne geçeni alaşağı etmesidir. Zamanında değişim yapıp iktidar için yeni kadrolar çıkarıp demokrasiye sahip çıksaydın, muhalefet demokraside yaşardın. Şimdi

muhalefeti tek tek toplarken yanında ses çıkaracak kimseyi bulamazsın.

Geç gelen ve geç kalan adalet yıkım getirir. Geç gelen karar, geç kalan karar kişiyi yıkıma götürür. İmamoğlu'nu Gürleke gürleyip rahat mı bırakacaklardı? Bizde siyaset kıyım ve kırım siyasetidir. Gözdesi hariç güçlü kim olursa oğlunu, torununu boğdurmuş saraylı siyasi gelenekten geliyoruz. *(5 Şubat 2025)*

Muhalefetin Liderlik Sorunu

İ. Işık "Politikacılara kanacak kadar aptal değilim." der: Diplomasız biri 20 yıl iktidar olur, sosyal demokratlar lider seçimini bile yapamaz. Eleştiri derken demokratları karalar; meydanı boş bulan sağ cenah tek başına ya da ortak iktidar olur. Demokrata da ilkel eleştiri serbestisi kalır.

Kurnaz iktidar, aymaz muhalefet, iktidar hırsı. Muhalefetin hiyerarşik bürokrasisi sıranın gelmesini bekler, klikler zor zamanda harekete geçer. İktidar emperyal güçler gibi böl, parçala, yönet (abilik) yapar. İktidar parti klikleri ve yükselen lider üstüne oynar. Vasat muhalif liderden faydalanır.

Sistem kendi kendini var olan bütününde yeniden yaratır. İktidara karşı muhalefet kendini yenilemiyor, varlık gösteremiyor; başarısız lider partiyi muhalefete mahkûm eder. Programsız, mücadelesiz, yerinde sayan parti iktidarı alamaz. Depremzede de olsa toplum var olan iktidara yeniden sarılır.

İnce, CHP'yi neden böldün, neden geri döndün? O kadar yazdık çizdik, “yapma, etme” dedik. Finansın kim, kim gaz verdi? Oylar partinin, senin değil. Vizyonsuz lider yellenir; dönek değilse küpçü dükkanına döner. Sarıgül de boyunun ölçüsünü aldı. İhanetin hesabı sorulmadan geri döneni almayın.

Eskiden çukur Baykal vardı. CHP'yi yerinde saymaya mahkûm ederken RTE'yi meclise taşıdı. RTE uçkurunu çözerken videosunu çekip düşürdü. CHP'yi vasat başkanlığa mahkûm etti. Çukurdan sonra Baykal'ın asıl yumurcağı RTE'nin gölgesinde CHP'ye ateş püskürüyor. Soldan ailecek kovuldu, sağdan nemalanmak; kim takar?

Seçmenini inandırmış, manipüle etmiş; ne derse onu tekrarlıyor. Çünkü seçmenini satın almış; onu kendine bağlarken sürekli basın yayın organlarında kafasını yıkıyor. Trol ordusu ve propagandistleri neye odaklanırsa onu düşmanlaştırıp kendi söyledikleriyle yandaşa doğrular üretiyor.

Burada muhalefetin sürekli yazması, konuşması, fikir üretmesi, söylemiyle düşünceyi pekiştirmesi ve projeler üretmesi gerek. İnanmış, kandırılmış olanlar hariç, tarafsızlar karşılarında kendilerine hitap eden, yeni bir şey söyleyen lider bulamadığında “adam yok” diye eski partisine dönecektir.

Kılıçdaroğlu'nu AKP eskisi partiler, M. Akşener'in manevraları bitirdi; adaylığı geç açıklandı. A. Şener ve birçok AKP dönmesi hem çalışmadı hem de oy vermedi. M. İnce içeriden bölerken milliyetçi S. Oğan da saf değiştirdi.

Millet İttifakı'nı köstekleldiler. Yüzde 2'lik fark kalem oyunlarına kaldı.

Muhalefet yenilenme ve yenileme yapmadığı sürece "kadro kötü, başkan iyi" imajıyla ne kadar çalışırsa çalışsın, parti dışında bir icraatı olmayan, kitleleri harekete geçiremeyen, iyi geri dönüş almayan ve seçmenin oy verme eğiliminin düştüğü bir lider bu süreçte başarılı olamaz.

Bugün seçim olsa CHP'nin kemik oyu yüzde 20,3'e, AKP'nin kemik oyu yüzde 20,6'ya düşmüş. CHP vasat lideriyle, AKP iktidarı başarısız lideriyle solu ve sağı merkezde eşitlemiş oldu. Bu mesaj, liderin gücünün, program yapabilmenin, vizyon yaratmanın ve politika üretmenin ne kadar elzem olduğunu gösteriyor.

Bizde siyasetçinin ederi ve gideri vardır. Gideri gidene kadar oda başkanı, muhtar, parti başkanı, dernek başkanı, hepsi ömür boyu seçilir. İkinci olan baktı koltuk boşalmıyor; amacı para kazanmak. Futbolcu gibi kim yüksek para verirse onun takımına geçer. Bunlar siyasetçi değil, aktördü.

Bu ne padişahlık? Herkes seçimle gelip seçimle giderdi. Kıçı kırık, irrite odalarda 25–30 yıl emekli de olmuyorlar. Oda arpalık mı, miras mı kalmış? Geleni gideni tokatlayıp geleni deviriyor ya da siyasetle ortak çalışıyor. Odalara emeklilik, yaş haddi koyun. Tosuna koyunluk yapmasınlar.

Şaklabanların karalamaları, ağzı çirkin mankenlerin yalak kokan ağızla kara çalması her zamanki gibi günü kurtarır ya da seçim olsa birkaç puanı kapatır; aradakilerin ağzına

sakız verir. Önemli olan şaklabanlara ihtiyaç duymadan, işini başarıyla yapmanın verdiği güvenle yürümektir.

Küçük Sağ Partiler ve Milliyetçilik

Küçük sağ parti liderleri çok hızlı dönüyor. S. Soylu “Hesap sormazsam namerdim.” dedi, bakan oldu. M.A.M. “Dönersem namussuz, şerefsiz, namerdim.” dedi, RTE'nin elini sıktı. D. Bahçeli “İhaneti Yüce Divan'da hesap sormazsam namussuzum.” dedi, gitti ortak oldu. Başkası söylese dava açarlar. Yalancıya halkı kandırmaktan mahkûmiyet verelim.

Milliyetçi parti olarak geçinen MHP gider Arapçıların kuyruğuna girer, ümmetçilik yaparsa milliyetçiliği savunmak solculara ve demokratlara kalır. Dün önüne ip attığı liderin meşrebinden giderse, milliyetçilerin demokratlaşamadığı yerde demokratları da liberalleştiremezsiniz.

Milliyetçilik, milli burjuvazi ülkenin temelini oluşturur; ama milli burjuvazinin az olduğu yerde büyük burjuvazi emperyallerin hizmetine girer. Ne ulus ne de devlet kalır. Sonunda milleti olmayan devletin kendisi de var olamaz; sert bir darbede kolayca yıkılır.

Uluslar benliğini, kimliğini yitirmemeli; yoksa başka milletlerin boyunduruğunda yaşamak zorunda kalır. Hem milliyetçi hem ümmetçi olunmaz. Ümmetçilik din mensupluğu gibi görünse de aslında Arapların milli örfü olan Arap İslamiyeti'ne geçtiği anda Araplaşmaktır. Türk dilini, töresini kaybeder.

Din kendi dilinde ve kendi töresinde yaşanırsa milletler (Türk milleti) uzun yaşar. Yoksa Suriye gibi biri seküler, diğeri din devleti kurarak bir yerlere yaslanarak yürür; Rusya gibi biri desteğini çektiğinde devlet de millet de yıkılır.

Milliyetçi ümmetçi ile milliyetçiler karşı karşıya. Pragmatist yaklaşımla mafyalaşan milliyetçi partinin ümmetçi, anti-milliyetçi söylemi, iktidar pastasından pay almak için verilen tavizdir. Parti ideolojisi tutarsızlaşıyor. Şehit yakınları iktidar odaklı olduğundan sesleri çıkmıyor.

Kürt Meselesi ve Demokratikleşme

Arapların amacı Türkiye'yi parçalamak. Bu yüzden Araplaştıramadıkları Türk'ü ve Kürt'ü karşı karşıya getirerek kırdırmak istediler. Bunun için Irak ve Suriye PKK'ya ev sahipliği yaptı. Ama kendi ülkeleri bölünmekten kurtulamadı. Türk ve Kürt birlikte yaşamış, aynı türküleri yakmış, beraber yaşamış.

Birbirine büyük ayrımcılık yapmamış halkın demokratik gelişmesini engellemek için şimdi de İslam dini kullanılarak eşit devlet statüsü isteniyor. İnsanları domuz bağıyla betona gömen Hizbullahçı parti kuruyor. Doğuyu Kürt-Ermeni tehciri, batıyı Türk-Rum mübadelesiyle kendine yurt yaptı.

Türklerin demokratikleşmesinden öte iktidarın demokratikleşememe sorunu vardır. Ekonomik gelişme sağlayamayan iktidar daha çok baskı, tutuklama yapar ve ekonomik krizde sadece umut dağıtır. Başka planlarını

uygulamanın ötesinde demokratikleşmeyi gerçekleştiremez. Boş vaat boş umuttur.

Gelişmiş devlet kurmuş ulus toplumlar dışında, Kürtler gibi ulus devlet kuramamış kavimler ancak bulundukları ülkenin uluslararası, ekonomik ve sosyal krizlerinde ülkeyi bölebilir. 80'lerde demokratikleşme krizlerini aşma aşamasındaydı; ulusal bölünme yaşayabilirdi.

Türkiye içsel gelişimini sağlaması ve gerilla savaşında liderlerin yakalanmasıyla Kürt hareketi legal alanda mücadele etmek zorunda kaldı. Irak Kürt Bölgesel Yönetimi ve Suriye'nin bölünmesiyle Kürt hareketi yeni talep ve iddialarını sürdürmektedir.

Doğu ile batı (Kürt ile Türk) halklarının kaynaşması doğunun basit bölünme sorununu ortadan kaldırdı. Kürtlerin dil ve kültürel gelişimine demokratik gelişmeler katkı sağlayabilir. Sağ partilerle çözüm tartışılabilir ama gelişmeyi ancak demokratik sol partiler sağlayabilir.

Kürt meselesini sağın çözme iddiası, “çözdüm” demekten öteye, tüm demokratik çözümler gibi iddiadan öteye geçemez. Sağ partilerin paradigması, teorinin ötesinde liderin yaklaşımları ve öngörüleri ile kendi çevresini zenginleştirmenin ötesine geçecek bir vizyon yaratamamıştır.

Asker ve sivil bürokrasi sınıf atlamanın dışında kendine ideolojik gelişme yaratamadı. Emperyalistlerin sol demokratları öcü olarak göstermesi sebebiyle toplum ekonomik gelişme yaratamamaktadır. Ümmetçi toplum anlayışı ise milli dezenformasyona yol açmaktadır.

Ulusal gelişme ekonomik ilerlemesini tamamlayamadığından her emperyal açılım ekonomiyi tüketirken sürdürülebilir ekonomi krizde boğulmaktadır. Kriz iktidarın ümmet açılımını zora sokarken ekonomiyi darboğaza sokmaktadır. İktidarı tartışma, oy kaybı ve muhalefete saldırı artmaktadır.

Cumhuriyetin Restorasyonu

Türk solunun legalitesi darbeler, tedhişler ve bombalarla sinikleştirildi. Sağ milliyetçilikten mafyacılığa, ümmetçiliğe kayarken merkez sağ darbelerde ve krizlerde ne lider yetiştirebildi ne de solu ezerek kurduğu koalisyonlarla bir atılım yapabildi. Refah çizgisi dava kadrosuyla restorasyona geldi.

Cumhuriyete Osmanlıcılık hayaliyle Abdülhamit parlatıldı. Bürokrasinin yeniden tasarlanması, yargının ele geçirilmesi, askerî vesayetin ve basının satın alınmasıyla demokrat mecranın altı oyuldu. Kürt açılımı ve liberallerin sisteme ehven politikalarıyla politik düşünce etkisizleştirildi.

2016 darbesiyle güçler ayrılığı kalktı; tek başkanlık sistemiyle hem seçim hem yatırım hem tüketim tekelleşti. Bürokrasi muhalefeti ezme, yok etme aracı olarak kullanıldı. En son yargı yoluyla düşünce ve fikir üreten yazarlar, güçlü başkanlar ve hoşnutsuz başkanlar davalarla susturuluyor.

Pirüpak iktidar yarattığı mitlerle yaşıyor: Kendisi iyi, çevresi kötü. Çevresini yaratan kendisi ama algı şampiyonu iktidar ve parti bürokrasisi her suçu cezasız

bırakıp zamana bırakarak yok ediyor. Suçlu lider yerine affedilmesini isteyen (suç affedilir) biri tüm suçlamaları kabul ederek çekiliyor.

Böylece suç somutlanmadığından yargılanamıyor; suç cezasız bırakılarak yandaş korunuyor. "Çevresi kötü" söylemiyle tüm suçlar öznesi olmayan çevreye yükleniyor ve cezasız kalan suçun sahibi bulunamıyor. Pratikte değil, sadece ideolojide yükleme yapılabiliyor.

Yargı söylemi iktidara hakaret kabul edilerek muhalif terbiye edilmeye, susturulmaya çalışılıyor. Muhalefetin tekil çabası ve tekil söylemi cezalandırılarak halka suçlu imajı yaratılıyor.

Sosyal medya ordusu varmış. Ben de diyorum ki veryansın edenler gerçek suçlular hakkında neden konuşmaz? Onların amacı muhalefeti suçlayıp yeni suçlar yaratıp yargıyla terbiye etmek. Gündem saptırıp sahte gündem, sahte imaj yaratıp düşünce üretemeyen yandaşa algı yüklemek.

FETÖ: "Humeyni gibi dönecek, cumhuriyeti yıkacakmış. Her cemaatin TV'si, bankası olsun. Siz de cemaat kurun." (M. Metiner). Cemaat ne için kurulur? Devlet içinde devlet olmak için. 15 Temmuz olur, tepede uçaklar uyutmaz. O ekonomik gücü aşiretler bile yaratamadı. Aile şirketi değilse cemaatte amaç büyüktür.

Göç, Deprem ve Seçmen

Suriye sevdasıyla göçle ithal edilen insanlarla kafa kesmek, karın deşmek normal oldu. Mersin'de, Adana'da kafa

kesen, kaynanasının karnını deşen; İstanbul'da Suriyeli çocuğun kafasını taşla ezen. Suriye, Türkiye'den ithal mala yüzde 300–500 zam koymuş. Biz bize düşman, herkese dost; sonrası ithal edilen caniler.

Depremde onlarca insan kurtarılmayı bekledi. Akrabanız, eşiniz, dostunuz, yavrular gözlerinizin önünde üç gün ölüme terk edildi. Celladına âşık bir millet olarak aynı iktidara oy verdi. Onların derdi siz değil; halifelik ve Suriye'de genişlemek. Ağlayın kurbanlarınıza, sessiz ve derinden.

Depremzedeler, siz aynı partiyi seçerek kendi dünyanızı ve kaderinizi seçtiniz. “Muhalefetin icraatı yokmuş”. Siz bu kafayla aynı sefaleti yaşamaya devam edersiniz. NATO mermeri kafanıza, makarnayı da atmıyorlar; ona da zam geldi. Suriyeliler öz evlat, siz üvey; senede bir yol yapmaya gelirler.

Kural ihlali yapan vekil ceza almasın ama kemerini takmayan, vizesini yaptıramayan ceza alsın. Bunlar trafik terörü yaratacaklar. Yol verme kavgasından adam öldürüyorlar. Trafik cezasını halka ödetip kendileri avantaja geçecekler. Kendini halktan üstün gören vekile yuh olsun.

Paşinyan kıyıdan değil de saray konuşuyor olsaydı: “Teğmenleri asardım, disiplinsizlik idamdır.” diyor. Saray dalkavuğu savaşta Türkleri zindanlarda iktidardan uzak tutup saray makamlarına Ermenisini, Rum'unu yerleştiriyordu. “Mustafa Kemal'in askerleriyiz” dediği için teğmenlerden dedesinin öcünü alacak.

Satın Alınan Muhalefet

Kimleri satın almadı ki? En çok söven parti başkanını, en hızlı askeri, en hızlı baro başkanını, en milliyetçi başkanı, milliyetçi cumhurbaşkanı adayını, CHP başkan adayını; en sarsaktan en kurnaza kadar muhalefeti dağıtarak kazanıyor. Kreme kaçıncı mahkeme? En hızlı profesörü satın aldı. Bravo muhalefete.

Pragmatist, faydacı, eklektik, omurgasız sol siyasetten ancak müzmin bir muhalefet çıkar. Bu jargon, sağ siyasetin kayan, yüzen oy potansiyelidir. Sağ parti her şeyi satın aldığı gibi sol siyaseti, demokratları da satın alırsa İnce gibi muhalefete muhalefeti, Çelebi gibi dönekleri yaratırsınız.

Sol demokratlar ahlak ve düşünce sahibi olmalı. Sivrilenleri sahneye koyarsanız kim daha çok verirse oraya giderler. Siyaset yenilenmezse yenilen, hep yenilmeye; muhalefete muhalefet ederek iktidara yanaşmaya çalışacaktır. Sahneden düşen Şener gibi iktidara hizmeti için ziyaret eder.

Sola ihanet edenler hem demokrasiyi hem de sol demokrat CHP'yi batırıyor. CHP yükselişe geçse kaybeden muhalefete muhalif parti kuruyor: M. İnce, Ö. Yılmaz, E.Ü. Tarhan, M. Soysal. Bir tek Ecevit'in DSP'si başarılı oldu. Şimdiki bölücü Gürsel Tekin adımı kararlı dönekler; bunları kim finanse ediyor?

TÜSİAD, Sermaye ve Demokrasi

Nasıl, kapitalistlerin eline kelepçe takılması? Kapitali olmayan antikapitalistlere kelepçe takıldığında

koltuklarınızdan film gibi seyrediyordunuz. Size söylemediler mi demokrasinin herkese lazım olacağını, paranın her kapıyı açmadığını? Eli cebinde koltuğundan tutup merkeze götürürler...

İmam her konuda konuşacak; paran var diye TÜSİAD konuşamazsın. Konuşursan soruşturma açarlar ya da şirketine kayyum atarlar. Sıra sana geldi TÜSİAD; çukkaları yerken iyiydin. Şimdi sana da dokunacaklar. İmamlar konuşuyor diye sen de konuşacaksın. Onlar âlim; seni Uzan gibi yaparlar. Hadi konuş...

Anayasayı, baba yasayı, TÜSİAD'ı, MÜSİAD'ı, hatta küsuratı kaldıralım. TÜSİAD'ın kolunu bağlayıp götürürler; bundan sonra ne yapacaklar, oda mı soda mı oldukları ortaya dökülecek. Demokrasinin olmadığı yerde sert rüzgârın dün sana, bugün bana, yarın kime vuracağı ve nerede duracağı bilinmez.

İktidarsız solun iktidar için sadece tivit atması kendi gazını alıyor; yoksa salonda mazıyı takıyor. Eylem sokakta, düşünce salonda büyür. Sürekli düşünce büyütüp hep aynı teraneyi çalıp söylüyorlar. Meydanlar, sokaklar öfkeyle dolar, korkuyla solar. Korkak aslan salonda kükrermiş.

Lider ve Liderlik

Havuç ve sopa çalıştıran liderler gündem yaratan liderlerdir. Hızlı karar verir; dost ve düşmanı ayırmak ve yeni gündemdeki olası muhalifleri elimine etmek için kullanılır. Ya da diktatörler koltuğunu korumak için yeraltı örgütleriyle ikili oynar; havuç-sopa taktiği yerini korur.

Demokrasiyi içine sindiremeyen lider olamaz. Herkesin yeteneği yettiği yere kadardır. İslamiyet'te hoşgörü ve tahammül kalmamış, düşman zıt kardeşe dönüşmüştür. Liderlik (padişahlık) imparatorluk geleneği; sarayın ya da siyasetin altından üstüne kadar muhalefetsiz, ikinci adamı harcama yeridir.

Oda başkanından tutun da dernek başkanına, muhtarlığa ve muhalefet liderliğine kadar, başına iş gelse de ecel gelene kadar, ayağını sürüyene kadar lider yürütür. Tabii yenilenme, değişim olmadığından içindeki çürükler elenir, diğer liderlikler direnir. Sultan da eceline kadar oda ya da şey başkanı olur.

CHP'de 33 yıl İnönü başkanlık yaptı. Ecevit İnönü'yü devirerek başkan oldu, 8 yıl; darbe yıktı. Baykal kaybetti ama 15 yıl kaldı; video davasıyla gitti. Kılıçdaroğlu 13 yıl hep kaybetti. Özgür Özel geldi. Siyasetin solu ve demokrat olduğunu iddia eden parti; iktidarı kaybetmiş ama koltuğu bırakmayan bir demokrat imparatorluk. *(19 Şubat 2025)*

Örgütünü iyi hazırlayıp örgütlenen, çalışan; mitingde duygu, düşünce ve fikrini aktaran, projesini anlatıp inandıran, halka ulaşabilen iktidar olur. Bunların birkaçını yapamayanın arkasından insanlar, bilmediği, inanmadığı bir insanın arkasında yürümez. Düne kadar padişahın kullarıydık; daha vatandaş olamadık.

“İş yapın, Kemalist putperestler.” diyor ideolog. Doğru diyor. Atatürk'ün yaptıklarıyla övünmek, İslam'ın Peygamber dönemiyle övünmesi gibi geriye götürür. Ülke için ne yapıyorsun, hayalini kur. Hiçbir şey yapmak elinden

gelmiyorsa onu anlat; projeni, planını, programını anlat. Kopya çeksinler.

Projenle yürü. Atatürk'ün zamanını yücelterek Atatürk'ün düşüncelerini ve hedefini küçültüyorsun. Atatürk tarih yazmış; siz de bir tarih yazın. Bir lider seçin, partiyi iktidar yapın; çapulcu değil. Tarih kahramanlarını yaratın. Tarih size değil, siz tarihe meydan okuyun; halka özgürlük vadedin.

Sağ liderlik popülizm, faydacılık (yardım dağıtımı), hatiplik, örgütlü istibdat ve ömür boyu liderlik için gelir. Sol liderliğin popülizm tabanı zenginler değildir; sosyal yardımla yaşar, ömür boyu liderlik arzusu vardır. Atatürk iki yetkiyi bir arada kullanmadı. CHP kadrosu yenilenmeyi başaramadı.

Sağ partiler bir tabakaya milliyetçilik ve cemaat söylemiyle biat kültürünü yaşatır. CHP ise meclisi, güçler ayrılığını ve çok partili hayatı hayata geçiren partidir. CHP, devleti benimseyen ama edimsiz, muhalefeti meclise mahkûm edip pasifize eden yapısıyla çekirdek kadroyu değiştirmeyi başaramadı.

Belirli oyunun üstüne çıkacak söylem geliştiren lider yaratamadı. Her seçimi hamaset gösterileriyle geçirdi; ne kadroda ne liderlikte ciddi revizyona gidildi. İlk defa cumhurbaşkanı adayı için parti kadrosu dışından bir belediye başkanı aday gösterilirken parti liderliğinin vesayeti devam ediyor.

Cumhurbaşkanı adayı olan aynı zamanda parti başkanı olmalı. Birinin elinde tokmak, birinin elinde davul olmaz.

Kazanamadığında parti başkanlığını bırakmalı. Yine "hadi Muharrem kürsüye" der gibi "hadi Ekrem" derse İnce gibi karizmatik liderlik tükenir.

Liderlik ve parti liderliği iktidar için var olmalı. Bu dernek, oda yöneticiliği değil, devlet yönetimidir. Kadrolar iktidar olmak için sıra beklediği yer değildir. İktidar dili; gücünü yaratan kadrolar, pratik ve örgütlü ideolojik dille lider olur. Klasik fikir kendini yineleyerek tüketir.

CHP örgütünden kopan parçalar size zevk mi veriyor, acı mı? İl başkanı bir tivitle cevap veriyor: "Sıra sana geliyor, ayağını denk al." dedi. Yumuşadıkça, parçalar koptukça hislerin mi kayboldu? Ya harekete geçersin ya da hareket sana gelir. Ö. Özel, "davam yok" diye üzülme; sana da bir kulp takarlar.

Küçük rok sizi bu hale getirirse büyük rok ne yapar? İşi bırakıp terk ediyorsanız vah ki vah sizin pehlivanlığınıza. Sizin reisiniz de yok sanırım. Bu neyin mücadelesi? Bir YouTuber Halk TV'ye çıktı diye meydanı terk edip mücadele etmemek omurgalı duruş değil, meydanı boş bırakmaktır.

Mekanında mücadele etmeyen, yerinde köklenemediği sürece müdahaleye açıktır. Solun bölünmesi, sahte özgürlük hayali ve kibri kendini küçültür. Düşünceyi büyütmek ekibi büyütmektir. Her kırılma çatlak yaratır, büyümeyi geriletir. Bu her şeyi kabul etmek değildir; içinde eritemeyen güç, güç değildir.

Hızlı solcular, Halk TV'yi silince size gökten yeni TV gönderecekler. Hiç kimse hata yapmasın. Sizin hatalarınız

Halk TV'yi kapatıp milyonlarca zarara sokuyor. Nasıl demokratlar ki kanal sahibine konuşma hakkı vermiyor, ayrılıyorlar? Başka kanalda olsanız söz hakkı bile vermezler.

Yargı, Suç ve İdam

Bizde de idam cezası var. Bu cezalarda bürokrasi-mafya işbirliğiyle kalem kırılır, faili meçhul olur; güçlülerin verdiği idamdır. Katliamlarda (bomba, yangın) duyarsız iktidar amacı doğrultusunda karar alır; zaman aşımıyla failler serbest kalır. Yasadaki idam cezası iktidarın kullanışlı aracıdır.

Suçu yaratan ve tarif eden aynı iktidardır. Uygularken iktidar kendi yandaşına sınırlar koyarak onu aklar. Suç yazılırken yaratılır, uygulanırken iktidarın söylemiyle suçlu ilan edilir. Yargı bu söylemi yasa yorumuyla suça dönüştürür. Yasamanın siyasallaşması sınıf değil zümre çıkarını korur.

Sal*klar, laikliği savunup iktidar mı yaptınız? Laiklik istiyorsunuz, önce hak edin. Demokrasiyi hak etmeyenler kendi istibdadını yaşar. Seçimde çalışmayan vurdumduymaz laik; vapur lokantası kapalıymış. İki yüzlü Avrupa bile çıkarı için demokratı savunmuyor. Herkes demokrasiye sahip çıkacak.

Ortadoğu ve FETÖ artığı dışında vizyon verecek kimse kalmadı mı? Yargı muhalefeti durdurayım derken ayarı bozuldu; tüccarı vesayet edemez diye ceza kesti, kim konuşacak? Faiz düşünce enflasyonun düşeceğini sanan,

yükselince düşecek diye bekliyor. Konsensüs ve barışın olmadığı her yer savaştır.

FETÖ'nün önlenemez yükselişi; iplerin koptuğu 17 Aralık. "İnlerine gireceğiz." demişti eski ortağı. Güçler dengesi güç yarışına girince kıyım başladı. O kadar örgüt, şirket, banka neyin amacıydı? Bir aile, zümre olabilir. Humeyni gibi dinsel iktidarı ele geçirmeye cumhuriyet izin vermez.

FETÖ unsurlarıyla beraber Fethullah hareketi içinde varlığını sürdürenler hâlâ iktidar için mücadeleye devam edecektir. Kendilerini Humeyni gibi istibdatçı değil de demokrasi mücadelesi verecek kabul ediyorlarsa cemaatle değil, partiyle mücadele etsinler. Cemaatlerin dinsel iktidarı kabul edilemez.

PKK'nın Dönüşümü ve Yeni Dönem

Apoizm; gerilla Kürt sosyalist hareketinden ayrılıkçı Kürt milliyetçiliğine, kendi kaderini tayin hakkından Kürt devleti ve dağ gerillasına; Arap devletlerinde Kürt otonom bölgeye, Türkiye'de köylerin ve aşiretlerin politik Kürdizmine, ayrılıkçı kalkışmaya, hendek operasyonlarına ve geri çekilmeye uzanan bir süreç.

İsrail'in Hizbullah ve Hamas'ı yok etmesiyle, batıdan Yahudilerin Dürzilerle, doğudan Kürtlerin Suriye'yi bölme harekâtıyla Kürt milliyetçiliği (PKK-PYD) Suriye'de güçlü konuma geldi. PKK'nın Türkiye'de doğuda ve batıda silahlı eylemden geri çekilmesiyle örgütlü gücü zayıfladı.

Irak ve Suriye'de Kürtlerin özerklik kuracak varlık kazanmasıyla PKK'nın Türkiye'deki ağırlık merkezi güneye

kaydı. Devlet federal yapıda kurulmadıysa her milliyetçilik, İngiltere'de IRA, İspanya'da Bask ve Katalan hareketleri gibi, devletin tekel ve bütünsel varoluşu karşısında dışlanır.

Türkiye'de de güçlü merkezi devlet karşısında hareket, IRA ve Bask gibi babasız kalmış, demokrasi içinde eşit varoluşu kabullenmiştir. Apoizmin evrimsel gelişimi; sosyalizmden milliyetçiliğe, ayrılıkçı hareketin başarısızlığıyla demokratik gelişmeleri kabul ederek PKK'nın silah bırakmasını kabul etmiştir.

Sosyalizmden doğup Kürt milliyetçiliğine ve ayrılıkçı harekete, oradan demokrasiyi kabule yanan hareketin emperyalizmin desteğinin kesilmesiyle sübvansiyonu azaldı. Uzak Doğu teknolojisi ABD'nin yüzünü Batı'dan Uzak Doğu'ya çevirdi. Yeni dünya düzeninde çekim merkezleri ve açılımlar iyi değerlendirilmeli.

Yüzünü dışarıya çevirmiş iktidar ancak yakın ve uzak tehlikeyi bertaraf etmekle meşgul olur. Suriye sarmalında gelecek kredi akışını düşünmekle meşgul. Bu arada Ekümenik'e karşı halifelik makamını ele geçirme derdinde. Kürtler de bu zaafına karşılık güneyde Kürt devleti kurmak karşılığında gerilla harekâtından vazgeçiyor.

Bu arada güneyde konsensüse karşılık anayasanın değiştirilerek “Türk” kelimesinin yerine “Türkiyeli” ibaresiyle Kürt, Arap ve Türk karışımı, Anadolu'da İslam dünyasında ağırlığı olan bir güç yaratılmak isteniyor. Yeni Osmanlıcılık; ya da amaç Musul-Kerkük petrolü.

Ecevit'in Kıbrıs fatihliği iktidarının sonunu getirdi. Demirel gibi 25 yıl gitti geldi. RTE'nin dava ve halifelik hayali, aldığı dersle vesayeti yıktı; Abdülhamit gibi jurnal (trol) ağı kurdu, kesintisiz iktidar oldu. Yeni ekonomi yaratamadığından zımni ambargoyla kendi krizini aşmakla uğraşıyor.

Tek Adam Rejimi ve Muhalefet

Kıbrıs savaşını içine sindiremeyen Batı, ambargo ve iç çatışmanın ardından ABD destekli 12 Eylül darbesiyle sol yükselişi, CHP'yi ve sol kadroları tekrar stabilize etti. Böylece sağ iktidar sermaye biriktirmek, dış dünyaya bağlanmak ve Batı'ya hizmet etmek için bağımsızlıktan ve ilerlemeden vazgeçti.

Tek parti dönemi gibi güçler ayrılığı kaldırıldı; basın, yüksek yargı, yürütme ve yasama iktidar tarafından ele geçirildi. Tek parti dönemini fiilen geri getiren iktidar AYM kararlarını yok saydı. Yargıya hedef gösterilen siyasetçiler hapsedildi.

Muhalefetin mecliste azınlıkta olmasıyla Cumhur iktidarı tüm güçleri ele geçirdi. Seçimleri manipüle etti; basın, yargı, belediye ve kamu güçleriyle azınlıklara ve muhalefete her türlü eylemi kabul ettirerek meşruiyet kazandı. Her hareketi yasal olmasa da legalleşti; yeni bir dikta rejimi.

Askeri darbelerden sonra 1960'ta Menderes, 1980'de Demirel dönemi sonrasında yönetim sivil hükümete devredildi. 28 Şubat iktidarı uyardı; ama 15 Temmuz darbesinden sonra muhalefet anayasayla etkisiz ve yetkisiz

bırakıldı, güçler ayrılığı kaldırılıp tek adam rejimine geçildi. Muhalefet liderleri yargı yoluyla durdurulmaya çalışılıyor.

Depremde, yangında ve zamda hesap soracak olan muhalefettir. İktidar güçler ayrılığını bitirdi; yargı, basın, yürütme, yasama, tüm yetkiyi elinde toplayarak muhalefeti meclise hapsetti. Korkak muhalefet azınlıkta olduğu mecliste bağırır çağırır, yerine otururbut sıra kendisine geldiğinde oturan kaybeder.

Muhalif başkanları, belediye başkanlarını topladıklarında her şey çok geç değildir. Azınlıkta olduğun meclisle, yargıyla, basınla muhalefet edemezsin. Doğrudan halka inip şikayet edeceksiniz. Güçler tek elde toplandıysa en büyük hakem olan halka gideceksin; çözüm halkın hakemliğidir.

Halktan korkan muhalefet iktidar olamaz. 24 yıl hareketten, sokaktan korkan muhalefet kendini müzmin muhalefete mahkûm etti. Topluma bir kaldıraç gerekiyordu. Gezi Parkı'nda gençler, parti ve örgüt desteği olmadan, kendi ruhunu yarattı. Şimdi "İmamoğlu'na özgürlük" talebi toplumda muhalefeti birleştirdi.

TikTok'u, sosyal medyayı kapatın, basını da kapatın. Dikensiz gül bahçesi, muhalefetsiz iktidar; her şeyi kapatırsanız kendi kendinizi kapatırsınız. Yaşam karşıtlarla mücadelesinde var olur, yaşar. Karşıtını yok eden hayat sıkışınca içine dinamit koyar. Hayat durağan değil, yaşayan bir varlıktır.

Yargının ahlakla savaşı: Yargı adaletin değil devletin güvenliğinin parçası olursa adalet yıkılır. Yıkılan adalet

ahlakı bozar; çocuğu, yaşlıyı, kadını harcar. Daha da büyüdüğünde tüm meslekleri kirletir. Kirlenen meslek intihar eder. Ya ahlak iktidarı kazanır ya da her meslek kaybeder.

Trol Koroları ve Propaganda

Her dönemin tetikçisi, tellalı ve davulcuları vardır. Her meslek kendi antitezini kendi içinde barındırır. Laf salatasını yine başka laf salatası bozar. O.K. ve C.K. gibi dönemin horozları özel beslenir. Eskinin tamtamcıları, davulcuları bu dönemin değnekçisi, koruması, trolü; önlere ilk sürülendir.

Erken öten horozun kafasını keser ya da kümese tıkarlar. Sarayın davulcusu, tellalı, trolleri hep bir ağızdan yüksek koroyla ses yükseltir. Arap uşağı davula erken vurunca vakvaklar korkup koro borsayı üç şiddetinde salladı; bakan, makam "içimizdeki şeytanı alın" deyince yarım gün misafir ettiler.

Lafazan yalandan beslenir. CHP belediyeleri "kültürsüz ve cahil" demiş. Kara propaganda kendi aynasına bakmıyor. Büyük şehirlerde hiç üniversite yokmuş, cahil ve kültürsüzmüş; fabrikası olmayan, üniversitesinde profesör olmayan kırsal ise AKP'ye oy verdiği için kültürlüymüş, eğitimi yüksekmiş. Hadi oradan, yalancı.

Beyinsiz, "hem Atatürkçü hem kavala selocu olunmaz" diyen beynini yemiş iktidarsızdır. Atatürk zamanında Kürtler de liberaller de vardı. Önemli olan kapsayıcı olmak, çağın ihtiyacına cevap vermektir. Atatürk'ün sözlerini

papağan gibi tekrar etmek değil, çağdaş uygarlık seviyesinde iktidar olmaktır.

İktidarsız söylem, sistemin konuşan ama hiçbir şey yapmayan acemi oğlanları gibi seni iktidarın şamar oğlanı yapar. Belediye ve parti başkanına bile müdahale eden iktidara karşı küçük değil büyük olacaksın. Güçlü, kapsayıcı, birleştirici ol; iktidar ol. Önündeki taşları ayıklamak iktidarın işidir.

Şu "şapka kanununa muhalefetten kişi asıldı" lafı... Kıçınızı kırıp çalışın, oturup yazın. 2023 gibi rövanşçı hareketlerin fos çıktığı, yeni Abdülhamit yaratma hayalinin hepsi boş. İdeoloji gerçekle örtüşürse varlık ve güç kazanır; yoksa hayalin ötesine geçmez.

Boykot, bilinçli bir hedefe doğru yürütülürse ve ideolojik bir yükü varsa gerçeklik kazanır. Diğer türlü toplumsal birikimi boşaltma biçimlerinden biri olur. Planlı programlı bir liderin etrafında toplanırsa halkta vücut bulur. Yoksa sokak savaşı sokak anarşisine döner; kazanım değil kayıp verdirir.

Düşünce eylemde şekillenir. Her gün yorulmadan dava uğruna mitinge gelen insanlar... Korkuların yenildiği yer harekettir. İnsanlar yorulmaz, yeter ki hedefi olsun. Hedefi olmayan gemi zaferi değil, boşa geçen zamanı selamlar. Birlikte hareket, fikirler gibi ruhları da birleştirir.

CHP'nin Liderlik Sorunu ve İmamoğlu

Sol demokratların ve CHP'nin liderlik sorunu: Tüm oda ve sendika başkanları, hatta muhtarlar bile memur emeklisi

gibi koltuğa oturur; ölene kadar, tüm sağ partiler gibi makamı, koltuğu bırakmazlar. Menderes, Süleyman Demirel, Ecevit, Özal koltuktan ölünceye, sürünene kadar ayrılmadılar.

Tansu Çiller, Mesut Yılmaz ve Baykal siyasetten silindi; ikisinin partisi, biri utancından meclise giremedi. İnönü Ecevit'e, Kılıçdaroğlu Özgür Özel'e kurultayda kaybetti. Ne seçim yenilgisi ne de muhalefet onlara koltuğu bıraktırdı. Ne iktidardaki partiler ne muhalefet partilerinin liderleri tükenene kadar koltuğa yapıştılar.

Bu liderlik yarışında da ikinci adam sırasını bekledi. Ekrem İmamoğlu kazanabileceği parti ve seçim yarışına zamanında girmedi. Sol gelenekte parti başkanının koltuğu terk etmemesi, saygı ve toplumun hep eskiye karşı empati duyması; eskinin iktidar hırsı yeni liderlik yaratamıyor.

Dolayısıyla geç kalan liderlik parti içinde değil, karşı partiden geldi. İstanbul fiyaskosunda maddi gücü elinde bulunduran Ekrem İmamoğlu, belediyeden kayyum darbesiyle alaşağı edildi. Ekrem birinci kez İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduktan sonra ya parti ya cumhurbaşkanlığı seçimine katılmalıydı. K.K.'nin adaylık inadı bunu kıydı.

Ekrem'in geç kalan başkanlığı: Belediye başkanlığı, parti liderinin iyi niyeti ya da parti yöneticilerinin kerhen desteğinin yeterli olmayacağı görüldü. Liderlik vesayetle değil, gerçek liderliğin yarattığı ideoloji ve ruhla yaratılır. Mapus, güçlü ideolog ve pratik parti örgütü liderini yaratır.

Parti lideri Ekrem'i “cumhurbaşkanı adayı” diye ancak kendini savunmayıp ikinci adam rolüyle yaratabilir; bu da mevkiler savunulur demektir. Ama lider meydanlarda kendini yaratır. RTE, Ekrem'in 15 gün bile meydanlara çıkmasına tahammül edemedi; kendi belediye başkanı gibi affedilmesini Ekrem'i mapus ederek istiyor.

CHP seçimde iktidar için başkanını parti olarak seçmeli. Parti başkanı da aynı vekiller gibi partide seçim yapmalı, Ekrem gibi delege seçimini kazanmalı. Geç gelen adalet adalet olmadığı gibi geç kalan liderlik de tam liderlik olmaz. “Hiçbir şey olmaz” demeyin; karşı parti senin başkanını elimine eder.

Geç kalmış bir karar. E. İmamoğlu istifa edip CHP başkanlığına geçmeliydi. Parti bürokrasisinden Ö. Özel, ikinci adamken parti lideri oldu; örgütü ayakta ve dengede tutarak iktidarın saldırısına karşı koydu. Ekrem artık halkın ve partinin seçtiği doğal başkandır. Özel, İmamoğlu'nun gölgesinde siyaset yapamaz.

Geberiyor, yine kehden bakarak siyaset yönetiyor. Siyasette kaybettiği halde Kılıçdaroğlu CHP'ye kayyumla geri gelmeye çalışıyor. Partiye kazandırsaydın bugün iktidardın. İktidarsızlara solcuların tahammülü kalmamıştır. Biraz Japon gibi onurlu olsa harakiri yapar; Türk abilik yapardı.

Sokak, Miting ve Direniş

E. İmamoğlu ve 100 kişinin tutuklanması CHP'yi meydanlara döktü. Halkı yanına alan CHP her ilde hareketlendi; ekonomik kriz siyasi krizi körükledi. Daha

önce “sokağa çıkmayın” diyen K.K.'nin yerine barikatların yıkıldığı gençler ve üniversiteler geldi; siyasi baskı bu hareketi yıldıramadı.

Toplum siyaseti; korkulduğu gibi RTE toplumu terörize etmek yerine polisle ve yargıyla hareketi durdurmaya çalıştı. Tutuklu siyasetçi ve gençlerin sayısını artırdı. Öte yandan Orta Anadolu'ya inemeyen CHP, Yozgat köylülerinin traktörlü isyanını mitinge dönüştürdü.

RTE bu ekonomik krizde miting yapamazken aynı zamanda sağı terörize etmeyi de göze alamadı. Gazze dışında politika yaratamayan iktidar, mitinglere adam taşımakta da zorlanmaya başladı. Ö. Özel'in liderliği partiyi iktidarın yıkım politikasından kurtardığı gibi kayyumu da durdurdu.

CHP'nin kayyumla yok edilmesine karşı halkı sokağa davet ederek hem İmamoğlu'nu hem CHP'yi güçlendirdi. RTE'nin krizdeki siyasi kararlarının yıkıma götürdüğünü görerek korkmadan üstüne yürüdü; hem liderliği hem partiyi güçlendirirken halka ve gençlere sokak ve meydan siyasetini meşrulaştırdı.

K.K., iktidarın siyaseti terörize edip halka zarar vermesinden çekindiği için yalnızca parti üst kadrolarını örgütlemeye çalıştı. Bu yüzden sinik siyasetle partiyi müzmin muhalefete mahkûm etti. Son seçimi yine iki puanla, bürokratik oyunla kaybetti. Kurultayda hiç beklemediği şekilde kaybedip liderliği bıraktı.

Ö. Özel iktidara karşı sert bir dil yerine liderliğini güçlendirmek için normalleşme ve yumuşama siyasetiyle

bir liderlik dili yaratmaya çalıştı. Kendini ön plana atmak yerine E. İmamoğlu'nu ön plana çıkarması iktidarın sertleşmesine yol açtı. İktidar Ö. Özel'den sinik bir liderlik bekledi.

İktidar CHP belediyelerini siyasi baskılar ve kayyumlarla Kürt hareketi gibi stabilize etmeye çalıştı. Küçük mitinglerle CHP politikasını ve sol hareketleri Kürtler gibi nötralize edecekti. Parti kadrosundan gelen Ö. Özel buna mitinglerle cevap vermeye, kadroları dinamize etmeye başladı.

Belediyelere Çöküş

İlk başlarda Uzanlara çöktüler; TÜSİAD seyretti, KİT'leri bitirdiler, herkes seyretti. İkinci dönemde Doğan Grubu'na medyadan el çektirdiler, muhalif medyayı bitirdiler. "Yetmez ama evet"çiler demokratları bitirdi. 15 Temmuz darbesinde FETÖ'nün (okulların) malına çöktüler, demokrasiyi bitirdiler.

Önce Kürt belediyelerine çöktüler, Kürtleri durduramadılar. CHP belediyelerine çökmeye başladılar, biraz susturdular. Biraz daha ileri gidip İstanbul Belediyesi'ne ve Ekrem'e çöktüler. Bu sefer bıçak kemiğe dayanınca önce Ö. Özel, ardından CHP ve halk meydanlara indi; borsa çöktü. Bütçeyi bitirdiler.

"Güç devşiren, vatandaşa zulmedene müsamaha etmezmiş." Kendinden başka kimseye müsamaha edemeyen, üçüncü dönem kuralını kendisi hariç herkese uygulayan, karşısındaki güçlere; Uzanlar'a, Doğan Grubu'na, Milli Güvenlik Kurulu'na, FETÖ'ye, Kürt

belediyelerine, kendine rakip Ekrem'e ve CHP belediyelerine; hepsine bir bahaneyle çökülür.

Kör topal, arada bir darbe yiyen bir demokrasimiz, güçler ayrılığımız ve askeri vesayetimiz vardı. Şimdi topal ördek demokrasimiz var. Kendine darbe yapan, askere kumpas kuran, yetmedi muhalefeti dizayn eden, belediyeye kayyum atayamayınca tutuklayan, hatta Anayasa Mahkemesi'ni askıya alan gerçekten topal bir demokrasimiz var.

Bizden önce gaz lambası vardı; ışığı, elektriği, ampulü de biz bulduk. Urfalı İbo gibi mağarada yaşıyordunuz; apartmanı, daireyi de biz bulduk. Bizden önce hiçbir şey yoktu, hepsini biz bulduk, hepsi bizim oldu. Size de üçünbiri sapı kaldı; yersen yemezsen ya pazar artığını ya adam artığını yersin.

Siyaset ve ekonomi tıkandığında yeni düşman yaratılır. Ekonomik çöküşü perdelemek için tutuklamalar, kazalar ve gizli suikastler yapılır. Hem algı yönetilir hem ekonomik savaş yapılır. Dünyanın kriziyle, iç krizle borsa ve bütçe dengesi bozulur. İstem ve umut yükseldikçe iktidar saldırıya geçer.

İflah olmaz pragmatist, takiyeci gelenek düşman yaratmadan var olamıyor. Bu yüzden barış sahte ve aldatıcıdır. Medya ve trollerle algıyla iktidar oluyor ama ideoloji yaratamıyor. Osmanlı-halifelik jargonuyla yeni yeşil sermaye yaratma ve yeni ekonomi politikası krizle sürdürülemez oldu.

Özel'e Saldırı ve Siyasetin Dili

Ö. Özel mehter gibi iki ileri bir geri gidiyor. Darbe yedikçe sertleşiyor; şiddet kendine dönünce karakteri yumuşuyor. Ayağı kırıldı, sesi çıkmadı; tokat attırdılar, "geçmiş olsun" mesajı yetiyor. İdeoloji eksikliği ve pratisyen olması; Osmanlı kazaskeri gibi iki ileri bir geri, "kendine zarar gelmesin aman".

Bir yanda şehit cenazesi, "dört yaşında ayıcığım var" diye babasına veda eden çocuk; diğer yanda DEM vekilinin cenazesinde CHP liderine atılan yumruk. "Hak etti" diyen troller ve barış görüşmeleri; yaşanan soğuk savaşta cana kıyılıyor, canlar yanıyor. Sonuç mu bekleniyor, zamana mı oynanıyor? Bu neyin tiyatrosu?

Üst perdeden "geçmiş olsun", alt perdeden troller "bunun ya ayağı kırılıyor ya tokat yiyor" diye hedef gösteriyor. Tetikçi katil çıkış kapısında tokatçılık yapıyor. CHP dilini naiflikten kurtarıp siyasi jargonu güçlü tutmalı, üst siyaset dilini keskinleştirmeli. Daha önce ceza almadı.

Bu tetikçinin ceza almasını zamana yayarlar; çünkü liderin jammerı, koruma ordusu, emniyet desteği yok. Sadece sayılı birkaç koruması var. Bu, halkı meydana çağıran, halk siyasetini yükseltenlere bir göz dağı politikasıdır. Önlem alınmazsa partiyi bir meçzup, troller ve siyasiler provoke eder.

Siyaset bir savaş sanatıdır. Suçu ve suçluyu siyasi irade belirler. Geç gelen hareket ve yanlış siyaset, trafik gibi kendi kazasını ve cezasını, doğa kanunu gibi kıyım ve

kırımı yaratır. Sol siyaset sağ popülizmle halka ezdirilir. Sol kendi popülizmini yaratmadığı sürece iktidar olamaz.

Mitingin Ötesi

Saraçhane ve şehir mitinglerinden bir ileri aşamaya geçilmeli. Boykotlar gibi memurlar, sağlıkçılar, eğitimciler ve sendikalar bir günlük iş bırakma, işi yavaşlatma eylemi yapmalı. Ekonomik olarak vurulmayan bir iktidar, mitingde topladığı insanlar üzerinden korku imparatorluğunu büyütüyor.

Eylem; miting ve boykot eylemini aşmıştır. Amaç, İstanbul'u ele geçirdikten sonra eylemden ve edimden korkan, miting yapmayan, meydanlara çıkmayan sinik bir başkanı CHP'nin başına getirmek. Çünkü iktidarmış gibi liderliği bırakmayan çapsız CHP liderleri sayesinde hep böyle kazandılar.

CHP başkanları kendi iktidar hırsları ve inatlarıyla solu, CHP'yi ve demokrasiyi otokratların ve teokratların eline bıraktılar. Şu anda bile Özgür Özel, kendi feragat ettiği cumhurbaşkanlığı adaylığıyla ve özverili hareketleriyle partiyi hareketli ve diri tutuyor. Bu çaba bile takdir edilmelidir.

Geç kalan ve geç gelen liderlik, parti gelenekçiliğinin sonucudur. Parti büyümesini belediyeler üzerinden yapıyor. Ekrem'i doğal başkan yaparken taşlar yerine oturmuyor. Ekrem içeriden çıkabilirse bir elde parti başkanlığı, diğer elde cumhurbaşkanlığı adaylığı; iki başlı olmaz. CHP yeni lider seçmeli.

Parti lideri halkta karşılık buluyor, parti oylarını artırıyorsa ne âlâ. Yüzde 25'te kalan, yüzde 35'i geçmeyen, iktidar olamayan kim olursa olsun parti başkanlığını terk etmeli. Kendimizi ikinci sınıf demokrasiye mahkûm edemeyiz. Böyle bir liderlik topluma ne demokrasi ne refah ne gelişme getirir.

Trollerin saldırısına (kara propagandaya) karşı duramayan parti halka inmelidir. Halk meydanının en azılı propagandasını yerle bir eden gerçek bir gücü vardır. Tüm medya, tüm güçler elinde de olsa meydanları dolduran, yeni şeyler anlatan ve projesini halka kabul ettiren tüm iktidarları devirir.

Her darbe başarı getirmez. Ekonominin bozuk olduğunda darbe karşı tarafa yarar. Ya sessizce çekip gitmeyi bilmeli ya da halk devreye girerse darbe karşı darbeye dönüşür. Halkı yanına alan kazanır, alamayan kaybeder. Bu, darbenin yönünü ve etkisini belirler; güç bazen kendi kendini yıkar.

Gücü oluşturmak istiyorsanız kaçan seçim treninin ardından isyanları değil, yeni günün kararlarıyla birlik olmalıyız. Herkes kendi konfor alanından uzaklaşmadan çöplüğünden salvo atışları yapıyor. Sol demokratlar bir çatı partisinde, sağ demokratlar da kendi tek parti çatısında birleşmeli.

Kürt siyasetine yaptığı gibi; lideri içeride tutar, kayyumla belediyeleri alıp üst kadroyla barış oyunu oynar. Seni "düşman, terör örgütü" diye parti başkanını içeri atar. Zamanında öne çıkmayanı turp gibi köşeye atar. Sosyal

demokratlar halk içinde seçimsiz hiçbir kişiyi iktidara taşımamalı.

Yoksa 25 yıllık iktidarsızlık hastalığından kurtulamaz. Karşınızda artık devletleşmiş; bürokrasiyi, orduyu ve basını ele geçirmiş, siyasete yargıyla biçim vermeye çalışan bir güç var. Halka yaslanan, halkın gücünü harekete geçiren lider projeleriyle kazanır; ayak oyununu da kazanmak koşuluyla.

Demokratlar iktidarsızlığa karşı durmalıdır. İktidar olamayan muktedir olamaz. Her iktidarsızlığa tolerans demokrasinin yok edilmesi ve demokratların ezilmesiyle sonuçlanır. Demokrasi, gücü sistem kurulursa yaşar. Liderlik iktidar içindir; lider için iktidar istemek demokrasiyi öldürür.

Kılıçdaroğlu ne büyüklük ne abilik yapabildi. Kendi dönemindeki gibi yeni başkanın başarısız olmasını pusuya yatarak bekledi. Demokrat olamadı, başarısız müzmin muhalif hastalığından kurtulamadı. Hatta İnce'ye verilen küçük desteği bile partisine çok gördü. İktidarsız, demokrat, kibirli eski başkan.

Vesayet, Ülkücülük ve Türk-İslam Sentezi

Asker ve bürokrat kendini cumhuriyetin bekçisi olarak görüyordu. Cumhuriyet, Atatürk ve laiklik söylemiyle kendine siyasi vesayet ve alan yaratmak siyasi bir güç değil, toplumda üst konum yaratmaktır. Artık Atatürk gibi üniformayı çıkarıp parti çatısı altında herkes gibi siyaset yapmalı.

Dünün kazancı dünde kaldı. Bugünün dünyasında mücadele etmeyen dünün dünyasında yaşar. Bugünün siyasetinde mücadele etmeyen alan yaratamaz. Tarikatlar siyasi güçle alan açmaya, ekonomik güç olmaya çalışırken bürokrasi ne sendikalı ne de güç olabiliyor. Ya siyaset ya vesayette kal.

Türkçülük akımı Anadolu'yu imar etmek ve medeni devletlerle yarışabilmek için modernleşmeye ve laik bir cumhuriyet kurmaya çalıştı. 1960 darbesinde Osmanlıcılık oynamaya, istibdat kurmaya çalışan Menderes darbeyle indirilirken A. Türkeş darbecilikten yükselen bir ideoloji olarak Türkçülüğü savundu.

Sol ideolojiye karşı Türkçülüğü ve antikomünizmi Dokuz Işık ilkeleriyle teorileştirdi. Sosyalist hareketin bastırılmasında, sokak çatışmalarında, illegal yapılanma içinde TIP'li gençlerin öldürülmesinde MHP kadroları başrol oynadı. Cuntacılar sola ve sağa darbeyle karşılık verdi.

Sol hareketlere devlet terörü uygulandı; militanlar asıldı, aydınlar üniversitelerden atıldı; son kale olarak basına sığındılar. Milliyetçilik, antikomünizm ve solun dağılmasıyla militer kadrolar devlete sızmaya, ekonomik teröre başladı; devletin ve emperyalistlerin tetikçiliğini yaptılar.

Demokrat, laik aydınlar (Mumcu) kontrgerilla aracılığıyla vuruldular. Bu, yeni Büyük Ortadoğu Projesi'ne hazırlık için Yeşil Kuşak projesinde solu yıkım politikasıydı. Ecevit sağı ve solu birleştirmeye çalışsa da 2001 krizinde

parlamento kendi krizine düştü; Adalet ve ANAP partileri yıkıldı.

Yeni kurulan Yeşil Kuşak kadro hareketi hem halkın hem Batı'nın desteğini aldı; iktidara yerleşme, kapatma davası ve RTE'nin başa gelme çabalarıyla mücadele etti. AB uyum yasalarıyla toparlanıp güçlendi; FETÖ ve Türkçe Olimpiyatları ile genişlemeye başladı. Basın ele geçirildi.

Askerin vesayetini yıkma projesiyle Ergenekon örgütü yaratıldı. Kürtlerle yumuşama politikasıyla Kürt hareketi ve Kürt solu içeri çekilirken PKK hendekler kazarak karşı harekâta başladı. PKK hendeklerden sonra güneye çekilerek Irak ve Suriye üzerinden Kürtleri birleştirmeye çalıştı.

Milliyetçi söylem sosyal demokratlar gibi muhalefet yaparken "Apo'ya ip atma" ve iktidara hakaretlerle yürüdü. 15 Temmuz ve sistem değişikliğinden sonra 2018 seçiminde zayıflayan AKP MHP ile işbirliği yaptı; FETÖ'den boşalan militer kadrolara MHP kadroları siyasi olarak girmeye başladı.

Böylece MHP'nin Türk-İslam sentezi projesi antisemitizme ve ümmetçiliğe doğru kaymaya başladı. Bu, Türkeş'in Pantürkist ve antikomünist söyleminden kopuşu getirdi. Türkeş'in varisleri partilere dağılırken MHP, Türk milliyetçiliğini ayaklar altına alan partiyle kader birliği yaptı.

Altta semitik ticaret, üstte antisemitik söylemle iktidar yürütüldü. Türk birliğini bırakın, Türk devletlerini semitik politikalara, İsrail'e yakınlaşmaya yönlendirerek

pragmatist davrandı. İç politikayı dış politikaya tercih etti. Milliyetçiliği, Türkeş'in çocuklarını mezarından uzaklaştırarak savunuyor.

Demokrasi ve Ayrılıkçılık

Demokrasi azınlıkların mücadelesiyle yaratılır; mücadele eşit vatandaşlık hakkı kazandırır. Her illegal hareket legale dönüşüp mücadele etmiyorsa ayrılıkçı bir harekettir. PKK ideolojisiyle ayrılıkçı hareket (terör), legal Kürt partilerini kullanarak Türk demokrasisine zarar vermiştir.

Hem legal hem ayrılıkçı olamazsınız. 12 Eylül Türk solunun illegalitesini zayıflattı. Kürt illegalitesi kırsala çekilip militer mücadeleye devam ederken legal Kürt partisi Türk demokrasisine destek yerine illegaliteye destek vererek Anadolu'da demokrasinin ve solun gelişmesine zarar verdi.

Çeyrek asır bu hareket sağ parti iktidarına payanda olmuştur; solu ve Kürt halkını otoriter yönetimin insafına bırakmıştır. Ayrılıkçı hareketler, otoritenin zayıfladığı tarihsel dönüm noktalarında kendini dönüştürür. Kurtuluş Savaşı'nda Kürtlerin tarihsel zayıflığıyla ayaklanmaları bastırıldı.

Kürt isyanı bastırılıp Kürtler Türk cumhuriyetine dahil olmuştur. Sol ve demokrasi hareketi sekteye uğratılamayacak kadar değerlidir. Demokrasi ve eşitlik mücadelesi azınlıkların var olma ve yaşama alanıdır. Kürtler PKK'dan önce de vardı, sonra da var olacak. Aşiretlik millet bilincini zayıflatmıştır.

Ortadoğu'ya ve Anadolu'ya acil gelmesi gereken, demokrasi ve demokrasi bilincinin gelişmesidir. Uzak Doğu ve kuzey ülkeleri uzay yarışı yaparken milletlerin ve kavimlerin egemenlik alanını genişletip medeniyete katkı beklemek; yeni millet olma bilinci sadece yerel bir mozaiktir.

Halkların özgürlük bilinci daha değerlidir. Milletlerin tarihte yüceltilmesi liberalizmin fanatizmidir. Faşizmi ortaya çıkararak (milletler savaşı) Birinci ve İkinci bölüşüm savaşlarıyla emperyalizmin insanlık kıyımına neden olmuştur. Milleti büyütme bilinci her daim teröre ve faşizme gebedir.

Kürt realizmi iktidarla müzakere ederken kendi realitesini dayatır; ama ne ülkeye ne belediye başkanlarına ne de halkına dair bir demokrasi kaygısı vardır. İktidar oyuncusu gibi pragmatist kazanımlar elde edip kendi yandaşına sunarak popülaritesini artırmak için sürekli pay kapma derdinde.

Lidersizlik ve vizyonsuzluk örneği: Kürt PKK illegal örgütünün legal DEM Parti ile sözcülüğünü yapmak. Militer güçler aracılığıyla kazanamadığını masa başında kazanım olarak sunmak, devletin altına dinamit koymaya çalışmak demokrasiyi değil, otoriter liderle totaliter siyaseti yaratır.

Yalan, Kaza ve Korku

Yalan, uzun süren iktidarın can simididir. Gerçekler tükenip yeni şeyler yaratılamadığında muhalefete yalanla saldırmak zaman kazandırır. Yalan yeniden üretilir;

gerçekmiş gibi beyinlere algıyla yerleşir. Sanal alem gibi yalan dünyası da gerçeği gölgelemeye devam eder.

Kaza süsüyle yeni suikastler mi başladı? M. Yazıcıoğlu helikopter kazasında öldü; üç gün sonra buldular. Putin gibi zehirleme olayı görülmedi; ama yazarlara suikastler yapıldı. Parti liderleri ve kadroların tutuklanmasından sonra Manisa Büyükşehir Belediye Başkanı'nın elektriğe kapılması sadece teknik bir sorun mu, yoksa siyasi bir karanlık mı?

Suyu bulandırıp narkoz ver; halka hayal satıp kafaları hayalle süslemek lazım. Biri "sarayda maymun" dedi, hapis yattı; biri de "bu halk padişahı boğdu" dedi, Altun tutuklattı. Bakan "yasa var, adalet var" der, yerine oturur. Muhalefet bir hafta konuşur, yeni hamle yapılır; ekonomik sürüş devam eder.

L. Kırca "104 gazeteci içeride, ziyarete gittiniz mi?" diye soruyor; Altaylı "hayır, gitmeyi düşünmüyorum" diyor. Hitler Yahudileri ve komünistleri toplamış, kimseden ses çıkmamış; sosyalistleri ve solcuları toplamış, ses çıkmamış. Demokrata, liberale sıra geldiğinde dışarıda ses çıkaracak kimse kalmamış.

Hırsız ev sahibini bastırır, ev sahibini teslim alır; istediğini yapar. Hatta ev sahibi borçlu bile çıkar. Malını kurtaramazsa ya canını ya ırzını teslim alır. Bu gidiş nereye? Muhalefetsiz iktidar krallıkta, padişahlıkta, diktatörlükte olur. Her gün tutuklama yerine kapatın CHP'yi, bakın neler oluyor.

Eskiden haki elbise belindekine güvenir, terör estirirdi. Şimdi vesayet askerden yargıya geçti. Kitabına uydurup yasal kılıf hazırlanıyor; talimatlı işbirlikçi muhbirle insanların hayatlarına infaz yapılıyor. Yeni terör: Güvenlik görevlisini darp eden yargı çetesi yeni güçlü güç oldu.

Yanlı bir medyanız varsa düşmana ihtiyaç yoktur. Olmayanı var, var olanı yok sayarak kendi yandaşını zengin ederken ülkenin fakirleştiğini, hazinenin bitip bıçağın kemiğe dayandığını uyutulan halk ancak kaçış kapıları kapandığında anlar. Muhalefet yenilenmediğinde hep yenilen taraf olur.

Yargıyı ve kadınları siyasi figüran olarak kullanmak, kadına "başı açık, iffetsiz" diye saldırmak, kadın ölümlerini haklılaştıran politik bir teoremdir. Yargının siyaseti yönetmek için kullanılması yargının siyasallaşmasını ve hedef haline gelmesini sağlar; yargının saygınlığını ve itibarını yıkar.

Yeni faşizm her dönem kendine yeni düşmanlar yaratır; emperyalist yayılmayı ve ideolojik gerçekliğini yeniden tarif eder. Yeni düşmanı öldürür ya da içeri atarken eski düşmanlar dost, eski dostlar düşman olur. Dostu düşman yapmak için "kaşının üstünde göz var" deyip iftira atmak yeterlidir.

Muhalefetin belediye başkanlarını ahtapotun kollarını keser gibi içeri atıyorlar. Son AKP-MHP-DEM ortaklığıyla Kuzey Kore usulü alkış korolu, muhalefetsiz bir demokrasi denemesi yapılıyor. Yandaşları alkış korosuyla tempo tutuyor. Bu, iktidarın totaliter vurgusu ve kendini yüceltme merasimidir.

Siyasetin zenginleşme, sınıf atlama ve statü yükselmesi olarak algılandığı ülkede hâlâ küçük krallar ve padişahlar vardır. Cumhuriyetin evrimleştiremediği siyaset, saray soytarılarının elinde yargıyla beraber güven bunalımına girdi; hem adaleti hem parayı hem de insanı ucuzlattı.

Demokrasi Kültürü ve Lider Kültü

Bizde demokrasi şeklen vardır; özünde meşruiyetini lider sultasından alır. Çünkü halk demokrasi mücadelesiyle gelişmedi. Burjuvazi milli değil, devlet gücüyle büyüdü. Aydınların aydınlanma felsefesi ithal edilip şartları yerine getirildi ama biat ve liderlik kültü aynen devam etti.

Bizim muhafazakârlarımız demokrat olamamıştır. Demokrasiye liberaller değil, solcular sahip çıkar. Kendisine darbe yapıldığında demokrat olur ama demokrasi platformunda birleşemez. Zafer Partisi'nin cumhurbaşkanı adayı kolayca iktidardan yana geçer ama demokratlığı “CHP solcu” diye desteklemez.

Her toplum seçtiği liderin kurbanı olur ya da lider onu özgürleştirir. Ölüm kusan, ötekileştiren zalim lider savaşçı diktatörlere destek verir. Bu lider geldiği yere hizmet eder, karşısındakine düşman hukuku uygular. Haklı çıkmak için yargıyı ve askeri sopa olarak kullanır. Halk düşüncelere kurban edilir.

Lider kültünün arkasında kahkaha atan şaklabanlar; siz ya da çocuklarınız, onlara yaşattığınız acıları yaşayacaksınız. Padişah çocukları boğulmadı, idam edilmedi ama sefalet içinde dilenciliklerini tarih gördü ve yazdı. Vekiller, siz ve çocuklarınız aynı akibeti yaşayacaksınız.

Y. Bulut “3'ten 5 çıkarsa yüzüme tükürün” demişti; 40 çıktı, kırkı çıkmadan. Bunu duyanlar yüzüne tükürse gusül almış olurdu. Adamda utanma yok ki; hep içine atmış. Kirli, kötü duygular kötü patojenler yaratır; vücut bunu dışarı atamazsa içeride tümör oluşturur ve kanser öldürür bu bulutları.

“Hainlerin kanlı 23 darbesi” dediği Cumhuriyet'in kuruluşunda hiçbir meclise darbe yapılmadı. Sarayın Meclis-i Mebusan'ı dağılmış olduğundan vekiller Ankara'da kurulan yeni meclise katıldı; önceki meclisin aldığı Misak-ı Millî sınırları için mücadele kararı alındı.

Ah, “Türk halkı ayırdına varabilse” diyenler; Türkçe yazıp konuşan muhalif Türk halkını temsil etmiyor mu? Halkı yanına çağırıp da gelmediyse öyle bir halk yoktur; çağırdın gelen yoksa öyle bir derdi de yoktur. Muhalefet yargı yoluyla ezilirken sen yanında olmazsan halk neden senin yanında yürüsün?

Demokratların küçük parti iktidarları demokrasi dışı etmenlerle ayakta kaldığı için; muhalefete muhalefet eden, parti dışı etmenlerle ve iktidarın lütfuyla ayakta kalan ahlaksız bir gelenek oluşturdular. Sermaye (zenginlik) için siyaseti kullananlar kendi fiyatları kadar iktidarın değirmenine su taşırlar.

MHP, Engin Yurt ve Milliyetçilik

Bahçeli sağdan sola, Türk milliyetçiliğinden Kürt milliyetçiliğine nasıl ulaştı? Toprakları genişletme hayali mi, iktidarın nimetleri mi, yoksa kaset maset mi? RTE ip

atarken Apo'yu asmaktan kurtarıp onu yüceltmek, “kurucu önder” olarak göstermek milliyetçi partiye nasip oldu.

Enginyurt demokratlığı seçti. Otokrat olsaydı otokrat liderin şemsiyesine geçer, ucuz demokratlık ve milliyetçilik yapar, iktidardan nemalanır, dönek milliyetçiler gibi muhalefete muhalefet ederdi. Dik duruşuyla iktidarın yanlışına karşı dururken Türk milliyetçiliğinin savunucusu oldu.

Orta yerde durarak nesnel olunmaz. Kişi ekonomik varlığı ve düşüncesiyle konumlanır. Kendi yerini seçemeyen ortayolcu “nesnelciler” A. Hakoşa, C. Küçük, A. Doğan'a da “şimdi bizim köpeğimizsin” demişler; “köpek diliyle aynı yere havla, yoksa tasmanı çekerim” demişler. Sakal seni böyle hodül yapar.

Birinci İttihat ve Terakki kadroları savaşlarda tükenmişti. İkinci İttihat (birlik kurma, birleşme) ve Terakki (gelişme, yükselme) kadroları siyasi yasaklı ya da tutuklu. Ya kendi liderini yaratıp yeni bir yol çizecekler ya da Eylül darbesi gibi bir Mart darbesiyle tükenecekler. Yeniden diriliş hareketle olur.

CHP'nin Sürekli Liderlik Krizi

Milletin sal*kları: “CHP olmasaydı Japonya'yı geçmiştik” diyor. Hayatında hiç kitap okumamış, işlenmiş bilgiyle CHP'yi heykellerle ve kendilerinden önceki her kötü şeyi CHP'ye yükleyerek öğretiliyor. CHP'nin demokratik lider ve kadro sorunu onu muhalefete mahkûm ederken iktidar onu şamar oğlanı yapmıştır.

77 yıldır tek başına iktidar olamayan CHP; ülkeyi kalkındırmış, moderniteyi ve medeniyeti Türk milletiyle buluşturmuş, sanayileşme hamlesi yapmış, çok partili hayata geçmişti. Ama sağ iktidarlar ümmet, halifelik ve Turancılık hayaliyle, sermaye birikimi oluşturmak için CHP'yi iktidardan uzak tutmak amacıyla darbe yaptılar.

CHP'nin tüm demokratik hamleleri asker ve bürokrasi kullanılarak bastırıldı; sol ve demokratik düşünceler muhalefete mahkûm edildi. Sağ partiler iktidarda kalma konforunu kaybetmemek için CHP'yi köhne liderlere mahkûm edip lidersiz bırakarak kendi iktidarlarını uzun süre korudular.

K.K. otokrat muhalefet liderini tarif ediyor: "Üç gün sonra kabul eder, yola devam ederiz." Protestoda üç gün sonra herkes evine dönüyorsa CHP'yi bölmediği kalmıştı. İktidar yancısı bir muhalif 13 yıl liderlik yaptığını sanıyor. Bu nasıl ahlak; iktidarsızlık içine işlemiş. Partinin oyunu düşürmeye geliyor.

CHP'nin dar kadrocu yapısı ve lider yaratamama sancısı; CHP'nin birinci parti olmasıyla oluşan lidersizlik... İktidar yıpratma politikasıyla ikinci adamı, belediye başkanını tutuklatarak karalama politikasına devam ediyor. Bu, CHP'nin dar kadro liderciğinin kendini yenileyememesinden kaynaklanıyor.

Mustafa Kemal 15 yıl, İnönü 33 yıl, Ecevit 8 yıl, Baykal 15 yıl, K.K. 13 yıl. 1950'den beri sadece koalisyonlarda iktidar olan CHP'de İnönü'nün sultanlık geleneğini Ecevit kırmaya çalışsa da Baykal 15 yıl gelgitlerle koalisyona bile giremedi.

K.K. sinik politikasına rağmen Adalet Yürüyüşü ve belediye başkanlarına desteğiyle oyu yükselişe geçirdi.

Özgür Özel CHP sultanlığını, İmamoğlu'nun adaylığını politize ederek yükselişe devam ediyor. CHP'de kadro yenilenmesi ve lider sorunu partiyi kendi kendine muhalefete mahkûm ediyor. Artık CHP genel başkanlığı sınırlı süreli olmalıdır. Başarı liderlik değil, iktidar olmaktır. İktidar gibi liderlik de süreli olmalı.

İktidara yürüyemeyen parti muktedir olamaz. Zamanında yenilenemeyen CHP'nin geç kalan liderliği, iktidarın yargı yoluyla dizaynına takıldı. İBB ve Ankara Büyükşehir kazanıldığında yeni lider seçemeyen CHP eski liderle yeniden muhalefete gömüldü; yeni lider yaratamadan lidersiz kaldı.

Hedefe basamaklar teker teker çıkılır. İstanbul'u ikinci kez kaptıran RTE, topal ördek olarak olası rakibini tutuklatıp diskalifiye etme derdinde. E. İmamoğlu'nun vekil koruması olmaması onu açık hedef haline getirdi. AKP'nin üstüne atılı tüm suçlarla yargı eliyle "İBB örgütü" ve gizli tanıkla suç yaratıldı.

CHP'nin iktidarsız lideri yeniden canlanmaya çalışıyor; muhalefetin içindeki çatlaklara, kırıklara, fay hatlarına iftira ve yalanla, yargı eliyle müdahale ediliyor. Uslu uslu kaybettiğinde sesini yutan, hiçbir şey olmamış gibi devam eden K.K. gibi iktidarsız, sinik muhalifleri yargı ve iktidar eliyle dizayn ediyorlar.

İktidar ekonomik olarak çözüldüğünde hırçınlaşır; krize girdikçe saldırganlaşır. Bu yüzden iktidara karşı her eylem

ve edim parti çatısı altında yapılmalıdır. Kendi krizinden çıkamayan iktidar korumasız güçlere saldırarak, yargı eliyle kendini haklı göstermeye çalışır.

CHP parti olarak her duruma karşı eylemliliğini sürdürerek kendini güçlendirebilir. İktidar örgütsüz, bireysel çıkışları troller aracılığıyla baskı, yıldırma ve korkutma mekanizması olarak kullanır. Karşı hareket toplumu dinamize ettiği gibi hareketsizlik de korkuyu büyüterek yayılmasını sağlar.

Emperyal genişlemenin tek adamı; COVID krizi, Gazze ve Suriye'nin düşüşü, CHP belediye başkanlarının yükselişi. Bütçe açığı, devalüasyon ve enflasyonla toparlanma politikası. Ekrem'in sahneye çıkışı turpun büyüğü; ahtapot tutuklama furyası. E. İmamoğlu, krize çare olarak tek adamın siyasetten çekilmesini istiyor.

İktidarın genişleme ve büyüme hayali Kürt partisini de içine almış. Siyasi tutukluların bırakılması ve demokratik açılımların yapılması gerekir. İktidarın Arap, Kürt ve Türk büyüme stratejisini demokratik adım atmadan başaracağını söylemek; DEM ve CHP belediyelerine yapılanı yeni düşmana da yapar.

Kürt legalitesinin sosyal demokrasiyle bağlaşığı ve legal liderliği Demirtaş ile belediye kayyumları es geçilerek, illegal PKK liderliğinin legalleşmesi için demokratik çabalar heba ediliyor. Demokrasi, iktidara “silah bırakma” ideolojisi ve Apo'ya kısmi özgürlük için heba edilmektedir.

Komisyon, Diploma ve Sol

CHP komisyona katılırsa artık CHP'yi bırakıp yeni bir sol demokrat parti kurulmalı. Belediye başkanlarına sahip çıkamayan, eksikleriyle komisyona girmek, belediye başkanları sahipsiz kalan CHP'nin ideolojisini bırakması demektir. İktidarın pragmatist söylemi iktidara güç verir; muhalefetin omurgası yıkılırsa hep kaybeden olur. *(1 Eylül 2025)*

Muhalefetin sefaleti iktidarsız olmaktır. Bir yanda hukuksuzca tutuklanan belediye başkanlarını mitinglerde savunacaksınız; diğer yanda onları serbest bırakan hakimler sürülecek ve siz komisyona üye verip iktidarın figüranlığını yapacaksınız. İktidar da hukuksuz zulümlerine devam edecek.

Ö. Özel yumuşadı, iktidara yanaşıyor; küçük bir hesapla Kürtleri küstürmemek için komisyona giriyor. 19 Mart'tan sonra 40 mitingle gelen yükselişini RTE'nin peşine takılarak AKP'ye zaman kazandırma argümanını besliyor. Demokrasinin rafa kalktığı, göstermelik "Terörsüz Türkiye" sloganlı bir seçimde Ö. Özel nal toplayacak.

Ne skandal koparsa kopsun; yargı ve asker bağımlı, basın tekelleşmiş, muhalefet içeride. Bir tek turp kaldı; Özgür Özel'i komisyona dahil etti. Artık orada görür; zaten başkanlık derdi yok, çünkü vizyonu yok. Belediye başkanları içeride, halk pusmuş, kendini kurtarmanın derdinde. Bir önder (lider) aranıyor.

Turpun büyüğü duruyor. CHP ne zaman akıllanır; liderine kayyum atanırsa belki. Bugüne kadar akıllansaydı

kaybeden gider, yerine bir başkasını getirir, kazanana kadar mücadele ederdi. RTE karşısında her seçimi (11 seçim) kaybettiği halde K.K. yine gelmeye çalışıyorsa, 11. köyden de, iktidardan da kovarlar.

Lider; gündem yaratan, planı programı olan kişidir. Kendi gündemini yaratamayan başkalarının gündeminin çerezi olur. CHP kendi mitinglerinden sonra bir fikir ofisiyle düşünce ve fikir üretse, o iktidarın fikirlerini değil, iktidar onun fikirlerini tartışır, ona cevap vermeye çalışırdı.

Son belediye seçiminde fikir ve düşünce üretemeyen AKP ikinci parti oldu. Ekrem'in gündemine tutuklamayla karşılık veren iktidar, CHP'yi hem tutsak ederek hem de "Terörsüz Türkiye" sloganıyla masaya çekmeye çalışıyor; mitinglerle yükselen çizgisini kırmayı planlıyor. AKP ile masaya oturmak onunla aynı yolda yürümektir.

Sol sal*klar, kendinize lider seçemediğiniz, seçileni beğenmeyip kibirli lider koyduğunuz ve bölünerek yürümeyi büyümek sandığınız için tek lider altında buluşamıyorsunuz. Sağın biat kültürü yerine solun inat kültürüyle yenilen kaybedenin peşinden gidiyorsunuz. Aynı yüz, aynı kader.

Onlar "kader" derken siz "hizmet yok" diye isyan ediyorsunuz; iktidarı ele geçiren atı alıp Üsküdar'ı geçiyor. Size sola isyan etmek, sağa şükretmek kalıyor. Seçimde bir olabilseniz bir değil, ikinci kurtuluş savaşını da kazanırsınız. 10 defa kaybeden solun değişmeyen kadrosuyla ileri gidemezdiniz.

Sürü ileriyi görmez; yiyeceği otu ve suyu düşünür, tuzu da kuruysa yalar durur. Orman yanmış, deprem olmuş; başındaki lidere inanmak böyle bir şey. Arkasını görür, önünü görmez. O yıkılırsa "Allah'tan geldi, taksirat, Allah affetsin" der, kalanlarla devam eder. Diktatör kendi kullarını yaratır.

Kazan tencereye "dibin kara" demiş; tencere "seninki benimkinden kara" demiş. Ekrem sahte diplomadan tutuklanıp usulsüz geçişten diploması iptal edildi ama 400 sahte diplomadan bahsediliyor. Belki birkaç vakayla üstü kapatılabilir ama "sahtecilik pandora kutusunu açmasaydık" diyecekler.

Sahtecilik yapanın diploması iptal ediliyorsa bu diplomayı veren kurum, diplomayı hazırlayıp veren idareciler de cezalandırılmalı. Rüşvet alan da veren de ceza aldığına göre, sahte diploma alan cezalandırılıyorsa diploma iptaliyle birlikte üniversite yönetimi ve idareciler de cezalandırılmalı.

Son 8 ayda 78 kişi otel yangınında, 12 asker mağarada metan gazından, 10 orman işçisi yangın söndürürken öldü. Bir ülkenin nasıl yönetildiğini insanın nasıl öldüğüne bakarak anlarız. Sahtecilik alıp yürümüş, rakibin diploması iptal ediliyor. FETÖ pazarı gibi diploma pazarı kurulmuş. Suçlu yok.

Ceza kesinleşmeden kayyum atamak suça ceza değil, suçluyu hürriyetinden uzaklaştırmaktır. Yargısal bir sonuç değil, siyasi tahakkümdür; siyasetin yargıyla muhalifleri susturma, lekeleme ve cezalandırma politikasıdır.

Muhalefet liderliğinin zayıflığını ve demokrasi yokluğunu ifade eder.

Liberal liboşların dayanılmaz hafifliği: Altaylı'ya "hiç Silivri'ye gazetecileri ziyarete gittiniz mi?" diye soruyorlar; "yok, neden gideyim" diyor. Şimdi içeride, Silivri'de kabus, uyku felçi, karabasan görüyor Altaylı. Sıranın kendisine geleceğini hesap edemeyen, kasabın masatının bir yerine kaçarmış.

Ahlaksız demokratlar siyasi ahlaktan ve baskıdan bahsediyor. Ne kadara transfer olduğunu, ne karşılığında parti değiştirdiğini söyleyemiyor. Çünkü satılmışların bedeli olur, onurları olmaz. Ahlaksızlar siyasi ahlaktan bahseder; tüm gerekçeleri ve onurları çürümüştür. (Özlem Çerçioğlu'nun dönüşü üzerine.)

Bu nasıl büyümeyen bebek? Hâlâ kendisine hizmet edecek hem baba hem koca istiyor. Bu afişte kendini ne sanıyor; masanın mezesi mi, tatlısı mı? Gitsin kendi sahibini bulsun; yattığı yerden de para kazanır, Bülent gibi silikon yaptırır, hizmetçileri de ayağına su getirir.

Baştakilerin söylediğine laf yetiştirmeyin; onun ekmeğine yağ sürersiniz. Kendi gündeminizi kendiniz yaratın, yeni düşünceler, yeni fikirler üretin. Kendinizi yenilemezseniz büyüyemezsiniz. Eski kafa demokrat ancak eski gericilerin kulvarına düşer; orada ikinci sınıf vatandaş olur.

Lider kendi gündemini kendi belirleyendir. Lider, başkasının gündemine laf yetiştiren değil; kendinden söz ettiren, insanlara yön ve yönelim açandır. Bizde muhalefetin iktidarın söylemine takılıp laf yetiştireni,

iktidara çamur atan iktidarsızları halk hep ikinci sıraya atar.

Ne çok ölüm günlerini anar olduk, yeni başlangıçlar yapmadan. Cumhuriyetin mihenk taşları bir bir sökülüyor; eski kafaları ortaya çıkarmak için yeni cumhuriyetin değerlerini böyle tek tek vurdular. Uyanın demokratlar, birleşin.

CHP 1950'de İnönü ile muhalefete düştü, Ecevit'le tek başına iktidar oldu. Tüm darbelerde en çok ezilen parti oldu. Kapitalizm birikim yaratamadığı için demokrasiye ihtiyaç duymadı, hep sağa yöneldi. CHP halkta uyanış ve demokrasi bilinci yaratamadı. Sonuç olarak Baykal'la çöktü. *(15 Haziran 2019)*

Kaybedenler Kulübü

Bir seçimi daha geride bıraktık ama sosyal demokratlar da iktidarın peşini bırakmadı. Oy vermekten bıkmayan teokratlarınız olduğu sürece teorileriniz hep çöker. İktidar iyi hesap yaptı. Tatilciler, sağa oy vermeyen demokratlar ve solla beraber yürümek istemeyen milliyetçiler bir kez daha kaybetti; iktidardakiler çok çalışmadan yine kazandı.

Muhalefet, kendi reislerinin elmayla armudu birleştirmesi gibi eklemlenemeden bir hezimet daha yaşadı. Her ne hikmetse bunlar kazanmış gibi yollarına aynen devam ediyorlar.

“Az olsun, benim olsun” diyor kötü muhalefet. “Büyük götüren benden değil”; hürsüz, hırsız, arsız diye diye

ülkeyi demokratlıktan el birliğiyle uzaklaştırıyorsunuz. Tek adam dönemine geçilirken fiilî başkanlığı siz yaptırırsınız.

Yavru vatandan sonra muhalefetimiz de "yavru kurt" oldu ama o da kaybetti. Kaybedenler ne zaman tarihten ve liderlikten çekilecekler? Siz çekilmezseniz onlar hep kazanacak. Artık bilmiyorum; herhalde iktidarın zalimleşmesini bekliyorlar. Üstelik altımızda IŞİD ateş yakmışken kim kimi tutuşturur?

Başarısız olan muhalefetten çekilmeli ve başkalarına da başarısız olma fırsatı verilmelidir. Yoksa tek adamla birlikte siz de iktidarın küçük ortağı mısınız? Açıklayın da öğrenelim, kaybedenler kulübü. Ne yapmalı, ne yapmamalı?

İktidardayken: 300 kişi bombayla ölür, faili bulunmaz. Hızlı tren kazasında 65 kişi ölür; hiçbir bakan ve bürokrat istifa etmez, iki suçlu bulunur, her şey onlara yüklenir.

Muhalefetteyken: İktidar ne isterse tersi istenir; ne yapıyorsa yaptırmamak için uğraşılır. Muhalefet 10 seçim kaybeder ama hiçbir zaman ne istifa eder ne de makamı bırakır. Suç şartlara yüklenir; iktidardaymış gibi yola devam edilir. Muhalif mağlup ama birkaç puanla kendini galip ilan eder; mağlup ama "bu yola baş koymuş" galiptir.

Önce muhalefetin istifa makamını çalıştırması ve bir gelenek yaratması gerekir. Muhalefet mağlubiyetin tüm sorumluluğunu alıp istifa etmelidir ki iktidarı da istifaya zorlayabilsin. İstifa etmemek için iktidardakilerin eli daha güçlüdür; hem suçu yönetmede hem lehine şartlar üretmede elleri her şeye daha mahirdir.

Tarih bir kez yaşanır; ikinci kez yaşanan şey sadece kopyasıdır. Onun adına komedya denir; acıyı yaşatırlarsa trajedya olur. Kaybedenler kulübü acilen dağıtılmalıdır.

Din, Tarih ve Toplum

Osmanlı'nın Yıkılış Tarihi

Osmanlı'yı emperyalist devletler aralarında pay ettiler. Ancak savaşa önce Ermenileri soktular ve ardından tehcir uygulamasıyla onları uzaklaştırdılar.

Osmanlı Devleti ve İstanbul işgal edildi. İngilizlerin öncülüğündeki güçler, hükümetin manda yönetimini kabul etmesini sağladılar. Ancak Anadolu'yu müdafaa eden askerler ve halk bunu kabul etmedi.

Kurulan cemiyetler ve ordunun içindeki kadrolar, Atatürk'ün önderliğinde halkla birlikte Yunanlılara karşı savaştı ve yeni bir hükümet kurdu. Osmanlı'nın yıkılışından sonra emperyalist güçlerle savaşarak yeni bir ülke yarattılar. Osmanlı'nın tarih sahnesinden çekilmesi ve padişahın ülkeyi terk etmesinin ardından Türk devletini bu kadrolar kurdu.

Daha sonra Cumhuriyet tarihini medya aracılığıyla tahrif eden ve Atatürk'ün yaşamadığını dahi iddia edecek kadar ileri giden çeşitli kişiler ortaya çıktı. Troller aracılığıyla muhalefete yönelik baskılar artırıldı. 90'lı yıllarda yazarların öldürülmesi, Batı ile yaşanan ekonomik krizler

ve çeşitli siyasi gelişmeler üzerinden İslamcı kadrolar yeniden tarih sahnesine çıktı.

Bugün de yeniden yalan bir tarih yazılarak büyük krizlerin halkın gözünden uzak tutulması ve iktidarın kendi ideolojisi üzerinden sürdürülmesi amaçlanıyor. Halka yalan bir tarih ezberletiliyor. Gerçek savunulmaz ve kimse ses çıkarmazsa yalanlar, insanları inandırdıkça gerçeğin yerine geçer; gerçek ise yalan sayılır.

Osmanlı'nın Halifelikle Yükselişi ve Çöküşü

Yavuz Selim ile halifelik makamı gelirken Mısır âlimleri de fetva makamını getirdi. Görüş alma ve dine uygunluk gibi gerekçelerle din adamı, siyasi iradenin, yani padişahın üstünde konumlanmaya başladı. Böylece padişah eylem ve işlemlerinde dini otoritenin gölgesinde kalarak gücü ve iradesi sınırlandı.

İslam dünyasında halifelikle uhrevî otorite iktidara ortak oldu. Siyasi güç karar alacağı zaman fetvayla dini otoriteden icazet almaya başladı. Padişah İslam dünyasında güç kazanmaya çalışırken dini otorite güç kazanıp siyasete yön vermeye başladı, iktidara yakın tarikatlar güçlendi.

Bu dönemde Osmanlı'nın toprak kazanma ve genişleme stratejisi ile askeri yapısı bozulmaya başladı. Mezhep savaşları, Şia ve Alevi düşmanlığıyla Safevî Devleti'ne karşı Sünni ve Mevlevî tarikatlar güçlendi. Doğuya dönük yapılanmayla Osmanlı savaş ekonomisi, Sünni İslam mezheplerinin hizmetine girdi.

Osmanlı Batı'ya, “küffara” savaş yerine yüzünü doğuya dönünce doğuyla meşgul olurken Batı'da savaşları kaybetmeye başladı. Savaşların kaybedilmesiyle saray, İpek ve Baharat Yolu dışında savaş ganimeti ve yeni vergi alamaz oldu ve gelirleri azaldı. Fetvanın bir ürünü de kardeş katliydi.

Saray bürokrasisi kimden yana olursa onun padişah olması ve zayıf mizaçlı padişahlar, sarayın otoritesini zayıflattı. Kişiliksiz, delilerin padişah yapılması, zayıf kişiliklerden seçilmesiyle savaşçı ruhunu kaybeden padişah ve saray çevresi, Lale Devri gibi zevkü sefaya düştü.

Otoritesini kaybeden padişah isyancıların eline düşecek kadar zayıfladı. Vezirlerin güç kazanmasıyla Osmanlı'da birlik bozuldu. Kavalalı Mehmet Ali Paşa Mısır valisi olarak hanedanlığını kurarken Osmanlı'nın bir valisiyle savaşacak gücü kalmadı. Tarikat ve fetvalarla geriye gitti.

Oysa Batı Amerika'ya doğru yelken açarken yeni kıtalar keşfetti. Deniz yoluyla doğuya giderek kara yoluna alternatif yol buldu ve Osmanlı'nın İpek ve Baharat Yolu üzerinden gelirleri azaldı. Osmanlı'yı Sünni mezhepler eliyle ruhban sınıfı ve tarikatlar yönlendirdi.

Osmanlı Batı'nın gelişme dinamiğinin dışında kalarak doğu despotizmine ve doğu mistisizmine boğuldu. Batı buharı, yeni yolları ve yeni kıtayı bularak Amerika'dan getirdiği altınlarla şehir efendilerine, merkantilizmle burjuvaziye sermaye sundu. Osmanlı ise savaş kaybettikçe gelirini yitirdi.

İpek ve Baharat Yolu'nun değerini kaybetmesiyle bu gelir azalmaya başladı. Eşraf ve ayan tarım gelirlerine kalırken yedek akçenin azalmasıyla askerin bakımı ve gelişimi geriledi. Batı'da Pasarofça Antlaşması ile ilk yenilgiyi tattı. Batı ise askeri yatırımını artırdı.

Batı dinamikleri Avrupa'yı geliştirirken Osmanlı, halifelikle, özellikle Mısır'dan gelen âlimler ve fetva makamının padişahın üstünde konumlanmasıyla eski gelişme dinamiklerinin hepsini kaybetti. Silahları eskidi; rasathanenin kapatılmasıyla iç politikada reformların önü kesildi.

Arap Mistisizmi ve Arkaizmi

Araplar kimseyle savaşamaz. Arap mistisizmi bilimi öldürdü. Emevîler sonrası devletler, imparatorluk ya da halifelik yüzü göremediler. Arap arkaizminin kadın düşmanlığı hâlâ devam ediyor. Ya kendi milletiyle mezhep savaşı yapar ya da kadını aşağılayıp döverek küçük zaferini yaşar.

İslamiyet'te hiçbir dönem yoktur ki katliam, kıyım olmamıştır. Ölenlerin adları, şehirler değişiyor; zalimler ve yardakçıları hep aynı. Gücü eline alan, zayıf ve muhalif olan kim varsa oradan başlıyor. İslamiyet'in yükselme yıllarında Peygamber'in torunlarına da katliam yapan İslam anlayışı bunu her dönem yapmıştır.

Tarih, Kültür, Savaş ve Toplumsal Çöküş

Tripoliçe Katliamı: Tarihin kanlı sayfalarından biri

Kültür, toplumları ayakta tutan ve onlara gelecek sunan temel varlıklardan biridir. Ancak kültürün yıkıldığı dönemlerde yalnızca maddi değerler değil, toplumların vicdani ve insani birikimleri de büyük zarar görür. Doğada acıma duygusu olmadığı gibi, insanın kültürel vicdanı da ortadan kalktığında ortaya çok daha yıkıcı sonuçlar çıkabilir.

Kültür savaşları, toplumların köhnemiş kalıntılarını ortadan kaldırırken insanlığın yüzyıllar boyunca oluşturduğu birikimleri de yok edebilir. Her kültür kendi içinde yenilenmeyi ve yeniliği barındırmadığı sürece ya doğal değişimlerin ya da insan eliyle gerçekleştirilen kültürel yıkımların etkisi altında kalacaktır.

Bir akımın erken ve radikal dönemlerinde bu savaşlar daha yıkıcı hale gelebilir. Özellikle kültür içerisinde gelişen aşırı milliyetçilik akımları, insanlığın eski ve vahşi dönemlerini hatırlatan sonuçlar doğurabilir. Eski toplumlar kendilerini kurtarmak adına birçok şeyi feda ederken zaman zaman insanı ve insanlığı da yok edebilirler.

Asıl olan insanın ve insanlığın ayakta kalmasıdır. Yeni çağlara ve yeni toplumsal oluşumlara daha yumuşak geçişler sağlanarak kültürel zenginlik artırılabilir ve teknoloji çağının imkânlarından yararlanılabilir. Bunun dışındaki yol, insanlığın eski vahşi çağlarını yeniden yaşatmak anlamına gelir. Bunun adı zulümdür. Zulüm üzerine hiçbir kültür abat olmaz.

Din, Dil ve Kimlik

“Adem ve Havva Arap'tı ve Arapça konuşuyordu. İnsanların atası Arap'tır, dillerin dedesi Arapçadır. Allah'ın cennetinde Arapça konuşulacağını bize müjdeliyor. Her Müslümanın ana dili Arapçadır; cennet dili olan Arapçayı öğrenmek zorundadır.”

Bu tür iddialar, din ile dil ve etnik kimlik arasında doğrudan bir bağ kurmaktadır. Ancak farklı dillerin ve toplumların varlığı, insanlık tarihinin çok daha karmaşık olduğunu göstermektedir.

Eğer bütün insanlığın tek bir dil etrafında birleşmesi gerektiği düşünülüyorsa, dünyadaki diğer dillerin ve kültürlerin varlığı nasıl açıklanacaktır? Tarih boyunca farklı toplumların farklı inançlara ve dillere sahip olması, insanlığın kültürel çeşitliliğinin temel unsurlarından biridir.

Dini inançların siyasi ve kültürel mücadelelerde araçsalaştırılması ise ayrı bir tartışma konusudur. Bir dinin adına hareket ettiğini söyleyen siyasi güçlerin birbirleriyle savaşması, din ile siyaset arasındaki ilişkinin ne kadar karmaşık olduğunu göstermektedir.

Tanrı, Toplum ve İnsan

Her millet ve her kavim, yarattığı tanrı anlayışıyla büyür. Tanrı anlayışı büyüdükçe toplumların da büyüdüğü düşüncesi, din ile toplum arasındaki ilişkiyi anlamaya yönelik felsefi bir yaklaşımdır.

Bir millet, kavim veya mezhep kendi tanrısını nasıl büyütüyor ve yaşatıyorsa, kendi inanç sistemini de o ölçüde yaşatır.

İnsanlar yarattıkları tanrı anlayışıyla yaşarlar. Bilişsel bir varlık olan insan, ölüm karşısında çaresizdir. Tüm canlılar gibi yaşamın sonuna doğru ilerler. Ölümü anlamlandırmak için dinsel ritüellere ve inançlara başvurur.

Dinsel ritüeller, özellikle eski toplumlarda toplumsal düzenin devamlılığında önemli bir rol üstlenmiştir. Sınıflı toplumlarda din, insanların korkularını, umutlarını ve duygularını yönetmenin araçlarından biri haline gelebilir.

Sistem kendisini okul, bürokrasi ve güvenlik kurumları aracılığıyla yeniden üretir. Böylece toplumun bireyleri belirli kurallar ve değerler içerisinde yetiştirilir.

Ancak tarihsel toplumlarda bilimsel yarış başladığında değişime ayak uyduramayan yapılar kaçınılmaz olarak gerilemeye başlar. Gerilemek, yalnızca ekonomik anlamda kayıp yaşamak değil; aynı zamanda toplumun üretim gücünü ve kültürel dinamizmini kaybetmesi anlamına gelir.

Bu durum krizleri, yıkımları ve savaşları beraberinde getirebilir. Eski toplumlarda savaş çoğu zaman ganimet elde etmek ve üretime el koymak amacı taşıyordu.

Modern toplumlarda ise savaşın niteliği değişmiştir. Savaş artık yalnızca cephede gerçekleşen askerî bir mücadele değildir. Ekonomik yaptırımlar, ambargolar, enerji savaşları, teknoloji ve bilgi üstünlüğü de savaşın parçaları haline gelmiştir.

Bu nedenle günümüz savaşları yalnızca askerî yenilgiye değil, toplumsal çöküşe ve ekonomik sefalete de yol açabilir.

Eski toplumlarda savaş cephede gerçekleşirken günümüzde cepheyle birlikte bütün toplum savaşa dâhil olmaktadır. Ekonomik ambargolar, üretim kayıpları ve sermaye hareketleri toplumların tamamını etkileyebilir.

Biriken ekonomik ve toplumsal kaynaklar tükendiğinde, zengin toplumlarda bile durgunlaşma ve gerileme başlayabilir.

Sonuç olarak insanlığın geleceği yalnızca askerî güçle değil; bilim, ekonomi, kültür, teknoloji ve toplumsal dayanışmayla belirlenecektir.

Osmanlı'dan Cumhuriyet'e

Atatürk ne yaptı ki? Alman otomobil markası üretti, İkinci Dünya Savaşı'nda yenildi, yine önde. Osmanlı Birinci Dünya Savaşı'ndan “hasta adam” olarak çıktı. Sanayisi ilkel, üretimi yok, borçlu bir ülkeydi. Cumhuriyet borcu kapattı, yeni devrimler ve sanayileşme hamlesi yaparken Almanya sanayi devrimini yapmış, sömürge paylaşımına çıkmıştı.

Hasta Osmanlı, Ortaçağ kalıntılarıyla modernleşme hareketlerine kadar ayakta kalma mücadelesi verdi. Hatta topraklarını kazanmak için savaşırken kaybettiği toprakların yanında Yahudi bankerlere de borçlandı. Batan ve teslim olan Osmanlı'da benliğini yitirmeyen, Türk aydını ve köylüsüdür.

Kurtuluş Savaşı bir varoluş mücadelesiydi. Türk entelijansiyası ve asker-bürokrat kadrolar, saray ve onun meşruiyeti yerine yeni devlet kurarak, yeni devrimler ve sanayileşme çabalarıyla, İkinci Dünya Savaşı'na girmeyerek cumhuriyeti kurdular. Almanya ile Türkiye'de Batı tipi disiplinli kadrolar aynı şekilde gelişmedi.

Osmanlı'nın yükselen değerleri, Jön Türkler, meşrutiyet mücadelesi ve padişaha karşı meclisi ayakta tutma mücadelesi; hemen hepsi Birinci Dünya Savaşı'nda ayakta kalan İttihat ve Terakki grubudur. Mustafa Kemal'le görüşerek Meclis-i Mebusan Misak-ı Millî sınırlarını çizmiştir. Bu karar TBMM'ye ışık olmuştur.

Meclis-i Mebusan'dan Ankara meclisine uzanan süreç Anadolu ateşini yakarak Kuva-yı Milliye ruhunu İstanbul'dan Ankara'ya taşıdı. Yunan'ın İzmir'den Ankara'ya yürüyüşünü bu meclis durdurdu. Kuva-yı Milliye ruhunu yaratan kadrolar, Osmanlı'nın en ileri mücadelesine yeni devlet kurarak ve devrimler yaparak cevap vermişti.

Kurtuluş Savaşı'nı Türk kanı ve Suriyeli kanı birlikte vermiş. Suriye'yi kim Anadolu'dan ayırdı? Mücadele etmediği için mi ayrı düştü? İngiliz'in oyununa gelip ayrı devlet kurdular. Kimle tarih yazıyorsunuz? Hayalinizi geçmişe taşıyamazsınız. Geriye değil geleceğe varsanız, bilimle beraber yürürüz.

Elifbayı alın kullanın; Araplar kullanıyor. Kendileri Türkçe konuşup Arap kültüründe yaşayan Arapçılar, Türkleri Araplaştıramayacaksınız. Arap elifbası Türklere uysaydı okuryazar ve pozitif bilimli Osmanlı uzaya çıkardı. Alfabe, gelişimini, pozitif bilimin dilini ve Türk kültürünü yarattı.

Totaliter uygulama rakipleri gizleyip yok etmek için bir araçtır. Ekonomi için gizlilik karanlık noktadır. Ekonomi açıklığı sever; totaliter yönetim tüketicidir, üretimden uzak ve kıyıcıdır. İnsanlığı değil zümreyi yükseltir. Totaliter lider kültü ve kadro iktidarı insan kıyımına kadar gider.

Avrupa ve Amerika Afrika'dan köle ticaretiyle Afrika'yı sömürüp sanayi devrimini yaparken bizimkiler Lale Devri'nde sefa sürüyordu; Patrona Halil (tellak) isyanıyla saray kelle keserken Batı emperyalist sömürüyü keşfedip dünya hakimiyetine çıkıyordu, sanayisi manifaktür üretime geçmişti.

Bizim esnafımız zanaatkâr olarak bireysel üretim yaparken köylü karasabanla üretip kendi dokumasını yapıyor, pazar nedir bilmiyordu. Sarayda halife ve Ebussuudlar "rasathane melekleri gözlüyor" diye bilimi yok ediyordu. Batı ise Afrika'yı paylaşmaya çıkarken hasta Osmanlı'yı bölüşme hesabını yapıyordu.

Türk-İslam Protestanlığı

Yarım kalan Türk-İslam Protestanlığı karşısında Arap-İslam Katolikliği var; Ortodoksluk ise Farslarda kalmıştır. Bu yüzden Ruslar İran'a yakın, Araplar ise Katolikler gibi fanatik ve kapalıdır. İslam'ın altın çağında, Abbasîler ve Türklerin İslam'a girişiyle İslam devletleri bilimde yükselme yarışına girdiler.

Sekizinci ve on beşinci yüzyıllar arasında İslam biliminde pozitivizm yükseldi, bilime katkı yapan bilim insanları çıktı. Bu yükseliş Osmanlı'nın yükselişiyle tüm İslam dünyasını

içine alırken Viyana kapılarına kadar genişledi. Türk Protestanlığının çağa katkıları, halifelik hayaliyle Arap Katolikliğine geri döndü.

Osmanlı'nın yenilikçi, çağdaş rolü değişmeye başladı. Hıristiyanlıkta Katoliklik ve Rus Ortodoksluğu ayrılırken Batı Katolikliği protesto ederek hem Protestanlıkla hem de pozitivizmle tanıştı. Küçük devletler sermaye birikimine ve Roma gibi deniz emperyalizmi yarışına girdiler.

Arap-İslam (Katolisizm) halifeliğinin Osmanlı'ya geçmesiyle Osmanlı'nın grotesk yükselişinde pozitivizm yıkılırken çöküş de başladı. Tüm yenilenme çabaları Arap Katolisizmine takılarak eğreti biçimde durdu; eski sistem, eski medrese eğitimi devam etti.

Cumhuriyet, Türk pozitivizmiyle tekrar tanıştı; Batı gibi modernleşmeye ve Batıyla ekonomik yarışa girdi. Ama üniversiteler medrese eğitimini aşamadı; ezberci, bilgiyi ölçen yapısıyla bilime ve tekniğe katkı yerine bürokrasiye uyumlu insan tipi yaratmak için üniversite sayısını artırdı.

Üniversiteler, bilimsel çalışmaları sermaye ve devlet desteğiyle dünya markası olmak yerine, ekonomik çalkantılar içinde bürokrasiye eleman yetiştirdi. Medreselerin yeniden açılması ve cemaatlerin kadro devşirmesiyle üretim yerine bölüşümden pay kapmak için yarışıldı.

Aynı halifelik, Arap-İslam Katolisizmiyle Osmanlı'nın savaşları kaybetmesine yol açtı. Rasathanenin kapatılması, matbaanın açılmasının ve yeni ordu kurulmasının halifecilerce engellenmesiyle Osmanlı önce savaşları

kaybetti, sonra borçlandı, borcunu ödeyemedi ve kendisini parçalama çalışmalarını bile öngöremedi.

Din, Tarikat ve Bilim

Atatürk tarikatları neden kaldırdı? “Badelenmeden Müslüman olamazsın”; uyku suyu içirip sır odasında iki taraf için de sır ifşa olmuyor. Badelenmeden tam Müslümanlığa geçiş, fiil-i livata artık sır üstü kapanıyordu. Batı'nın çıplak devrimi bizde tarikat sır devrimine dönüştü.

Tanrı ve mitler çağlara göre değişir. İlkçağın başat tanrısı nesne ve doğa iken Ortaçağ tanrısı kitaplı dinlerin semaya gönderilen tanrıları oldu. Toplumlar tanrıyı bilgisel, duygusal ve toplumsal ihtiyaçlarına göre biçimlendirdiler. Tanrıyı bugünün bilgisi, duygusu ve toplumsal ihtiyacı biçimlendirir.

Dindarların, dinbazların hakim olduğu yerde hurafe, takiye ve dolaplar bitmez. Çünkü siyaseti yönetmek için hayal satmanız gerekir. Hâkimiyet için her şeyin başını tutarak takiyeci siyasetle hayal yaratıp oynamalısınız. Sürdürülebilir ekonomi yaratamazsanız sorunla birlikte hayal de yere düşer.

Din kitabını “Allah'ın kanunu” diye Allah'ın doğa yasasından üstün tutarsan, her şeyi sadece tek tanrılı kitaba göre yaparsan Allah'ın verdiği akıl ve Allah'ın doğa yasaları seni öyle çarpar ki bilim füze olup üstüne yağar, doğa afet olup evini yıkar. Kitaplı dine böyle inanırsan tüm kavmini yok edersin.

“Laik yobaz” sözünü çapsız biri kimden öğrenmiş? Kendi yobazlığını çağdaş düşünceye yöneltiyor. Bu köhne düşüncelere karşı yazarlar düşünce üretmiyor. Din tüccarı tarikatların toplumu gericileştirip cahil bıraktığı, aydınların üretimden uzakta seyrettiği yerde daha çok felaket yaşarız.

Kültür üretimini yapamayanlar kendi üretimlerini de başka kültürler üzerinden yapar. Üretim kültürle yapılır. Eski kültürün üstünde yeni kültür üretemezsiniz; eski ve yeni karışımı eklektik bir kültür üretirsiniz. Hıristiyan kapitalist kültürü yaratan, Protestan ahlakının dünya anlayışıdır.

Katolik ve Ortodoks mezhepler Protestan mezhebini takip ederek üretim üzerindeki baskı kültürünü terk etti. Bizde Sünni mezhep ahlakı takiye, hayal dünyası ve halifelik rüyasıyla bozuldu. Oysa Osmanlı üretimi, Ahi Evran'ın örgütlenmesi, ustalık ve yüksek ahlakıyla sürdürülebilir toplumu yeniden üretti.

Bugünün ahlakı: Ramazanda fiyat arttıran, yangında yangın tüplerine zam yapan zanaatkâr. Çalışanın canına değer vermeyen sanayici ancak vasat üretim yapar. Üretim kültürü değil, hayatta kalma kültürü üretir. Üretimi değil, itibarlı bürokrasiyi, biat eden vasat kadroyu, sırça köşkü, sarayı yaratır.

Cehalet kültür yaratamaz, ancak sefalet yaratır. Bilgi ve bilimle değil aktarmayla dolan bilgi, ampulü RTE'nin bulduğunu söyler. İnançlı insan basit emeğinden faydalanır; o da ortalamalı tarikatın ortalamalı yaşamını üretir. Yüksek düşünce, bilimle yüksek fikirler üreterek yükselir.

Hiçbir padişah cahillerce tanrılaştırılmadı. Peygamber'in halifelik sancağını aldılar ama Allah'tan sonra "Süleyman", "Abdülhamid" diyecek kimselere din uleması izin vermedi. Bu şirk koşanlara doğru yolu göstermezseniz cehaletten geçinen lider ve cehalet kültü, cehalet tarafından yok edilir.

İslam'ın üstündeki ruhban sınıfı tarikatlar; kökeni olmayan, eğitim olmayan, ekol olamamış, safsata üreten, "Kur'an dini" diye Peygamber'i küçümseyen, hurafe üreten, bilimi küçümseyen tarikat ve cemaat toplumu ilerletmez. Kur'an'ı imanla savaşın aracı yapıp düşmanı küçümseyerek İslam'ı düşman bombasına hedef yapmıştır.

İslamiyet, Hıristiyanlık gibi bir din adamı sınıfını reddeder. İbadet için imam ve müezzin yardımcıdan başka din görevlisi yoktur. Gavs, şeyh, şıh, hoca; hemen hepsi Hıristiyan mezheplerine özentiyle İslamiyet'i tahrif eden, gerileten din tüccarlarıdır.

Din (şeriat) sistemiyle dün halifelik, imparatorluk kurabilirdin. Bu kurallar dünde kaldı. Ortaçağ ideolojisi olan dinler dünyanın hızına, teknolojiye, yeniden üretime katkı yapamaz. Ortaçağ'daki gibi doğal üretim değil, insansal tekno-üretim ve onun felsefesi dışındaki her düşünce yıkılmaya mahkûmdur.

Kadın, Başörtüsü ve İslam Fanatizmi

Başörtüsüyle üniversite okuyamayan kadınlar, sizler Cumhuriyet'in eserisiniz. 12 Eylül faşizmi kadının başörtüsünü reddetti. Cumhuriyet kamusal hayatta kadını yüksek makamlara getirirken muhafazakâr aileler

başörtüsüyle kamusal hayata giremedi. İslam fanatizminde kadın odalık ve cariyedir.

Demokraside Müslüman bir toplumda amaç, kadını kamusal hayatın içine katıp özgürleştirmektir. İslam fanatizmi kadını kapatır; huri, erkeğin kölesi ve hizmetçisi yapar. Erkek ve kadın Cumhuriyet'le birlikte geleneğiyle özgürleşmelidir. Hangi dinden olursa olsun kamusal alana katılmalıdır.

Türkiye dışındaki Müslüman toplumlarda kadın kamusal hayattan uzaklaştırılmaktadır. Erkeğe bağımlı ve erkek egemen toplumda kadın birey değil köle olarak görülür. Saçı için hapse atılan, oy hakkı olmayan, sokağa tek başına çıkamayan, araba kullanamayan, recm edilen kadın kısıtlı, ikinci sınıf olarak ezilir.

İslam vandalizmi ve vahşeti devam ediyor. Ortaçağ zihniyetiyle kadını köle, cariye gören, siyah örtüyle kapatıp evde saklanan mal olarak gören İslam anlayışı kadına yaşam hakkı tanımaz. Kendi kirlettiği kadını yine Ortaçağ'daki gibi recmle (taşla) öldürmek, kılıçla adam kesmek ona mübah olur.

Toplumun Yaraları: İntiharlar, Açlık ve Çocuklar

İntihar eden memurlar... Zalimler, havadan para kazananlar, makam sahipleri varken intihar eden hakim adayı, sınavda elenen genç, intihar eden polis memuru ve intihar eden belediye işçisi; hangi psikozun, hangi ortamın baskısının, hangi toplumun ürünü? İnsanına bakmayan, onu öldüren toplum zalimdir.

Aç konuşamaz; içi ağlar, sesini duyuramaz. Açlığa alıştırırlar; herkesi kendi gibi sanır, çevresi de açtır. Basına "açım" diye konuşamaz. Yaşlısı, çocuğu ağzı laf yapmaz, konuşamaz. Konuşanları susturursanız onların sözcülerini, fakir dostlarını susturursunuz. Aç, aç olarak cami kıyısında ölür.

Artık ailede ciddi yargısal bir sorun olduğunda çocuklar ellerinden alınmalı. Çocuk Esirgeme Kurumu rehabilite edilerek geliştirilmeli. Toplumun hezeyanları ve intiharları küçük çocuklarımıza karşı acımasız oluyor. Ya öldürüyor, ya boğuyor, kesiyor; çocukları kendi krizlerinde yok ediyorlar.

Tivitin bekçileri var, iktidarın hizmetçileri; ama fakirin ne sahibi ne bekleyeni var. Bir tek canı var; onu da kimi intihar ederek, kimi evi yanarak, kimi iş kazasında, kimi göçükte, kimi (çoğu ahlaksız insanların yaptığı binada) depremde, kimi hapiste kaybediyor; ölüyor, öldürülüyor.

Geri kalmış sermaye birikim yapmak için vahşi kapital kimi zaman kızıla, sarıya, kimi zaman yeşile bürünüyor. Üçüncü Dünya'nın kaderi ölüm; kaza oranları yüksek. Azınlık yüksek sarayda şatafat içinde yaşarken aşağıdakiler barakada ilk selde, göçükte, çoğu da ilk depremde yıkılıp kendine kazdırılan mezarına gider.

Yangınlar, Kazalar ve İhmal

İnsanı yakmak canavarca bir his değilse Neron da canavar değildir. Otel yakarak da canavarca ceza almazsınız. Siz Madımak'ta bilerek, Kartalkaya'da ihmalle otel yakın; zaman aşımına uğratırlar. Hatta bidonda canlı kızımızı

yakarsanız, yargıç da olsanız tarih ve talih yakanızı bırakmaz.

İşçiler madende, fabrikada yanarken onları savunacak ne sendika ne devlet vardı. Ciğeri yanan ailenin isyanını polis zoruyla durdurdular. Depremde fakirin evleri yıkıldı; iktidardan umut bekledi, bir çadırda ayakta kalmaya çalıştı. Otelde yananları mahkemede savunmak için aileler birleşiyor.

Bunların hiç vicdanları yok. Her ölümü gördüğümde vicdanım parçalanır, gözüm dolar. Bunların sorumluluğu kabul edecek vicdanı yok mu? Gözyaşı yerini doldurur mu? Dolu gözleri dolmaz ama timsah gözyaşlarıyla başkalarını suçlarlar. İnsanlar yükseldikçe vicdanın yerini dolar kaplıyor.

"İhmaller olabilir ama kötü niyetli değildir." demiş O. Gencebay. 78 kişinin ölmesine yol açan ihmal kötü niyettir. Suçluyu mu savunuyorsun, ihmali mi övüyorsun? Yoksa sorumluya destek için, suçu hafifletmek için mi söylüyorsun? Arabesk zanaatkârından: İnsan canı mı, patron geliri mi? İhmal suçtur.

Yangında insanları çarşafa muhtaç eden işadamları onca ölümden sonra utanır, çözüm bulur mu? İnsanımız bir devletten korkar; o da yol verirse hiçbir şeyden korkmaz. Ölüm gelecekmiş, insan ölecekmiş düşünmez. Devletin yasaları insanı korursa insan yücelir; yoksa patronun fildişi kuleleri yükselir.

Madende işçi yakan, otelde aydın yakan, en son çoluk çocuk aile yakan bakanı da gördü bu ülke. Yine "üç beş

kişi" deyip "kader, fıtrat" deyip geçiştirmek için çalışıyorlar. Biri sorumluluk üstlenip istifa etse herkes kendi evinin önünü toplar. Yoksa bu gevşeklik daha çok can yakar.

Vahşi kapitalizm can almaya devam ediyor. Göğsünde iman, başında imam olduğu ve bu siyasetçi değişmediği sürece bu halka "kaza, kader, fıtrat" diyerek tüm ölümlerin üstünü örter. Çünkü hesap veren, istifa eden yok; ama muhalif gazeteci, siyasetçi hapiste, ortadaki muhalifler top çeviriyor.

Bunları hep yaşayacağız. İşçi madende yanar, tedbirsizlikten ölür. İsyan eden işçiyi partili tekmeler. Havai fişek fabrikası yanar. Madende, fabrikada tedbir alınır mı bilinmez. Tedbirsizlik, kazanma hırsı, göz yuman idareci; asker sınırda, işçi madende, fabrikada, müşteri otelde ölür. İnsanı insan öldürür.

Hunhar kapitalizm bu sefer zenginleri vurdu. Dağ başında çocuk yurdu, yeraltında madenler, fabrikalarda işçiler yandı; ses çıkarmadınız. Günlüğü 18 bin liralık, zenginlerin gittiği kayak oteli yandı. Sıra kendilerine gelene kadar herkesin aynı gemide olduğunu ve herkesin kurban olabileceğini unuturlar.

Yas ilan etmek, matemi kabul etmektir. Yarın bu günü bir daha yaşamamak için seferberlik başlatılmalı. Ancak yarının yaraları öyle sarılır. "Dün dünde kaldı" deyip yola revan olanlar, yarın zengini yoksulu aynı kaderi yaşar. Daha dün yurt yangınında yangın merdiveni faciası yaşanmıştı.

Loştanken yanıyor, 10 kişi ölüyor; Kartalkaya'da lüks otel yanıyor, 76 kişi ölüyor. İnsana verilen değer, para kazanma hırsı, yangın sistemi, ekip tutmak; hepsi Allah'a havale. İslam dünyasını tanrı ölüme mahkûm ediyor. Aymaz Müslümanı sınamıyor, doğrudan yakıyor. İsrail doğrudan çocukları öldürüyor.

Piliç tırında cenaze taşımak, insanı piliçle aynı kefeye koymaktır. Hangi akıl zararının başına piliç kamyonu, dondurucu düştü? Bunca insanımızın onurunu yerlerde sürümeyin.

Deprem ve Ahlak

Herkes seçtiği, seçmediği kişilerle hak ettiği kadar yaşar. Depremde yıkılan binayı yapan yörenin insanıdır. Maraş'ı, Antep'i Konyalı inşa etmedi; Maraş'ta, Antep'te yaşayan inşa etti. Önce kendi ahlakımızı, sonra iş ahlakını düzelteceğiz. Yalana dolana izin veren halk kendi tarihini, talihini çizer.

Topluma iyi bir lider yaratıp sunamazsanız bu toplum deli padişaha, tellaklara, istibdatla yöneten padişaha yıllarca dayanır. Muhalefet birleşemez, bölünürse daha çok "padişah oyunu" oynanır: "Kimi koysam seçerler"; güce taparlar. Tarikat ve inanç sömürüsü depremi, enflasyonu atlatır. Güç, güçle yıkılır.

Deprem insan öldürmez; insanları binalar öldürür. Betondan, demirden ne kadar çalıp başka yere götürdüyse; ahlaksızlık, hırsızlık ve göz boyama öldürür. Bu ahlaksızlığı yapan müteahhit, denetlemeyen devlet ve binada oturup

üç kuruşa kaderini ahlaksızlığa teslim eden cehalet öldürür.

Depremde devlet ve binaları yıkıldı. Sistem çöktü ve halk uyanmadan evi üstüne çöktü. Devlet sağlam olsa devlet binası yıkılmazdı. Depremde devlet, kurtarmak için çevre illerden gelen yardımla ayağa kalktı. Önce devleti kurtarmalıyız. Devletteki çürüme ve ahlaksızlık kendini ve toplumu çürüttü.

6 Şubat 2023'te atom bombası gücünde yer patladı. Önce ışıklar yükseldi; deprem sesi, toz duman arasında yıkılan evler, apartmanlar arasında binlerce, on binlerce insan beton binalar arasında ezildi, can verdi. Ölenlerin iki üç katı insan yaralandı. Kimini yetim, öksüz, kimini evlatsız bıraktı.

Doğa hileyi, çürük binayı affetmez. Çürük insanların eğreti binaları yıkıldı. İktidarın sorumluluğu için 99 ve 2023 depremlerinde de hesap sorulmadı. İki yıl sonra konteyner evlerde yaşayan insanlar ayakta kalmaya çalışıyor. Yöre insanı iktidardan hesap sormadan yine iktidara oy verdi; yine hüsranı yaşıyor.

Kültür ve Toplumsal Ayrışma

Kültür, toplumsal duyarlılığı geliştirir; estetik duygu ve düşünceyle insanları eğiterek hem üreten hem de ürettiğini tüketen bir toplum kültürel zenginlik yaratır. Zümreyi zenginleştirmek ise başkalarının albenili üretimini ve yüksek kültürünü satın alır; avamın kendi kültürünü alçaltır.

Kültür üretimle büyür; felsefesini ve yaşam tarzını yaratırken alt ve üst kültür üretir, toplumun yaşam felsefesiyle yeniden üretime katılır. Oysa üst tabakası zenginleşirken alt tabakası fakirleşen toplumda üretim dışı tüketici sınıfın zenginleşmesi birleştirmez; üst ve alt kültür ayrışır.

Kadının Özgürlüğü

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlu olsun.

Kadının özgürlüğü, dünyanın özgürleşmesi demektir.

Tüm dünya kadınla güzelleşir. Erkek ilk ateşi yakarak köleliği kaldırdı. 8 Mart 1857'de polisin New York'ta kilitlediği 129 kadın ateşe atılarak insanlığın özgürlük ateşinde yandı. Bu ateş, kadının yakılmadığı, öldürülmediği, ezilmediği bir dünyada söndüğünde, özgürlük için insanlar değil meşaleler yanacak.

2024'te trafik kazalarında 400 kişi ölse trafik terörü denir. İran ya da Irak füzeyle 400 kişi öldürse savaş ilanı sayılır. Depremde 400 kişi ölse yıkım olmuş denir. Ya 2024'te 400 kadın öldürüldü dediğimizde buna koca terörü mü, erkek terörü mü demeli? Trafikteki gibi önlem de alınmıyor; sığınma evleri de yok oldu.

Adalet ve yüksek adalet, 13 yaşındaki kızın “rızası vardı” diye 26 erkeğin sırayla tecavüzünü onaylamış. Ceza ehliyeti olmayan 13 yaşındaki kıza tecavüz; 8 yaşındaki kızlarını öldürüp dereye atanlar; 9 yaşındaki kızı kimi 30, kimi 70 yaşındakine satanlar. Bunların hepsi doğu insanının kız çocuğuna verdiği değersizliktir.

Din, Fanatizm ve Vahşet

Bir din arkaizme, radikalizme ne kadar inmeye çalışıyorsa o kadar fanatik, o kadar vahşi olur; vahşi olduğu kadar da soykırımcı olur. Gücü yeten, Hamas gibi vahşice cesetleri parçalatır. Daha çoğuna gücü yeten Yahudi, kadın çocuk demeden hepsine soykırım yapar. Dini fanatizm vahşete sınır tanımaz.

Tanrısı para olan kapitalist, sanki tanrı onu seçmiş gibi "zenginliği Allah verdi" diyor. Devletten 50 milyon dolarlık hibeyi yandaşlarına tanrı mı verdi? Devletin içine onun tanrısı mı sızdı, yoksa adamları mı vardı? Fakire, emekliye, memura zam değil de o zata milyon dolar teşviki hangi tanrı veriyor?

Her seçim bir geçinme çeşididir. Seçimde üst tabakadan yana olan yönetici (tanrı), fakirin ve ücretlinin nasıl yaşayacağını belirler. Toplumunu düşünen refahını artırır. Cihana güç olmak isteyen ise hayalleriyle toplumun hayalini yıkar, kendi hayalini koyar. Halk ızdırap içinde ayakta yıkılır.

Halk kurtarıcı bekler. Hayalleri yıkılanlar perişan olur; kimi çarklarda, kimi hapislerde ezilir. İktidarın hayaline katılan üsttekiler pastadan büyük pay alırken alttakiler üstlerine atılan paketleri yakalayınca mest olur. Kalabalık eşindikçe, gazı yedikçe cehalet kükremeye devam eder.

Feodalizmde doğan din doğayla bir ve beraberdir. Bir yanı doğa gibi, tanrı gibi acımasız ve vahşi; bir yanı ilkbahar gibi her şeye kucak açar, her şeyi büyütür. "Kapitalizm yeni bir dindir; bankaları kilise, patronları din adamıdır. Zengin

cennette, fakir cehennemde; tanrısı paradır." demiş bir düşünür.

Allah cezalandırmaktan bıkmadı, bunlar tekbirden bıkmadı. Cellat da kurban da; tekbir getirerek Müslüman Müslümanın kafasını kesti. Tekbirle Yahudi kızı teşhir ettin; Allah Yahudi'yi başına bela etti, 50 bin Filistinli öldü. Pis sakallı "tekbir getir, yangın söner" diyor; kime talimat veriyor?

Doğunun tanrısı öldü; Batı'nın yarattığı tanrıyla mücadelesinde en son füzelerle vuruldu. Nasıl Kabe'deki putları kırarak doğu tanrısını büyütüp yarattıysa, Batı da kendi felsefesi, donanımı ve savaş gücüyle gelip Kudüs'ü ele geçirdi. Tanrılar savaşı haykırışlarla, savaşlarla devam ediyor.

Küçük insanların tanrısı vardır; büyük insanlar ise kendilerini ya tanrının gölgesi ya da tanrının kendisi sanarak insanların yaşamına müdahale eder, insanların hak ve hukukunu çiğnerler. Yeni tanrılar verdikleri kararla; Yahudi Netanyahu ordularıyla Gazze'de 50 bin insanın canını alır.

IŞİD'i destekleyenler insan kelle kesmesine ortak olur. Din ve tanrı küçük insanları korkutarak bu dünya değil öteki dünya hayaliyle avutulur; kendileri saraylarda yaşar. Yeni tanrılar Nemrut gibi "ben tanrıyım" diyemez ama devleti, orduyu kullanarak insanların canını, malını alırlar.

Çocukları Kur'an okuyarak infaz eden IŞİD, İslam dünyasının ahlakını yok ederek insanlığa ne kadar karanlık bir yüzü olduğunu gösteriyor. Nazilerin çektiği fotoğraflar

onları rezil ettiyse bu Arap İslam'ı da kendini dünyaya çektiği fotoğrafla gösteriyor. Yazık; bu ölümlere sevinenler utanmazlıkla yaşayacak.

Müslümanın Müslümana yaptığını Yahudi bile yapmaz. Üç çocuğa bıçağı göstererek "hanginizi öldüreyim?" diye soruyor, birbirlerini gösteriyorlar; seviniyor mu Yezitler? Kerbela'da bile çocuk katledilmedi. Bunlar Peygamber torunu değil; "Esad artığı" diye bıçakla savunmasız sabi öldüren IŞİD Yezitleri.

Vahşet ve olaylar devam ederken herkes (beyin) uykuya dalarmış, ölüm çığlığı duyulmasın diye. Gazze'de on binler ölürken mitingle avunuyorlardı. Şimdi Lazkiye ölümlerini IŞİD artıkları kameraya almayacakmış; ustası kim? Tarih, Kerbela gibi beyinlere kaydeder; ne temizlik yaparsanız yapın.

Kerbelalar neden bitmez? "Ker": kötü varlık, sağır, kuvvet. İslamiyet'in Ortaçağ'da bilim ve aydınlanma önü kesildiği için kör karanlıkla günümüze geldi. Emperyalistin oyuncağı petrol geliri, Arapları savaş alanına çevirmiştir. Geri bırakılmış İslam'da Kerbela'daki ayrılıklar devam ediyor.

Gazze'de iki yanında yıkılmış binalar arasında uzun bir iftar sofrası. Gazze'den çıkış mı, Gazze'ye giriş mi? İslam ülkeleri bu yıkımı ve felaketi getiren liderlerini, güya yol gösteren, hurafe üreten din adamlarını değiştirmediği sürece bu, tüm İslam dünyasının yaşayacağı kaderin fotoğrafıdır.

Alevilik ve Türk İslamı

Alevilik bir ırk değil, bir yaşam tarzıdır. Cemle ibadet yapar. Yol kardeşliğiyle büyür; ahlakı yol ve erkânla beraber yürür. Kimi Hacı Bektaş'ın yolundan gider, kimi Çelebi'nin. Sünni felsefesinin iktidar için oynaklığına alternatif bir yaşam sunar. Tüm muhaliflere kapısı açıktır.

Türk, İslam ve tüm Arap dünyasının Araplaştıramadığı birkaç ırktan biridir. İmparatorluk kurup halifeliği alıp İslam dünyasına öncülük etmiş; yine de Türk dilini, örf ve adetlerini değiştirmemiş, kendine özgü İslam'ını (kandil, sahur, kırkı, 52 gecesi, 12 gün orucu, şeker bayramı) yaşamıştır.

Vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkes Türk olarak kabul edilir. Alman devlet yasaları da vatandaşıysan seni Alman kabul eder. Eğer devlet eyaletlere bölünürse kendini nasıl tarif ederse odur. Yoksa kimseyi, Kürdü Gürcüyü asimile edip Türkleştirmiyor. Yasaları devlet yapar, halkını ona uydurur.

Üniversitelerin medrese, medreselerin üniversite yapıldığı yerde daha çok yasak, dini kural ve daha az bilimsel üretim vardır. İlk 500'de 3 üniversitemiz vardı; şimdi şirket üniversiteleri dahil ilk bine zor giriyoruz. Anadolu üniversiteleri medrese oldu, din satıyor. Şirketler oruç tutuyor.

Uygarlık ve Kölelik

Uygarlaşma, medeniyetlerin kurdukları zafer tanklarında tarihsel görevini yerine getirdi. Her medeniyet insanlığın

tarihidir. Batı'da köle ve serf çiftliklerde üretime zorlandı, mülkiyetin genişlemesini sağladı. Doğuda ise köle hanede hizmete zorlandı; azap oldu, cariye oldu.

İnsan doğal komünaliteden uzaklaştığı kadar köleşti, yeni sınıflar ve yeni zenginlikler yarattı. Her zenginlik düşmanını yaratırken mübadele biçimi her savaşta eskiyenleri yok ederek insansal dünyanın zenginliklerinin yaratıcısı oldu. Batı emperyal kapitalizmi kendi tarihinin sonuna doğru gidiyor.

Kurtuluş Savaşı'na Giden Yol

Osmanlı komuta merkezi, padişahın orduları, yönü ve gücü olmayan ordu komutanları Filistin'den geri çekildi. Bu komutanlar Anadolu'ya geri çekilirken Araplar ve Filistinliler İngilizlerle yeni devlet kurma hayaliyle Osmanlı ordularının önünü kesiyor, işkence ediyor, bozguna uğratıyordu.

Geri çekilen ordu komutanları İnönü, Ali Fuat ve diğer komutanlar Anadolu'da Kuva-yı Milliye ordusunda savaşarak Mustafa Kemal'in liderliğinde doğuda Ermenilere, batıda Rumlara karşı, Osmanlı tebaalarına karşı kurtuluş savaşı vererek Türk yurdu Anadolu'yu işgalden özgürlüğe taşıdılar.

Alevilik ve Türk Geleneği

İster Türk ister Kürt Alevisi olsun, cemlerde Şamanizmi ve Türk geleneğini yaşatır. Alevilik Şii, Şia değildir. Alevi Müslümandır. İslam'da dört mezhep dışında harici olarak

görülür. Alevi cemlerinde Hacı Bektaş'ın hatlarını çizdiği dede (mürşit) ve 12 hizmet vardır; 12 imama karşılık gelir.

Alevilik, İslamiyet'in Türk gelenekleriyle yoğrulmuş halidir. Türk Sünni üst sınıf geleneğine muhaliftir. Orduda yeniçerinin yetişmesine Türk cengaver ruhu güç vermiştir. Yeniçerinin dağıtılması, Bektaşi tarikatının karalanıp kapatılmasıyla Türk askeri ruhu yok olur, Osmanlı savaşları kaybetmeye başlar.

Atatürk ordudaki Türk ruhunu ve geleneğini canlandırarak hem Türkleri millet olarak tarih sahnesine çıkardı hem de Türklerin son devletini yeniden yarattı. Arap kültünün tekkelerini kapatıp laik Batı yasalarını ve yasama kurumlarını alarak Türk kültürünü Arap etkisinden kurtardı.

Kurtuluş Savaşı'nda saray imamları “din elden gidiyor” diye Atatürk için “katli vaciptir” diyordu. Akıt hocaları “Ekrem'e İstanbul'u teslim etmek gavura dini teslim etmektir” diyor. Din tüccarları, şatonuza çekilin. Mezhep düşmanlığıyla İslam dünyasını kırdırıp düşmana hedef göstermekten vazgeçin.

Hadis, Mezhep ve Bilim

Hadis (7.275), Muhammed'e atfedilen söz, fiil ve onay sıfatları içeren bilgilerdir. Hadis âlimleri sahabe ve tabiinin söz ve fiillerini de eklemiştir. Rivayet (4.000) ise aktarılan söz, bilgi, hikaye ve olaylardır. İslamiyet bozulmaya, tahrife karşı Allah sözü olarak yazılı kitapla gönderildi.

Toplumlar ihtiyacına göre hadis eklemeleri yaparak Kur'an ahlakını şekil ve şartlar koyarak tahrif etmiştir. İslam dünyasını pozitif bilgiden ve bilimden uzaklaştırarak cahil toplumu kralın, padişahın kolay yönetmesini sağladı; ama pozitif bilginin yokluğu İslam dünyasını geriletmiştir.

Hıristiyan mezhepleri Katolik, Ortodoks ve Protestan birbirinden kopunca devleti ele geçiremeyen Hıristiyan papalığı kendine İtalya'da şato devleti kurdu. Mezhepler havariler gibi iktidarla ve kralla beraber kurgulanamadı ama küçük devletler arasında birlik kurdular.

Ortodoks ve Katolik mezhepler ayrışır, birbirine üstünlük kuramaz. Katolik mezhep içinden yeni dünyanın sınıfı, şehirli Protestan mezhebini kurarak Hıristiyanlığın klişe kalıbını kırıp pozitivizmi şiar edinir. Faizci Protestan ahlak, Ortodoks ve Katolik Hıristiyanlıktan bilgisel kopuşu sağlar.

Hıristiyanlık gibi İslam din adamları da caminin dışında tarikatlara, mezheplere bölündü. İslam dünyası dış dünyada zayıfladıkça iç dünyasına döndü; mezhep savaşı iç savaşa dönüştü. Milletler pozitif bilgiyle yükselirken hadisle yükselen İslam mezhepleri Kur'an'ı ve İslam ahlakını dışlamıştır.

Osmanlı yıkılıp milletler bölününce Arap kavimleri yeniden yükselişe geçti. İslam'ın en büyük kamburu Şia-Sünni mezhep savaşıdır. Her ikisinin tarikatları pozitivizmden uzak hurafe üretir; kadını cariye, odalık olarak kapatır. Faiz karşıtlığı paranın gücünü zayıflatır; kapitalizm yükselemez.

İslam'ın altın çağı: Greko-Romen felsefe (Platon, Aristo) ile Fars ve Hint matematiği, astronomi, cebir ve tıp üzerinde çalışan İslam entelektüel âlimlerini yarattı. Ortaçağ Hıristiyan skolastiği teolojik yorumlarıyla bilimi yok ederken İslam âlimlerinin pozitif bilime katkısı İslam dünyasını yükseltti.

Batı pozitivizmi ve felsefeyi yorumlamayı, İslam'ın altın çağı âlimlerini yeniden yorumlayarak öğrendi. Pozitivizmi sermaye birikimiyle daha ileri aşamaya götürdü; manifaktür üretime geçerek İslam altın çağının ötesine geçti, yeni buluşlarla motoru keşfetti.

İslam dünyası altın çağın sonrasında kendi karanlığına çöktü. Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nda çoğu sömürge olurken Türkler eyaletlerine karşı savaşarak bağımsızlığını kazandı. İslam teolojik skolastiğinin pozitivizmde gerilemesi, bilimsel ve teknolojik gerilik, bölgeyi savaş arenasına ve Filistin'in paylaşımına götürdü.

Kutsal, Hayal ve İnanç

Kutsal ruhların iradesi yoktur; kutsallık o ruha onu atfeden insanların ruhunda yaşar. İnsan kutsalı korumak, inancını yaşatmak için ölür ve öldürür. İnsanlar kutsal kitaba verdikleri değer ve sahiplendikleri kadar yaşar. Kutsal kitaba saldırıyı din mensubu fanatik kendi elini tanrı eli olarak görerek cezalandırmaya kalkar.

İnsan hayal kurar, hayalle yaşar, hayali gerçekliğe dönüştürür. Hayaline inanarak inanç yaratır; onu gerçeklik olarak kabul edip kendi yarattığı tanrıya biat eder. İnsan akıl ile hayal dünyası arasında kurduğu köprünün

kafasında yarattığı imajla yaşar. Hayvanlar ise somut dünyada yaşar.

Kendi istediği gibi giyinmek özgürlükmüş, soyunmak özgürlük değilmiş. Cehalet iktidar olursa giyimine, yaşamına, her şeyine karışır. Peçeyle kapanmak kadının tercihi değil, dinin katı kurallarının topluma dayatılmasıdır. Kadının rahat giyinmesi, soyunması kendi tercihidir, örümcek kafalı.

Erkeği sünnet ettiniz; Mısır'ın firavun bozuntusu kadınları sünnet etmeye karar vermiş. Türk geleneğinde kadın sünneti yoktur; bu kadınlar bizim kadınlarımızdır. Pis sakallı hacı, arayıp durduğun "sünnetsiz kadını" Mısır'da bulursun.

Ülkeyi ayakta tutacak olan cehaletmiş. Cahil insanların ferasetine güveniyormuş; okuma oranı arttıkça afakanlar basıyormuş. Dünya bilgiyle uzaya çıkıyor. Bunlar halkı cahil, koyun gibi insan istiyor. Halk ise cahillikten kurtulmak istiyor; sivri zeka okuyanı yönetemiyor, cehaleti övüyor.

Kürtler ve Türkler

Ne Kürtlerin tarihini oturup yazan var ne de Türklerin Kürtlerle olan tarihini yazan. Lise bilgileriyle Twitter'da birbiriyle dalaşanlar, aynı mezhep kavgası yapar gibi ne toprağı ne coğrafyayı paylaşıyorlar. Ama hiçbiri birbirine ne asimilasyon yapmış ne de hakimiyet kurmuş.

Kürt köyleri de, Türk köyleri de yan yanadır. Kürtler ve Osmanlı; Osmanlı üç dili bir araya getirerek saray dilini

yaratmış, Kürtler de tüm milletler gibi Osmanlı'ya biat etmiş. Avrupa'daki gibi birbiriyle savaşan milletler olmamışlar. Kürtler dillerini Arapça, Farsça ve Türkçeden derleyerek bölgesel aşiret dilleri yaratmışlardır.

Aşiret büyüyerek beylik ve devlet kuramamıştır. Bu aynı zamanda İsviçre kantonları gibi yüksek platolarda yaşamalarının doğal sonucudur. Ayrıca Kürtlerin içinde Zazalar ayrı bir etnisite olarak varlık gösteriyor. Sığlık düşmanlık üretiyor.

Bölgesel kavga; aşiretten devlet yaratma çabası, illegalite ve militer güçlerin savaşına dönüştü. Bu, bölgedeki Kürtlerin bir araya gelmesini sağlarken politize olmalarını da sağladı. Kürt etnisitesi, Kürt hareketi olarak PKK ile bölgesel bir güç oluşturdu; Ortadoğu'da kendilerine otonom bölge yarattılar.

Saray, Kurtuluş ve Cumhuriyet

Eğer Atatürk İttihat ve Terakki gibi Osmanlı'yı diriltme çabasına girseydi Çanakkale gibi zaferler kazanırdı ama saray zihniyeti siyasi olarak onu da tarihin karanlıkta kalan paşalarının arasına gönderirdi. Osmanlı yenilenme çabalarına karşı koyarken meşrutiyete bile tahammül edemiyordu.

Sarayın derdi sarayı ve aileyi ayakta tutmaktı. Anadolu'yu Sevr Antlaşması ve Düyun-u Umumiye adı altında gelirlerin toplanmasıyla İngiliz emperyalizminin eline bırakmıştı. Mustafa Kemal'in çabalarına destek vermediği gibi idam fermanı yayımlayarak Anadolu'yu kurtarmayı değil sarayı düşünüyordu.

Saray, padişahlığın ayakta kalması için İngiliz mandasını kabul ediyor; orduyu dağıtarak batıyı Rumlara, doğuyu Ermeni devletine, güneyi emperyalistlerin paylaşmasına bırakmaya rıza gösteriyor, kendine belki İç Anadolu'da muhtariyet verilmesini kabul ediyordu.

Türk entelijansiyası ve ordu subayları mandaya karşı çıkarak bağımsızlık bildirgesiyle Anadolu ayaklanmalarını organize etti; Anadolu'yu tekrar Türk yurdu yapmak için işgalcilere karşı savaştılar. Osmanlı sarayı ise İngilizlerin himayesinde Kurtuluş Savaşı'na karşı bildiri yayımlıyordu.

Saray gerici güçleri ve odakları isyana teşvik ediyordu. Mustafa Kemal dış güçlere karşı savaşırken aynı zamanda yobaz dinci ve isyancı çetelerle savaşıyordu. Sarayı, halifeliği ve siyaseti yenilemeseydi bu halk Afganistan, Irak ve Suriye halklarından çok daha yüksek bir kültür seviyesinde olmazdı.

Bizde de mezhep savaşları din savaşları boyutundaydı; halk birbirine düşmandı, bilim ve teknik yoktu. Üretim karasabanla yapılıyor, toplum gelişmeye kapalıydı; eğitim dinci yobazların elindeydi. Saray ve halk ayrı tabakalarda yaşıyor, herkes kaderine mahkûm edilmişti. Gelişmeye kapalı toplumda sanayileşme ve eğitim yok edilmişti.

Atatürk medreseleri üniversite yaparak bilimi ve tekniği geliştirdi. Milli eğitim politikasıyla halka eğitim verdi. Kumaş ve şeker fabrikaları kurdu. Ordunun ihtiyacı için silah ve uçak fabrikaları kurdurdu. Osmanlı ise savaş giderleri için bankerden borç alıyor ve savaşta toprak kaybediyordu.

Atatürk'ü düşmanları hâlâ sevmez. Rumlar sever mi? Sevmez. Ermeniler sever mi? Sevmez. Araplar sever mi? Sevmez. Onu sevenler hâlâ Pakistanlılar, Türk cumhuriyetleri ve Trablusgarp'ta savaştığı için Libyalılardır. Türk'e kim el uzattıysa onlar sever. Rum ve Ermeni kerhen sever; göç ve mübadele yaşanmıştır.

Batılı Anadolu'yu Afrika gibi işgale gelmişti. Hasta Osmanlı'yı parçalamak için emperyalistler bölüşmeye gelmiş ama direnişle karşılaşınca Fransız ve İtalyan geri çekilmiş; İngiliz ise Yunan'ı kullanarak hasta adamın Anadolu halklarını birbirine kırdırmaya, iç savaşa zorlamıştır.

İç savaş Türk milliyetçiliğini yükseltmiş, Batı'daki gibi Türk milliyetçiliğini canlandırmıştır; ama Türkler kendi içlerindeki halklara soykırım yapmamıştır. Rum'la Yunan aracılığıyla savaşmış, Ermeni isyanını tehcirle (göçle) Anadolu'dan uzaklaştırmıştır.

Osmanlı'nın cihat ve işgal politikası yerine yerinde uygarlaşma, ilerleme ve Türkleşme politikasıyla hem medeniyet hem uygarlaşma yolunu seçmiştir. İttihat ve Terakki; hasta Osmanlı yıkılıp halifelik ortadan kalkarken Anadolu'da cumhuriyeti kurarak yeniden bir Türk devleti yaratmıştır.

Hasta Osman torunu: Dedeleri besmeleyle toprak almış, besmele çekerek İngiliz'e devretmiş. Bu ülke uslu durup gözünü karartmasa yedi düvelle savaşamazdı. Zayıf, güçsüz bırakılmış halkı sefaletten ve bataklıktan kanla, gözyaşıyla yıllarca savaşarak çıkarmayı ayık kafayla kazanamazdı; esrik kafa kazandı.

Kiminle olduğu, nereden geldiğine değil; neye hizmet ettiğine ve ne için mücadele ettiğine bağlıdır. Osmanlı'da devşirme yöntemiyle Müslüman yapılan yeniçeri çocukları Osmanlı için savaştılar. Gücünü kaybeden Osmanlı yeniçeri isyanlarını bastıramayınca ocağı kapattı.

Türk cumhuriyetinin kuruluşunda anlayış şuydu: İster Türk ister başka bir milletten olsun, Türk milletine hizmetine bakarım. Türk milletine hainlik ettikten sonra Türk soyundan da gelse kendini inkar etmiş demektir. Milliyetçilik hizmetleri ve yaptıklarıyla anılır; geri kalanı soytarının laf salatasıdır.

Tarihi sonradan tarihçiler ve siyasetçiler istedikleri gibi yazamaz. Tarihi, araştırıp olguları ortaya koyan tarihçiler yazar; siyasetçiler ise tarih sahnesinde yasalarla, anlaşmalarla rollerini oynarlar. Her istem bir tarih değildir; tarih karşıt görüşlerin gerçek pratik izdüşümünde yaratılır.

Tarihe İz Bırakanlar

Hallâc-ı Mansûr'un derisi ilmek ilmek yüzülürken acıdan dönüp inkar etmedi; düşünceleri bugün içimizde yaşıyor. Pir Sultan Abdal biat etmedi; dostunun attığı gül onu yaraladı, hâlâ aramızda dolaşır. Deniz Gezmiş gömleği giymedi, halatı boynuna geçirdi; hâlâ parkalı gençlerin içinde dolaşır.

Tarihe iz bırakmayanlar çocuklarına miras bırakır; ama tarihe değil soy kütüğüne yazılırlar. Tarihi değiştiren, tarihe iz bırakıp yol çizenler ışık tutar; diğerleri kendine ışık tutar. Tarihsel kişilikler dönüm noktalarında,

karanlıkta deniz feneri gibi yol gösterir; talihi ve tarihi yönetir.

Doğu, Eğitim ve Köy

Doğunun geri kalmışlığı ve doğu isyanları: Doğu batıya doğru yönelirken Doğu Anadolu'nun makus talihine isyan edenler ne beylik kurabilmiş ne de kendini büyütecek ekonomik güce ulaşabilmiştir. Bu yüzden Anadolu'da farklı dil ve lehçeler konuşulsa da doğu batıya bağımlı kalmıştır.

20 yıl önce her köyde okul vardı, şimdi yok. Köy çocuğunu sadece imama bıraktılar; onlar eğitim verse ne âlâ. Arapça yazı okumayı Kur'an okumak olarak biliyorlar; başka bir eğitim veremediler. Köy çocuğu yabancılar gibi Türkçeyi televizyondan öğreniyor. Taşımalı eğitime katılanlar şanslı.

Tanrı, Din ve Savaş

Benim inandığım tanrı halkımı kan revan içinde bırakıyorsa ya tanrı yanlış yola sürüklüyor ya tanrı adına konuşan din adamı yanlış yola götürüyor ya da yanlış siyasetçiler yönetiyor. Düşmana karşı seni güçsüz, seni av, onları avcı yapıp kurban ederken tarihin yargısı ve vicdanı parçalanıyor.

Yeni tanrılar üstüne füze atılmasına, cehennem vadisinde yakılıp yıkılmaya izin veriyor. Her toplum kendi yarattığı tanrıyla kendini biçimlendirir, kendini tarif eder. Ortaçağ ilmi çağımızın bilimine her alanda yenilmiştir. Bu yüzden yeni tanrıların gazabı füze olup, atom bombası olup yağar.

Suriye'de iktidar çökerken İsrail teknolojisi Gazze'yi yıkıp yok etti; IŞİD müzik aletlerini "Allahu ekber" diyerek parçalıyor. Müziksiz de yaşanır; bizim tarikatlar gibi defle sallanır. İslamiyet insanı müzikle tedavi ederken Ortaçağ Hıristiyanı yel değirmenine, Ortaçağ İslamı müzik aletine saldırıyor.

4 trilyon dolar Suudi Arabistan'dan ve Katar'dan alınırken Filistin bir ekmeğe muhtaç. Filistin'in tanrısı ABD ve İsrail'in yanında mı, yoksa Gazze'nin tanrısı başka mı? Suudla aynı tanrıya inanıyorsa ya Riyad'ın ya Gazze'nin tanrısı ikiye bölünmüş, Hıristiyandan tarafa geçmiştir. İslam dünyası kendi kendini inkar ediyor; emperyalistin yanında.

Din, sömürü toplumlarında siyasilerin inancı kullanarak yönetmesi ve biat ettirmesi için kullandığı en temel araçlardan biridir. Sömürüyü büyütmek için din ve mezheplere ayırarak düşman yaratılır. Düşman hukuku uygulanarak hem toplumda cihat ve ölüm kutsanır hem de yandaş asker beslenir.

Cennet hayaliyle İslam'ı ve Müslümanları ateşe atmak şeytanla işbirliği yapmaktır. Savaş gücü ve devleti olmadan Filistin'i İsrail'in önüne atmak İslam dünyasını zayıflatır, sinizmi artırır; hareketli güçlerin içe dönmesine, iç savaşa götürür. Filistin'in can ve toprak kaybına neden olmuştur.

Antilaikler din adına dünyada can almaya, can yakmaya devam ediyor. Trump "laiklik iyi bir şey değil" diyerek papazlarla zalimliklerin peşinde. Yahudileri desteklediği gibi şimdi papazlığı arkasına alıp yeni katliamlar ve emperyalist kazanç için saldıracak küçük avların peşinde.

Dinler 21. yüzyılın belasıdır; milliyetçilik 20. yüzyılı kana buladı. Kapitalizm düşük yoğunlukla dinleri karşı karşıya getirerek bölgesel savaşlar çıkarıyor. Sermayedar savaş aletleri satarak yüksek kazanç ve kan üzerinden korku, sindirme ve hakimiyet sağlıyor. Kapitalizm çağımızın ölüm canavarıdır.

Mustafa Kemal ve Yeni Devlet

Yıldırım Orduları komutanı Mustafa Kemal'in Filistin'den istifa ederek, geri çekilerek, geri çağrılarak ayrılmasıyla Filistin kaderine terk edildi. Osmanlı her yerde kaybettiği gibi Arap çöllerinde de kaybediyordu. Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda tüm ittifak ve itilaf güçleri hasta adamı bölüştüler.

Mustafa Kemal Osmanlı'yı Çanakkale'deki gibi kurtaramazdı; Osmanlı içinde başarılı olma şansı yoktu. Bu yüzden İstanbul ve saraydan kopuşu, kongreleri düzenledi. Yeni meclisle Türk milletini ve Anadolu'yu işgalden kurtarıp azınlık mübadelesi yaparak Türk'ü ve Anadolu'yu kurtardı.

Osmanlı zihniyeti sanayileşmeyi yapamadı. Birinci Dünya Savaşı'nı kaybeden ve yıkılan imparatorluktan geriye asli unsur olarak Türkler ve Kürtler kaldı. Anadolu'daki azınlıkları mübadeleyle değiştirip Türkiye Cumhuriyeti'ni yarattılar. Osmanlı'dan kalan birkaç fabrika ve Ziraat Bankası dışında Türk'ün hiçbir varlığı yoktu.

Atatürk Türk birliğini, düzenini, dilini, eğitimini kurdu; sanayileşme hamlesi yaptı. Milletle devlet, devlet eliyle sanayileşme yapıldı. Milli olamayan hiçbir devlet gelişme

yaratamadı; milli bilinç olmadan ilerleme ve gelişme yaratılamaz. Osmanlı'daki gerici unsurlar ise yine işbaşında.

Osmanlı'yı batıran gerici odaklar, cumhuriyetin ve milli birliğin kazanımlarını ümmetçilik adı altında yayılmacı politikalarla heba ediyor. Milli bir uyanış ve gelişme yaratamayanların millete de ümmete de faydası olmaz. Gelişmemiş devletlerin aczini, işgallerini kınayarak cevap veriyorlar.

Türk olup Atatürk'ten yana olmayanlar: Mübadelede kalan Rumlar, Ermeniler. Hepsi Türkçe soyadı alıp Türkçe öğrendi, Türkçe konuştu, Türk egemenliğini kabul etti ama Atatürk'ü sevmedi. Saray devşirmeleri de yüksek yerlere gelemediklerinde iftira ve yalanlarla muhalefet yaptılar; Atatürk'ü sevemediler.

Bir de üniversitelerde yer almayan medrese hacı, hoca ve şeyhler takımı “camileri kapattılar, namazı yasakladılar” diyor. Diyanet'in dışında kalan, tarikatların kapanmasıyla boşta kalan hacı hocalar önce Erbakan'ın Selamet Partisi'nde, sonra Özal ile yeniden tarikat kurarak cemaatleştiler.

Cumhuriyetin kalkınmasını ve demokrasisini darbelerle engelleyen 12 Mart ve 12 Eylül darbeleri tüm demokrasi filizlerini yok etti. Sokak aralarında kurulan Nur evleri FETÖ okullarına, Menzil tarikatı iktidar ortaklığına dönüştü; hepsi laik cumhuriyetin düşmanı oldu. Atatürk'e düşmandırlar.

Tarih yapanlarla tarihle savaşanlar: Tarihte yenilmiş güçlerin geçmişi inkar etmesi tarihi değiştirmez. Geçmişin değerlerine karşı kendi yenilgilerini yenmek için geçmişin güçlerine hakaret ederek varlığını ispat etmeye, fikir üretmeye çalışırlar. Atatürk'e hakaret pis karakteri gösterir.

Araplar, Osmanlı ve Milliyetçilik

Arabın gücü Türklerin Ortadoğu'ya inmesiyle sona ermiştir. Hiçbir Arap ya da Fars devleti Osmanlı'nın kurduğu Türk savaş sisteminin üstünde bir güce ulaşamadı; ancak küçük devletlerle isyanlar çıkardılar. Osmanlı'nın kurduğu tüm dinlere ve milletlere hoşgörü Arap devlet kültüründe yoktur.

Emevî İmparatorluğu tüm dilleri ve milletlerin kültürünü baskılayıp Araplaştırırken Osmanlı Hıristiyanı, Yahudiyi, hepsini bir arada yaşattı. Her milletin iyilerini kullanarak uzun süren bir imparatorluk yaşattı. Ne zaman ki Arap kültürü üst kültür yapıldı, bu onu çöküşe götürdü.

Mısırlı din âlimlerinin halifelik karşılığı saraya yerleşmesiyle Osmanlı pozitif bilimden uzaklaştı. Askeri başarısızlık, İslam'ın ekonomiyi ve faizi yönetecek düşünce eksikliği; milliyetçiliğe ve laisizme dönüşemeden ekonomi çöküşe geçti. Savaş için borç alınmasıyla Osmanlı emperyalizmin hasta adamı oldu.

Bizde milliyetçilik burjuvaziyle değil, Osmanlı millici aydınlarının feodal Türk ırkçılığından doğmuştur. Demokrasiye düşman iktidarın yanındaki Türk milliyetçisi değil, Türk Turancısıdır. Büyük Türk devleti kurma

hayaliyle ümmetçi, halifeçi Arap-İslam kültürüyle baskılanmış bir Türkçülüktür.

Eğitim, Vakıflar ve Cemaatler

Cumhuriyette zengin çocukları ayrı kolejlere giderek üst bir bilgiyle donatılırken fakir çocukları asker, memur, işçi oluyordu. Şimdi eğitim paralı, sağlık özelleşti; ayrıcalıklı tabaka vakıflar ve cemaatler eliyle yandaş olarak yaratılıyor. Aynı FETÖ taktiğiyle her şeyde onlara öncelik veriliyor.

Beşli çete, cemaatler ve vakıflar; ayrıcalıklı tabakalar hem ihalelerde hem kadro devşirmede öne çıkarılırken sınavlarda da FETÖ taktiğiyle sorular sızdırılıp öğrenciler hileyle kazanıyor. Liyakat ortadan kalkarken vasat insanlar işbirlikçiler eliyle yükseliyor; bu da beyin göçünü tetikliyor.

Yeni proje okulları; FETÖ dershaneleri Türkçe Olimpiyatları ile dünyaya yayılırken şimdi proje okullarında eğitim, vakıf ve cemaatlerin ideolojik yönlendirmesiyle ümmetçi politikalara teslim ediliyor. İmam hatipleştirmek için fen liseleri vakıf ve cemaat güdümüne bırakılıyor.

İslam Dünyasının Acziyeti

İslam dünyası fıkıh ve hadis bataklığına bulanmış dinozorlarından kurtulup (Allah'ın) bilim ve felsefesini kılavuz edinmediği sürece ne Gazze ablukadan kurtulabilir ne Arabistan ABD'nin kuyruğundan sıyrılabilir ne de İslam

sermayesi Hıristiyan sermayesinden kurtulup kalkınma sağlayabilir.

Eski arkaik faşizm kan, gözyaşı ve ağıt üzerine kuruludur; yeni modern faşizm ateş ve cehennem üzerine kurgulanır. Dinler ateşi, cehennemi korku aracı olarak biat için kullanır. Modern faşizm ise insanı ateşle, füzeyle, bombayla yakar. Yakanlar, insanlığın düşmanı üstün ırk, sınıf ve ümmet hayali olan yeni zalimlerdir.

Leman karikatüristine namazla savaş ilan etmek... Birkaç Müslüman ülke dışında diğer İslam dünyasının Gazze'nin düşüşünü, Musa'nın çocuklarının (Yahudilerin) Müslüman katliamını seyredip "bu bizim savaşımız değil" demesi; İran'ın 10 günlük füze savaşından sonra anlaşması; İslam'ın iki yüzlü çaresizliği.

Dinler savaşı peygamberler savaşına döndü. Din fanatikleri saldırmak için gerekçe arıyor; karikatür üzerinden kendi içinde yarattığı düşmana saldırıyor. Füzelere gücü yetmeyen din taciri kendi insanına saldırıyor. Din tacirleri güçleri yetiyorsa Haçlılar gibi Gazze'nin fethine yürüsünler.

İslam dünyasının liderleri, tüm şeyhler, hacılar, hocalar; adına ne derseniz deyin, İslam âlimleri. Hamas'ın kullandığı füzeyi, silahı, arabayı, eşyayı Hıristiyan yapacak; siz de İsrail'e beddua ederek savaşı kazanacağınızı söylüyorsunuz. Filistinli Müslümanı mezalimin ortasına siz sürdünüz; çare değil ölüm meleğisiniz.

İsrail'in siyasi lideri soykırım suçlusuysa siz de petrol geliri ve Arap şeyhleriyle birlikte dini hurafe üreterek

Müslümanın ölümüne sebep oluyorsunuz. İslam dünyasını bilimden ve teknikten uzak tutarak cahil bıraktınız; tarihe suçlu olarak geçtiniz. Toplumu güçsüz bırakmak da büyük suçtur.

İslam dünyasının, Müslümanların acziyetinin ölümü: Açlıktan 19 kişi öldü. Müslümanlara onur kırıcı bir hayat dayatılıyor. İran ve Yemen dışında hiçbir İslam ülkesi savaşı bırakın, boykotu bile göze alamıyor. Sünni ve Vahhabi mezhepler Şia mezhebinden boşalan Suriye'yi bölüşmenin derdinde.

İslam dünyasında eğitim; kör ve bağnaz mezheplerin, bilimden ve teknikten uzak, ulus bilinci yerine ümmet bilincini öne süren ruhani iktidarın eline bırakıldı. Biat eden, bu dünyayı değil ahiret dünyasını yücelten İslam dünyası bu dünyada bomba, füze ve soykırımla yok edilir. Yahudi İslam'ı kurban eder.

Acziyet normal. Gazze'de yardım bekleyen insanların üstüne ateş açılırken İslam dünyası elinden bir şey gelmeden seyrediyor; kınayarak, miting yaparak, beddua ederek cevap veriyorsanız her şey, hatta soykırım bile normalleşir. Batı'da Siyonizmi eleştirirseniz linç edilirsiniz. Ne yapmalı?

Önce din adamını değiştirmeli. Yeni bilim insanları ve yeni siyasetçilerle, önce ahlak ve liyakatle topluma biat değil özgürlük bilinci vererek kendine ve geleceğine sahip çıkmasını sağlamalı. Neslini, geleceğini ve İslam dünyasının refah seviyesini yükselterek soykırımı durdurursunuz.

Bilimi, tekniği değil de hacının hocanın elini öpmeyi, besmeleyle her şeyi çözmeyi öğreten; tekbirle düşmanın önüne salan hoca, şeyh ve gavslar İslam çocuklarını Yahudi namlularının önüne salarak İslam'ın sefaletini ve cefasını çektiriyorlar. Kılavuzu karga olan, burnu boktan çıkmaz.

Örtü ve Özgürlük

Örtü kimseyi rahatsız etmez; herkes istediği gibi örtünebilir. Ama herkese dayatıldığında başörtüsü hakimiyeti başlar; başı açık olanı kamusal alandan uzaklaştırır. Bu İslamcı bir faşizmdir. Saçını açan da kapatan da kamusal alanda olmalı; yaşam stilini dayatmadan kendi özgünlüğünü yaşamalı.

Kimsenin inancı gereği herkesin öyle olmasını istemesi; Naziler gibi üstün ırk ya da kapalı toplum yaratmak kendi faşizmini yaratmaktır. Kapalı topluma kaynak aktarmak aynı zamanda onun faşizmini desteklemektir. Tek adam, tek tip rejim faşizmin ürünüdür. Güçler ayrılığı, güçler dengesini yaratır.

Haçlılardan Gazze'ye

Geri zekalı din adamı ya da siyasetçiyle bir millet kanla, gözyaşıyla yok oluyorsa önce kendini, sonra liderlerini ve din adamlarını değiştirmeli. Kendini yeni bir ideolojiyle, bilim ışığında yenilemeli. Türkiye'den Sovyetlere, Çin'e kadar tüm milletler sefaletten ve acıdan böyle kurtulmuştur.

Hâlâ bedduayla İsrail'in yenileceğini, bu işin kanla, insanların akınlarıyla çözüleceğini söyleyen geri zekalılar var. İslamiyet ilk yıllarında ele geçirdiği kavimleri ve zenginliklerini hoşgörüyle kullanarak, cihat ruhuyla çok kavmi Araplaştırdı. Emevîlerden sonra gerileme dönemine girdi.

Zengin İslam dünyasına doğru papazlar Kudüs'ü ele geçirmek için Haçlı seferleri düzenledi; Avrupa halkını zengin doğuya doğru sürdü. Kudüs'ü ele geçirdiler. Hıristiyanlar Kudüs'te bir kalede korkudan aylarca dışarı çıkamadılar; kendi ölülerini yiyerek ayakta kaldılar.

Mısırlılar, ilk Haçlılar (Avrupalılar) geldiğinde kendi silahlarınızla ve ordularınızla savaştınız; o Haçlılar açlıktan kendi etlerini yediler. Bugün bilimsiz, hurafeyle yaşıyorsunuz; tepenizde Avrupa'nın ve İsrail'in bekçisi var ve artık tüm makineleriniz Avrupa'dan. Koyun gibi boş beleş yaşıyorsunuz. (15 Mayıs 2018)

Şimdi güç doğuda değil batıda; bilim doğuda değil batıda; zenginlik doğuda değil batıda. Fakir İslam dünyasının halk yığınları; İslam ordusunun başına hoca, imam geçmiyor. Her şeyi Allah'a ve bedduaya bıraktıkları ölçüde Yahudiler Müslüman doğan çocukları öldürüyor.

Çağımızda Yahudiler Hıristiyanlarla birlikte Kudüs'ü ele geçirip Filistin'de soykırım yaparak genişliyor. İslam ülkeleri mezheplere bölünmüş, yarısı seyrediyor. Birçok Arap ülkesi İsrail'le savaşı kaybetti. Çoğu kınama ve mitingle doyum sağlıyor; geniş halk kitlesi bedduayla yıkmaya çalışıyor.

Mahşer de bu dünyada, asıl olan da bu dünyada. Mahşer, ölümden sonraki, insanın olmadığı dünyadır. “İlim Çin'de de olsa alın” diyen anlayış, Arap öncesi kavimleri bir bir yenerek Araplaştırdığı gibi İsrailoğullarını da Kudüs'ten uzaklaştırıp güçlü Emevî İmparatorluğu'nu kurdu.

Bugün yeniden dirilen, bilimi ele geçirip süper güç ABD'yi arkasına alan İsrailoğulları karşısında; mezhep savaşında dağınık, bilim ve teknik fukarası, âlimlerinin ilkel silahı kılıç ve sapan olan ama diğer silahlarını düşmanından satın alan Araplar bu savaşın tabii ki kaybedeni olacaktır.

Silah yapmak değil, petrolüyle silah almak derdinde; Vahhabilik egemen olacak diye Filistinlinin eline bıçak ver, Allah için ölüme gönder. İslam alemi bu yüzyıldaki kadar naçar olmamıştı. “İsrail'i kahret” demek nafile; bunlar böcek değil insan. O gençleri yönetemeyen rezil Müslüman yöneticilersiniz.

Seçilmiş halktan seçilmiş şeytanları yarattılar. İslamiyet'in Ortaçağ dogmasıyla kendini yenileyip uygarlaşamadığı çağda; uygar toplumların gölgesinde dogmatik tinsel duygularla insanlığı vahşet çağına sokmak isteyen 21. yüzyılın şeytanları oldunuz. Hitler'in küçük Netanyahu şeytanını yarattınız.

Muaviye'den Bugüne

Hz. Ali'nin mektubuna karşı Muaviye haklılığını şöyle savunuyordu: “Yer Allah'ındır, ben de Allah'ın halifesiyim. Dolayısıyla Allah'ın malından ne alırsam benimdir; o maldan neyi terk edersem o da bana caizdir.” Hz. Ali'yi

seven sahabelerin kellesini uçuran Muaviye'nin devlet anlayışı.

Bugünün Muaviyeleri sermayeyi zümreye aktarmak için kelle uçurmuyor ama tutukluyor, malına el koyuyor; Muaviye gibi parayla satın alıp biat ettiriyor. Muhalefet Hasan gibi Müslüman kanı akmasın diye Adalet Yürüyüşü yaparken yeni Muaviyeler terörle garlarda insanları bombalıyor.

"Ali okulu okumuş" babam "Allah'ım, kul hakkıyla karşıma gelmeyin" derdi. İki yüzlü İslam âlimi "torpille işe girmek kul hakkıdır ama maaşı helaldir" diyor. Bu yüzden İslam ülkeleri sefalette; birbirinin hakkını yemekten öteye gidemiyor. İslam ahlakı çökerse adalet çöker; adalet olmazsa medeniyet çöker.

Suçlunun ve suçun Allah'a havale edilmesi yeni diktatörler yaratıyor. Suç tanrıya yüklenip ortadan kaldırıldığı için suçun ve suçlunun cezalandırılması öte dünyaya bırakılıyor. Ortaçağ faşizmi dini ve tanrıyı kullanarak (kötücül) otoriteyi pekiştiriyor.

Suçu tanrıya yüklediğinden insansal suç ve suçlu ortadan kalkıyor. Ceza ahirete bırakılarak suç ötelenirken toplumda oluşan infial tanrı tarafına atıldığından iktidar suçlarını temizleyerek kendi meşruiyetini ve tanrısal dokunulmazlığını kazanır; kendini tanrısallaştırır.

İktidar, insanlar tarafından yüceltilerek ve yargı tarafından dokunulmazlık kazanarak suçlarının üstünü örter, zamanın yok ediciliğine bırakır. Demokrasilerde geciken adalet adaletsizliktir. Demokrasi rafa kalkarken iktidar

küçük firavunlar yaratarak diktatörün iktidar ömrünü uzatıyor.

Kadın, Örtü ve Veba

Hayvanları tüylü görüyorlar, iğrenmiyorlar; ama insanları elbisesiz görünce her şeyi et pazarı sanıp iğreniyorlar. Cumhuriyetten önce Üsküdar'da cariye, köle pazarında insan satın alıyorlardı. Kadını görünce köle pazarı sanıyor; cariye, köle diye alamadığı kadını et pazarı görüyor. Cani ruhlar.

Peçe, Ortaçağ'da vebadan cins-i latifi korumak, kollamak içindir. Dinler kadını tamamen siyah örtü ve peçeyle kapatmıştır. Veba geçince, üretimin dışında kadına örtünmeyi hem dinler hem gelenek bir baskı aracı olarak kullandı. Beyaz veba COVID ve kapitalizm de cinsleri peçeye, maskeye soktu.

İslam'da örtünme bence İbn-i Sina'dan başlar. O, vebadan korunmak için mesafe koyun demişti; cinsi korumak için kadını veba bulaşmasın diye peçeye kadar kapatmışlardır. Veba defolup gittiğinde, İslamiyet bilimden uzaklaşınca bu gelenek haline geldi ve aynı zamanda ataerkil toplumun baskı aracı oldu.

Devleti satmakla kadın satmak arasında hiçbir fark yoktur. İkisi de ahlaksız, soysuz, aşağılığın yüzüdür. İkisinin de üstünden para kazanmak vatansız, kimliksiz duygulara gark olmaktır. İlerleme ve medeniyet değil, sefalet ve cehalet yaratır; yüksek gelirle milleti değil kendi zümresini yükseltir.

Cumhuriyet ve Atatürk

Türk'ün tarihle ve savaşla imtihanı: Osmanlı İmparatorluğu'nu yıkıp Roma'nın çocukları Anadolu'yu paylaşmaya gelmişlerdi. Emperyalizmin uşakları Rumları kullanarak yerleşecekti. Doğuda, Afrika'da, Avrupa'da tarih yazan bir milleti tekrar anavatanından doğuya süreceklerdi.

Osmanlı'nın savaşlarda tükettiği Türk milletini tekrar tarih sahnesine çıkarmak isteyen kahramanlar, savaşa hayır diyerek savaştılar. "Yurtta sulh, cihanda sulh" diyerek Türk milletinin savaşlarda yok olmasını önlediler; cumhuriyet bir asır savaşsız, kırımsız, okumuş bir nesil yarattı.

Emperyalist Avrupa burjuvazisi, dedelerimizi ve büyük dedelerimizi savaş meydanlarında kırdıkları gibi bizi de Ortadoğu bataklığına sürükleyecekti. Anadolu'yu ve tüm Müslümanları müstemleke yaparak sömürmeye devam edeceklerdi. Şimdi de Ortadoğu'da Gazze'yi alarak gedik açıp oraya yerleşecekler.

Bugüne kadar millet ve devlet olmuş milletler ve kavimler ayrışıp bağımsız oldular. Artık kavimlerin millete dönüştüğü yerde bir kültür, bir medeniyet üretemeyen, devlet kuramamış kavim ve azınlıklar yok olacaktır. Asıl olan, gelişmiş bir kültür içinde özgür ve insanca yaşamaktır.

Türkler Avrupa'da özerklik isteyebilir mi? Bunun için o devletin ya da milletin kendi kendini yok etmesi lazım. Her insan verili toplumda büyür, gelişir. Gelişmiş toplumlar insanın üretici olması ve özgürleşmesi için çalışır.

Azınlıkların ayrı bir özerklik istemesi devletin gelişme ve tabiiyet ilkesine aykırıdır.

Kaypak, iki yüzlü hanedan olmadığı sürece cumhuriyete hepsi şükranlarını sunar. Padişah ülkenin kurtuluşu için mücadele etmemiş; mandaya razı olmuş, emperyalistlerin Anadolu'yu bölüşmesini seyretmiştir. Atatürk hiçbir hanedan üyesine zulüm yapmamış, ülkeden ayrılmalarına müsaade etmiştir.

Kemalistler olmasa bir Suriye, Lübnan, diğerleri; Hatay, belki Rumeli, Yunanili, Pontus, Kürdiye ve Türkçe konuşan bir Çorumistan kalırdı. Anadolu bir bütün değil, bir Ortadoğu bataklığı olurdu. Kıbrıs'ta ve Ege'de Yunan zulmü hiç bitmezdi. Doğuda aşiret dili, Ermeni hakimiyeti olurdu; Osmanlı, Mısırlılaşırdı.

Yeniden, yeni cumhuriyet yeni beyinlerde var olursa cumhuriyet eğreti bir ideoloji değil, gerçek ve yaşayan bir cumhuriyet ideolojisi olur. Atatürk bile geçmişten dersler alarak, kimseyi taklit etmeden kendi çağının önüne geçti. Biz bugün bile hâlâ o günlere öykünüyoruz.

22 Aralık Sarıkamış: 23 binden 90 bine varan kayıp. Osmanlı İmparatorluğu'nun askeri taktik hatası, büyük ve başarısız bir askeri girişim. Bilimin bittiği, Türk ruhunun yok oluşa gittiği yolda bitik Osmanlı, üst kadronun liyakatsizliği ve sonuçta Sevr ile beyliğe dönüş. İyi ki Atatürk var, rahat olun. *(22 Aralık 2019)*

Atatürk'e hakarete Sezen “ifade özgürlüğü” demiş. Hakaret etmek özgürlük olamaz; ifade özgürlüğü değil, olsa olsa

sadece hakaret etme serbestisi olur. Özgürlük bir gelişmedir; serbestlik ise sadece anarşi yaratır.

Osmanlı'nın varisi çürümüş kadrolar cumhuriyet içinde yeniden var oldu; ama bu kadrolar ne padişahı ne meşrutiyeti geri getirebilir. Osmanlı romanını yazarak geçmişe ışık tutabilirler. Yeni kadrolar eskiyi yeniden yaşatmayı değil, ancak kendi tarihlerini ve talihlerini yazabilirler.

Tarihte bir kazanan varsa bir de kaybeden vardır. Selçuklu İmparatorluğu beyliklere bölündüğünde tarihin kazananı Osmanlı Beyliği Türkleri nasıl birleştirdiyse; Osmanlı kaybedince tekrar kazanamayacaktı. Kazanan bir beylik olacaktı, hiçbir zaman eski Osmanlı olamayacaktı. Tarihe bak, yeter.

Bilim, Akıl ve Kibir

İslam'da aklın mühürlenmesi: İhtiyaç aydınlanmayı yaratır. İslam dünyası dün ticaret yollarının, bugün petrolün üstüne oturduğu sürece aklı sefil yol göstericilere itibar etmeye devam eder. Karnı doyan millet düşünmez; her şeye aç ve açık olan milletler düşünür. Düşünmeyenler düşkün olur.

Nizâmülmülk, “ayyaş” Ömer Hayyam'a zamanın en büyük rasathanesini kurdurup yeni takvimi ona yaptırmıştır. Biz bu kafayla “o solcu, o sağcı” diye ayırıp bilim insanlarını hapislere tıkıyoruz; o da olmadı mı kovuyoruz. Onlar Avrupa'da bilim üretiyor; biz kalan artıkları topluyoruz.

Bizler de yeniden cemaatler savaşına başladık. Bilim insanı ve bilim az olunca bilimi Avrupa ve Amerika sattı, biz dökülenleri topladık. Ama yöneticilerimiz kendini padişah sandığından sarayları yeniden, yenilerini inşa etti. Bizde kibir ve şatafat en yüksek seviyesinde, en yüce... *(5 Nisan 2020)*

Madımak ve Karşı Ölümler

Madımak, Sivas halkının önünde; Başbağlar, PKK'nın önünde; Pınarcık, JİTEM'in önünde. Bu halka bu kıyım neden? Ölüm karşı ölümü yaratır. Ölüm yerine üretim yapılsaydı bugün ölümü değil, ürettiğimiz eserleri, otomobilleri konuşuyor olacaktık. 21. yüzyılda yarattığınız eser, bugün konuştuğumuz şeylerdir.

UnutMADIMAK aklımda. Dün adı Yezit, bugün adı Madımak. Dün 12 imam, bugün 33 aydın ve ölen, yakılan insanlar. Ne zaman uygarlık gelecek? Artık insanımıza zulüm yerine bilimle yükselmeliyiz. Bu dünya hepimize yeter; 1,5 milyarlık Çin gibi, Müslümanlar da beraber yaşamayı öğrenmelidir. *(6 Temmuz 2019)*

İntihar ve İnanç

Ateistler neden intihar etmez? İntihar, kişinin bunalımında karar ile kararsızlık arasındaki bir boşlukta ya da intikam duygusuyla yaşama müdahalesidir. İnanç ve din, öteki dünya ikilemiyle intiharı kullanır; cennet vaadiyle zayıf kişilerin sinir uçlarını kullanarak insanları biat ettirir.

Ateist, öteki dünya hayalinin dinin bir metaforu olduğunu, değerli olanın yaşam olduğunu ve yaşamın ahlak ve etikle yüceleceğini bilir. Gerek cennet için gerek sistemin krizlerinde boğuldukları için insanlar intihar eder: Din (cennet, şehitlik) için intihar edenler ve sistemin ezdikleri.

Üretemeyen İslam Dünyası

Hiçbir İslam ülkesinin kendi yaptığı bir uçağı yok; hiçbir İslam ülkesinin kendi yaptığı otomobili ve motoru yok. Hiçbir İslam ülkesi uzaya gidebilmiş değil. Hiçbir İslam ülkesi ekonomik olarak gelişemedi; hâlâ sömürülüyor. Sonuç: Kudüs için 60 ölü, binlerce yaralı.

Dünya ve Dış Politika

Savaşın Kazananı ve Liderlerin Zalimliği

Her savaş galip ülkeye kâr getirse de, aynı ölçüde olmasa bile içeride zarar da yaşatır. Çünkü hiçbir savaşın gerçek ve mutlak galibi yoktur.

Güçler savaşında, güçler denk ya da eşitsiz olsa da her uzun savaş güçlünün gücünü tüketir. Aynı zamanda güçsüzlüğünü ve açığını ortaya çıkarır. Böylece zarar, güçlüye doğru yönelir.

Faşist ve savaşı isteyen lider, düşmanına karşı zalim olduğu kadar ülkesindeki muhalefete karşı da aynı zalimliği yapar. Savaş isteyen bir liderden demokrasi bekleyemezsiniz. Kendi kurallarını ve kendi çıkarına olan yasaları yürürlüğe koymaktan çekinmez. En zayıf müttefikinin her şeyine çökebilir.

Savaş, Emperyalizm ve Avrupa

Haydi Avrupa, Ruslar bu savaşın çok kısa süreceğini söylüyor. Kendi dışında taşeron olarak ABD ile Uzak Doğu ve Ortadoğu'da oynadığın savaş oyunlarına benzemez. Stalin karşınızda yok ama Putin var.

Üçüncü Dünya Savaşı böyle başlar: Mazlum halkların sömürülmesiyle değil, büyük güçlerin doğrudan karşı karşıya gelmesiyle. İkinci nükleer bombayı Berlin'e mi, Paris'e mi istersiniz?

Yunanistan ve Ege Meselesi

Yunanistan, ateşle oynama. Ege'de denize döküldüğün günleri unutma.

İngiltere'yi arkana aldığın gibi, yalnızca Batı'yı değil, ABD'yi de ortak olarak yanına alsan bile bu kez mesele Kıbrıs değil; Ege adalarının bir bölümünün elinden çıkması olabilir. Atatürk'ün döneminde bugünkü gibi güçlü bir donanma olsaydı, belki de Ege adalarına yalnızca turist olarak gelebilirdin.

Türkler, tarihin kanla yoğrulduğunu yaşamış bir millettir. Türkler, tarih boyunca imparatorluklar kurmuş, birçok toplumu Osmanlı coğrafyasında bir arada yaşatmıştır. Bununla birlikte Osmanlı'nın askerî gücünün temel unsurlarından biri Türk askerî geleneğiydi.

Osmanlı, Arap etkisinin güçlenmesinden önce üç kıtada topraklarını genişleten büyük bir devletti. Daha sonraki dönemlerde yaşanan siyasi, ekonomik ve askerî gerilemeler ise imparatorluğun parçalanmasına kadar uzandı.

Abdülhamit döneminde donanmanın Haliç'te tutulmasının güvenlik ve ekonomik gerekçeleri olduğu savunulmuştur. Atatürk döneminde ise yeni devlet, savaşın ardından

bağımsızlığını ve egemenliğini koruma anlayışı üzerine kurulmuştur.

Biz, yurtta barış, dünyada barış isteyen bir milletiz.

Sol, Sovyetler Birliği ve Değişen Dünya

Sosyalist ve radikal solun tarihsel olarak gerilla siyasetinde geri çekilmesi ve Sovyetler Birliği'nin Rusya'ya dönüşmesiyle birlikte dünya solunda önemli bir kırılma ve geri çekilme yaşandı.

Bu süreçte Rusya-Ukrayna Savaşı, NATO'nun geleceği tartışmalarını yeniden gündeme getirirken Çin'in ekonomik yükselişi de küresel güç dengelerini değiştirdi. Batı'nın klasik emperyalizm anlayışının değiştiği yönündeki tartışmalar bu gelişmelerle birlikte daha fazla önem kazandı.

NATO blokunun ekonomik ve bilimsel alandaki gelişmeleri, ABD'nin yüksek borçluluk düzeyi ve enerji kaynakları üzerindeki mücadeleler yeni ekonomik arayışları beraberinde getirdi.

Ortadoğu'daki savaşlar, İran, Hürmüz Boğazı ve petrol kaynakları etrafındaki mücadeleler, enerji güvenliğinin dünya siyaseti açısından önemini yeniden ortaya koydu.

Yükselen BRICS ekonomileri, Çin ve Rusya'nın teknolojik gelişmeleri ve büyük devletlerin askerî kapasitesindeki değişim, dünya sisteminin dönüşümünü hızlandırıyor.

Artık yalnızca savaş siyaseti değil; ekonomi, bilim, teknoloji ve enerji üzerinden yürütülen bir küresel

mücadele de söz konusu.

Din, Savaş ve Enerji

Tarihsel savaşlar aynı zamanda zaman zaman dinsel savaşlar biçimini de almıştır. Batı, yüzyıllar boyunca mezhep savaşları yaşadı. Yeni yüzyılda mücadeleler kapitalizm ve sosyalizm eksenine dönüşse de günümüzde kapitalizm, dini çatışmaları kendi çıkarları doğrultusunda biçimlendirebilmektedir.

Petrol ve enerji kaynaklarının güvenliği, bölgesel savaşların önemli nedenlerinden biri olarak tartışılmaktadır.

Ortadoğu'daki çatışmaların önemli bir bölümü mezhep farklılıkları üzerinden şekillenmiştir. Şii ve Sünni gruplar arasındaki tarihsel ayrılıklar, bölgesel ve küresel güç mücadeleleri içerisinde yeniden üretilmiştir.

İsrail üzerinden Ortadoğu'nun yeniden şekillendirilmesi, Hürmüz Boğazı ve İran'ın petrol kaynakları üzerindeki mücadeleler, enerji güvenliği ile bölgesel siyasetin ne kadar iç içe geçtiğini göstermektedir.

ABD'nin Ortadoğu'daki yeni güç dengelerini şekillendirme çabaları devam ederken, bölgesel ittifaklar ve enerji arzının güvenliği yeniden gündeme gelmektedir. Türkiye'nin bölgedeki konumu da bu güç mücadelelerinden bağımsız değildir.

Soğuk Savaş ve Batı'nın İki Yüzü

Faşizm ve Nazizm Batı'yı tümden yakıp yıkarak işgal ederken karşısında Sovyet komünizmi durdurdu. Japon

imparatorunun Uzak Doğu'yu yakıp yıkmasını kapitalist ABD'nin atom bombası durdurdu. Ve Soğuk Savaş yandaş diktatörleri yarattı: Uzak Doğu'da Pol Pot'u, Afrika'da İdi Amin'i, Ortadoğu'da Saddam'ı.

Batı demokrat faşizmi, Soğuk Savaşı ve iki yüzlü demokrasiyi yarattı. İçeride demokrat, dış dünyada otokrat yönetimleri destekledi. Batı sağı Nazizm ile faşizm arasında gidip gelirken Soğuk Savaş'ta çığırtkanlığıyla demokratlar Uzak Doğu'yu kuzey-güney diye bölerek faşizmi taşıdılar.

Yeşil Kuşak'la Sovyet kuşatması, Ortadoğu'yu parçalayan Büyük Ortadoğu Projesi ve sömürüye dayalı büyüme; hemen hepsi ithal faşist diktatörleri yarattı. Çünkü Batı emperyalist politikadan, sömürüden yana oldu. Batı'nın aydın sol kanadı dünyaya ışık tutarken Batı entelijansiyası iki yüzlü demokrasiyi icat etti.

Atlantik Paktı faşizmden sonra Rus komünizmine karşı korunurken Sovyet komünizmi Rus milliyetçiliğine çözülüverdi. Komünizme ve Şah'a karşı Humeyni'yi yetiştirerek İslam dünyasını fanatizme boğdu. Irak'ta Saddam'ı Humeyni'ye karşı destekledi; İslamiyet içinde iki düşman mezhebi 10 yıl savaştırdı.

Rusya'nın sıcak denizlere inmesini engellemek için Afganistan'da Taliban'ı destekledi; Sovyetler çekilirken fakir Afganistan'ı Batı'nın uyuşturucu üssü yaparak geri çekildi. Humeyni tüm muhalefeti yok ederek demokrasiyi rafa kaldırdı. Arap milliyetçisi Saddam Batı'ya meydan okudu.

Batı'nın Yeşil Kuşak fiyaskosu İslam'daki milliyetçi ve fanatik yükselişi yarattı. Büyük Ortadoğu Projesi ve yalancı Arap Baharı'yla statükocu milliyetçi liderler yıkıldı; Mısır hariç ülkeler küçük devletlere bölündü. Mısır'ı fanatik Müslüman Kardeşler'in elinden alan askeri darbe, Sisi'yi Batıcı iktidar olarak başa getirdi.

İslam'ın Türkiye dahil yükselişini savaş ve iç savaşla engellediler. Arap petrol sermayesi Amerika'ya akarken zengin Araplar ultra lüks hayatı yaşayarak kralların iktidarını ekonomi dışı dış güçlerle merkez kapitalizmin hizmetine sundu. Bu arada Suriye'de mezhep savaşı başlatıldı.

İktidarın el değiştirmesi zor olduğundan İslam'da iç savaş vahşeti; IŞİD'le kelle kesme ve köle pazarlarıyla İslam'ın karanlık yüzü dünyaya lanse edildi. Fakirleşen İslam ülkelerinde iç savaştan kaçan göç önce Türkiye'ye, sonra Batı'ya yöneldi; pazarlıkla Türkiye'ye yıkıldı.

Türkiye Arap göçünü seçerek Arap Müslümanları kabul etti. Buna rağmen kendi geleneklerini yaşamak isteyen Arap fanatizmi zor kullanmaya başladı. Geri bırakılmış Arap dünyası, sahte Arap Baharı'ndan sonra Batı yaşam tarzına eklemlenemedi. Uzak Doğu'da ise çip, elektrikli pil ve otomobille Çin devrim yaptı.

Geleneksel Batı tipi ABD emperyalizmi, Uzak Doğu'nun at başı giden çip ve lityum pil devrimi karşısında, yeni patron tipi liderle yüksek vergilerle korumaya yöneldi. Batı'ya açık kaynak aktarmak ve açık veren ekonomi yerine güney sınırındaki duvarları yükseltip Batı'ya vergi koymaya başladı.

Uygarlığın merkezi Batı, çevresini geri bırakarak bağımlı sömürge ekonomili bir Üçüncü Dünya yarattı. Çin komünizmi, Uzak Doğu disiplini, Kore, Japonya ve BRICS; Batı ekonomisine karşı Brezilya, Hindistan, Çin, Rusya ve Güney Afrika ekonomileri kendi dinamikleriyle alternatif bir ekonomi yarattılar.

ABD, Çin ve Avrupa

ABD'nin, Çin'in ve Rusya'nın gücü nereden geliyor? Tabii Japonya'nın da. Japonya'da binaların 9 şiddetindeki depreme dayanıklı olması (hile yapılmaması) gerekiyor. Bu onların ahlakından geliyor: Zarar veren, ziyan eden, başarısız olan harakiri yapar. Bu, onlarda başarma ve ilerleme hırsını yaratıyor.

Çin, İkinci Dünya Savaşı'nda açlıktan yollarda ölen insanları yoldan toplayan komünizme sıkı sıkıya sarıldı; devlet ve toplum bilinci gelişti. Rusya çok milletli eyaletleri ve soğukla mücadelesiyle sosyalizme tutunarak güçlü bir devlet geleneği ve savaş sanayisi yarattı. Bunu doğalgazla finanse ediyor.

ABD kasırgaların, rüzgârların ve felaketlerin şehri. Şehri savaşla yıkmaya gerek yok; El Niño kasırgası ya da sert bir rüzgâr yangınla bir şehri yakabiliyor. Bu ona hızlı yıkım ve yeniden kurulum, felakette ayakta kalma ve teknolojik yenilenme yaratıyor. Hiç kara savaşı yapmadan dünyada gücünü deniyor.

Batı'nın bölünmüş devletleri daha önce hep savaşırken yüzyılımızda birleşti; küçük devletler yarışıyor ve dayanışma yapmaya çalışıyor. Savaştan uzaklaşmaya

çalışırken içindeki faşist ayrılıkçılar elini kana buluyor. Faşizm ve Nazizmin içinden demokrasiyi kurmaya çalışıyor.

Ortadoğu dünyayı paylaşmada geç kaldı; İslamizmden kopamayışı onu teknolojide geri bırakırken Batı ve ABD'nin petrol savaşlarında, bölgesel ve mezhep savaşlarında kendini tüketiyor. Batı'nın silah sanayisine silah pazarı oluyor, birikim yaratamıyor; petrol gelirini ABD ve Batı sömürüyor.

Bizde site ya da otel yapmak için ihtiyacı kadar orman yakarlar. ABD'de evler yanmış ama doğruysa yanı başındaki orman yanmamış. Demek kapitalizm her şeyi planlıyor. İhtiyacı olanı Türkiye'de koy, ormanı yakıyor; ABD'de şehir yakıp yeniden yeni şehir inşa edecek. Sessiz ve derinden.

Liberal Batı kapitalizmi Çin'in komünist kapitalizmiyle rekabet edemiyor. Kendi ülkelerinde tedarik zincirinin ve devlet desteğinin zayıf olması dikey büyüme yaratamıyor. Kapitalist sömürü ucuza üretemediğinde fiyatı yükseltiyor. Artık Batı kapitalizmi devlet (Çin) kapitalizmine dönüşüyor.

ABD emperyalizmi bütçe açığı ve üretimde Çin'in gerisinde kalmasıyla Soğuk Savaş'ı, Yeşil Kuşak'ı, Büyük Ortadoğu Projesi'ni ve Rus savaşını bırakıp yeni kaynaklara, yeni dünya sömürüsüne hazırlanıyor. Batı potanın içinde; önce Grönland, sonra Avrupa malına vergi, TikTok gibi el koyma pratiklerini çok göreceğiz.

Kapitalizm komünizme karşı siyasi savaşı kazandı. Tek kutuplu dünya kurduğunu sanırken panda hızıyla Çin'in

dünyadaki altı büyük ekonomiden fazla üretim yapması, Amerikan sağını dünya jandarmalığından uzaklaştıracak. Silah dışında ekonomik kaynak yaratmak ve yeni ekonomi için düğmeye basmaya başlayacak.

Avrupa artık ABD ve Çin'le yarışıyor. Wilson ilkeleriyle sömürüden pay alma dönemi bitti. ABD ile çok can yakıp arkasında çok ekmek yediniz. Tek başına ya da grup yaparak zenginleşme olmaz; çevreyle olur. G10 ile Üçüncü Dünya'yı sömürdünüz. Sizi Ortadoğu aşağı çekiyor. Yüksekle yükselir, alçakla alçalırsınız.

Çöl devesini Batı'ya götürürseniz orada yaşayamaz. Domuz eti değil deve eti ister. Deve gibi kavga ister. Önünde eşek olmazsa deve yol gidemez. Her hayvanı yerinde değerlendirin; yoksa fil yiyenler fili Avrupa'ya getirirse deve sidiğinden sonra fil haceti Avrupa'yı batırır.

Sözde demokratik Avrupa'nın emperyal sömürüsü, ergenlik bunalımını hormon takviyesiyle "özgür" diye sunarak gençliği dejenere ediyor. İnsanlık, cinslerin doğal evrimini değil cinsel kırılmayı, ergenlik bunalımını cinsel özgürlük gibi lanse ederek erkeği kadınlaştırıp erkeğe tecavüzü normalleştiriyor.

ABD ve Avrupa ayrışıyor. Dünyanın sömürüsüne lokomotif olan Amerika Irak savaşını Araplara finanse ettirdi. Ukrayna'yı komedi aktörüyle, Avrupa faşizmini destekleyerek Rusya ile savaştırdı. Karşılığında 500 milyar dolarlık nadir element istiyor. Açık ekonomi yerine Amerika kazan-kazan istiyor.

ABD Avrupa'yı peşinden sürüklerken Çin ekonomisi içsel devrimle altı gelişmiş ülkeden daha fazla üretimle dünya liderliğini ele geçirdi. Yaşlı Avrupa kendi hastalıkları ve faşizm ideolojisiyle boğuşurken, kendisini aşağı çeken emperyal savaş ideolojisi yerine elektrik enerjisiyle yeni bir dünya kuruluyor.

Amerika, Avrupa'nın komünizm ve Rus korkusunu kullanarak Ortadoğu petrolünün bekçiliğini yaptı. Yeşil Kuşak ve Büyük Ortadoğu Projesi ile Ortadoğu'yu ve Afrika'yı stabilize ederken çevrenin tüm gelişme dinamiklerini yok etti. Avrupa ise teknolojide Uzak Doğu'nun gerisine düşmek üzere.

Kapitalizm yüksek elitleri çıldırtıyor. Doğayı sömürüp bitirdiler. Şimdi yüksek sosyete insan kanı içip insan etinin tadına bakıyor. Bu da elitlerin partisinde insan etinin tadına bakan, insan yiyen canavarı gören sonradan görme modelin kendini otel dışına atmasıyla ifşa oluyor.

Ortadoğu, Suriye ve İsrail

Şerefsiz Esad savaşmadan kaçtı. Arabın kaderi; inandığı tanrı, güvendiği liderin ihaneti ve sonuçta katliam, soykırım. Ortadoğu'nun kaderini bu çiziyor: Kim kime gücü yeterse. Nusayri Esad'la Sünniyi kuzeye sürerken kuzeyde IŞİD'le beraber Nusayri ve Dürzi kafası kesildi. Petrol canları yakıyor.

“Kabil'de dişi bir kedi, kadından daha özgürdür.” (Meryl Streep). Soğuk Savaş'ın Yeşil Kuşak projesi İslamizmi gericileştirip terörize ederken Büyük Ortadoğu Projesi Ortadoğu'yu kan gölüne çevirdi. İslam ülkelerini iç savaşa

soktu, tedhiş ve terör yuvalarına döndürürken kadını köleştirdi.

İsrail insanlık düşmanıdır. Savaşta 5.000 bebeğin ölümünden sorumludur. Savaşamayan masumu öldürmekten sorumludur. Nazizmin öcünü Almanlardan alamıyor; Musa'nın çocuğu kovulduğu yurdu ele geçirmek için o toprağın güçsüz insanını öldürüyor. ABD Kızılderililere, İsrail Filistin'de soykırım yapıyor.

“Eninde sonunda büyük soykırım yapacağız. Sizi Allah'ınıza kavuşturacağız.” diyor Yahudi. Nerede İslam'da birlik, nerede teknoloji? Elinde taş, iki tüfek, kıytırık füzeyle savaşanlar... Sarayda yaşayan, itibarı yüksek tutan kral ve üst tabaka. Size meydan okuyorlar: “Ya Arabın Şam'ını ya da şekerini yeriz.” diyor.

Selâhaddin Eyyubî'den sonra Hıristiyan Haçlı seferleriyle Türklerden geri alamadıkları Kudüs'ü, 1948'de Araplardan parayla satın alan Yahudiler yerleşti. Arap felsefesi Türklere yurdunu savunacak mecal bırakmadı. Bilimden uzaklaşan Araplar beddua ve taşla düşmana karşı koyamadı. Gazze'de 50 bin ölüyü terk ettiler.

Colani öldürerek uzun süre ayakta kalamazsın. Zalimce işkenceyle öldürerek, insanları kaybederek askeri cunta kurabilirsin; yandaşını bir süre ferahlatır. Her ölüm, her acı tarihe iz bırakarak kaybolur. Devletler savaşında zaferle bir şey yaratabilirsin; iç savaşın kazananı olmaz, toplumda herkes kaybeder.

ABD Hizbullah'ı, IŞİD'i, FETÖ'yü kullanıp bitirdi. Hizbullah'ı Saddam'a karşı kullandı; Türkiye'de yazarları öldürttü.

IŞİD'i Suriye'ye ve Hizbullah'a karşı kullandı; Türkiye'de Gar katliamını yaptı. FETÖ ile Türkiye'yi bölmek için darbeler kurgulandı. Elde, toplama göçmenle ancak FETÖ'cü yargı darbesi kaldı.

Avrupa Demokrasisinin İki Yüzü

Avrupa demokrasisinin bencilliği, faşizme ve komünizme karşı birlik kurarken ABD emperyalizminin kuyruğuna takılması, onu hem sağır hem kör etti. Irak'a "demokrasi, özgürlük getireceğiz" diyen ABD ile birlikte girdi; Irak'ı Sünni, Şii ve Kürt bölgesi diye böldü. Sırp katliamına seyirci kaldı.

Sırplara müdahale etmek yerine seyretti. Batı demokrasisinin konformizmi, dolara karşı avroyu yaratarak Batı güç odaklarını birleştirdi. Ama içeride faşizmi pasifize ederken dışarıdaki emperyal faşizme ABD ile hem çanak tuttu hem de Afrika'nın ekonomik ve kültürel sömürüsüne devam etti.

Arap Baharı ile Arap milliyetçiliğini ve Arap diktatörlerini yok edip Arap petrolü için sahte bir Arap Baharı'yla Arap arkaik unsurlarını ve ilericileri meydanlara dökerken hepsini böldü. Afrika'daki Arap ülkelerini parçalayıp İsrail'e ve Yahudilere karşı koyacak liderlerin hepsini elimine etti.

Avrupa'nın yeni demokrasisi hem iki yüzlü hem de lekelidir. Irak'ta, Sırbistan'da, Azerbaycan'da, Suriye'de, Gazze'de ve Arap Baharı'nda, Afganistan'ı gerileştirmede ve İran'ın başına Humeyni'yi bela etmekte hem suç ortağıdır hem de Üçüncü Dünya'nın geri kalmasının da suçlusudur.

En son Suriye'yi, Hamas'ı, Hizbullah'ı ve İran'ı İsrail bombardımanıyla vurdu; Gazze'de 50 bin insana soykırım yapıldı. Sözde savaşla, Batı devletlerinin tam desteği ve ABD emperyalizminin gölgesinde Suriye dörde bölündü: Kürtler, Dürziler, Şii ve Sünni bölgeleri. İsrail de Golan'dan içeri girdi.

Batı demokrasisi kuzu postuna bürünmüş, emperyal kurt dişleriyle ABD ile hareket ederek kendini sağır, kör, dilsiz yaptı. Kapısında, Ukrayna'da Rus emperyalizmiyle; Nazizmle tanışmaya ve sağ milliyetçi partileri başa getirmeye başladı. Demokrasisiyle Afrika'yı ve Arap Yarımada'sını sömürmeye devam etti.

Amerika ve NATO paktıyla İslam ülkelerine savaş ve örtülü işgalle, Afrika'nın fakir devletlerine kültürel ve ekonomik sömürüyle Avrupa halkını zenginleştirdi. Ortadoğu'da, Afrika'da, Anadolu'da ve Yakın Doğu'da illegal örgütlerle, askerle ve burjuvaziyle darbeler yaptı; örgütlerle iktidarları kıskaca aldı.

Avrupa'nın faşizan yaklaşımları, kendi içindeki hareketli gruplara taviz verirken kendi krizini Üçüncü Dünya ülkelerinin ekonomilerine ambargo ve kredi musluklarıyla yükleyerek onları krizden krize soktu. Bu emperyal bölgesel oyunları ve savaşları ABD ile beraber yaptı.

Avrupa antidemokratik hareketleri ve darbeleri görmezden gelirken ABD'yi kalkan olarak kullandı; hiçbir zaman masum değildi. Avrupa entelijansiyası Afrika ve Arap (sermaye) sömürüsünü ideolojik boyutta tartışmadı. Çünkü ABD'yi payanda olarak kullanırken diğerleri zayıf halklardı.

Rus emperyalizminin demokrasi kapılarını çalmasıyla muhafazakâr sağa açılan Avrupa, ABD'nin Ukrayna'dan savaş borcuna karşılık istemesiyle iki dev emperyalist ülke arasında kaldı. Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'nda faşizmi ve Nazizmi yaratan Avrupa dünyaya emperyalizmini ihraç etmeye devam etti.

Çin'in önlenemez yükselişi NATO'yu ve Atlantik Paktı'nı böldü. Amerika, Trump ile politik yükleme yerine açık kart politikasıyla Ukrayna'ya verilen 350 milyar dolar yerine madenlerini isteyince Zelenski'nin "hayır" demesiyle Avrupa Ukrayna'ya desteğini açıklamaya başladı.

Avrupa Birliği ya güç olur ya da birliğin gelişme ve kalkınma hamlesiyle ABD'nin ekonomik atağına ve açık siyasetine cevap verebilir. Rusya'nın NATO'yu bölemediği yerde Çin ekonomisinin teknolojik yükselişi NATO'yu böldü. ABD, NATO ile dünya jandarmalığı yerine açık ekonomik emperyalizme geçiyor.

Suriye'nin Çöküşü

Esad'dan kaçanlar IŞİD'e, ÖSO'ya sığındı; Sünni devlet kurmak için ayrılıkçı örgütlere katılıp Esad ile 12 yıl savaştılar. İsrail'in Gazze'deki soykırımına karşı Suriye üzerinden, Yemen'de Husiler, Ürdün'de Hizbullah İsrail'le savaşırken IŞİD ve ÖSO Suriye'yi bölmeye çalışıyordu. İsrail'in zaferiyle Suriye yıkıldı.

Suriye'nin Şiilerini IŞİD yok ediyor. İsrail, karşı koyan Şia'yı ve Hizbullah'ı yok ettikten sonra Şia'nın kolu saydıkları Nusayri Arapları şimdi Sünni Araplara öldürtüyor. Müslüman nüfusu azalsın diye. Gazze'de ABD kumar

merkez üssü yapıp Arap parası toplayacak; artık enerji üssü değişiyor.

Esad'ı niçin yakalayıp cezalandıramadınız? Emperyalistin açtığı yolda Esad Rusya'ya kaçarken Colani Şam'a girdi. Esad artıkları gerçekten kabul etmeselerdi sizinle savaşırdı. Dün Suriye'yi Esad satıp Rusya'ya parayla kaçtı. Bugün Colani silahsız halka işkence ederken insanlar ayaklandı.

Neymiş, "Esad artığı". Sen de kelle kesen IŞİD artığısın. Yeni Kerbelaların olmasını engelleyecek ne Arap-İslam gücü ne de dünyada Soğuk Savaş dengesi var. Sıcak savaşı ABD seviyor; temizlikten sonra Gazze'ye yerleşecek, sıra Suriye'de; Golan Tepeleri'ne mezhep savaşıyla temizlik yaptırıyor.

Sahte kahramanlar sahte dünyalarını yaratarak vahşete ve zulme devam eder. Eski IŞİD'den, üç günlük Colani'den demokrat yaratırsanız yarını göremezsiniz... Vahşete devam eder; hâlâ da devam ediyor.

İsrail Gazze'de 50 bin Filistinliyi öldürüp Hamas'ı ve İran Hizbullah'ını etkisiz hale getirdi. Rusya ve ABD Ukrayna'yı ve Suriye'yi paylaştıktan sonra Suriye'de IŞİD artığı HTŞ (10 yıl Müslüman kafası kesen) savaşmadan Şam'a girdi. Sal*k IŞİD imamı, Suriye'de ABD'nin gücünü kendi demir gücü sanıyor.

İslam'ın sefaleti ve Yahudi'nin soykırımı devam ediyor. İkiye bölünen İslam dünyasında Şia füzelerle savaştı; ABD ve İsrail onu etkisizleştirdi. Sünni İslam ise taşlarla, bedduayla ve Hıristiyanların yaptığı füzelerle savaştı;

Hamas İslam'ın gücü kadar savaştı. Vietnam savunması yapamadı.

Mezhep Savaşları ve Batı

Rus komünizmi korkusu, Yeşil Kuşak'la Humeyni'yi başa getirerek İran deccalını yarattı. Afganistan Taliban'ı ikiz kuleleri yıktı. İran'a düşman IŞİD'i yarattı, Suriye'yi yıktı. Irak'a özgürlük vaadi Saddam'ı yıktı. Büyük Ortadoğu Projesi, Müslüman Kardeşler ve IŞİD Suriye'yi yakmaya devam ediyor; Batı ise Hıristiyanı kurtarma derdinde.

Ortadoğu dünyasında İslam, iki imparatorluk kuracak kadar derin bir etkiyle milletleri ve kavimleri kendi içinde eritti; bu yüzden milletler mezheplere bölünmüştür. Her topluluk kendi ayrılığını, farklılığını ve muhalefetini mezheple tarif ederek ayakta kalır. Batı'da millet savaşı, Ortadoğu'da mezhep savaşı kıyım savaşıdır.

Mezhepler savaşı: Mezhep örgütleri düşmanlığı devam ettirip toplumun krizinde ya da güçlendiklerinde birbirlerine zarar veriyor, kıyım yapıyor. Savaşı din üzerinden yaparken düşmanı ve dostu kolayca ayırıp soykırıma gidiyorlar. Sırp-Saraybosna ve İsrail-Gazze katliamları devam ediyor.

İslam dünyasında milletler ortaya çıkmadığından, bilişsel gelişme ve ilerleme olmadığından millet kendini tarif edemiyor. Mezheple ayrıştığı Irak'ta, Suriye'de, din düşmanları (İslam-Yahudi düşmanlığı) gibi mezhepler birbirine o kadar düşman. İran'da Humeyni'yi destekleyen Avrupa tarihsel bir hata yaptı.

Anakronik kırılma: İslam'da mezhepleri kışkırtarak Sovyet komünizmini Türk-Müslüman milletler aracılığıyla bölmeye çalışırken İslam dünyasının derin çatlağını ortaya çıkardı. Yeniden Kudüs hayaliyle Yahudileri Ortadoğu'ya yerleştirdi; petrolü ve Ortadoğu'yu etki alanında tutacaktı.

Dünya güç dengesi, enerjinin yer değiştirmesi, din ve mezhep savaşları Batı'yı yordu, geri çekti. Arap mezhep savaşlarıyla geri bırakılan halkın Arap göçüyle huzuru bozulan Avrupa'nın entelijansiyası yeni bir yol çizmelidir. Avrupa teknolojisi çöktü, yeni enerji kaynakları çıktı.

Batı felsefecileri G10-G20 pozlarıyla dünyaya birinci sınıf görüntüsü verirken şehrin merkezi, Avrupa teknolojisi çökmektedir. Avrupa, Ortadoğu'da mezhep savaşını körüklemeden arabulucu olmalıydı; yaşlanan Avrupa, Ortadoğu'yu ve Küçük Asya'yı krediyle destekleyip demokrasiyi geliştirmedi.

Ya da Çin komünizmi, Rus komünizmi gibi sıcak savaşla değil, savaşsız, Çin malıyla işgale devam eder.

Savaş, İslam dünyasını yıkan, bitiren, geriletip tüketen emperyalistlerin üçüncü Haçlı seferinin oyunudur. Yahudileri Kudüs'e yerleştiren Avrupa ve ABD, Gazze'ye yerleşerek İslam dünyasının ortasına yerleşirken Sünni-Şia savaşı Gazze'yi kaybettirdiği gibi Suriye'yi de kaybettirebilir.

Ortadoğu'yu mezhep savaşıyla kan gölüne çeviren emperyalizm mezhepçiliği Türkiye'ye ithal etmek istiyor; 12 Eylül öncesi hatırlanmalı. Arap savaş kaçağının “siyasal Alevi” diye Suriye savaşıyla Türkiye'yi bölmesine engel

olunmalıdır. Türkiye Türklerindir. Mezhepçiliği aşmış, gelişen bir ekonomidir.

Emperyalizmin dostu yoktur, çünkü ahlakı yoktur. Çıkarları çatıştığında, çıkarları büyüdüğünde tüm yandaşlarını harcamaktan sakınca görmez. Faşizmin Soğuk Savaş'taki acı yüzüdür. Sıcak savaşta faşizm kendi halkını bölerek kıyıma başlar; soğuk savaş ise dünyayı ikiye bölerek.

Çin'in Yükselişi ve Yeni Dünya

Batı demokrasisi: İçeride komünizm korkusuyla demokrat, dışarıda gerici; emperyal sömürünün devamına bağlı. Bölgesel savaşların aktörü ABD; İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Batı'nın komünizm korkusuna Yeşil Kuşak'la, Ortadoğu petrolünden pay alarak, İslam arkaizmini sömürerek ve komünizmi engelleyerek cevap verdi.

Çin komünizmini kapitalist pazarla yıkıp tarihin sonunu getirecek, insanlığı kendilerine bağımlı hale getireceklerdi. Oysa Çin sosyalizmi pazarı reddetmedi; yarışı ve emeği ödüllendirerek üretim artışını krize çevirmeden dünyaya pazar fiyat politikasıyla sermaye birikimi yarattılar.

Çin'in gelişimiyle kapitalist dünyanın pazar payı düşünce ABD ülkesinde gümrük duvarları örerek üretimi artırmaya ve küçük ülkelerin kaynak aktarımına engel olmaya başladı. Tüm dünyada elektrik (pil) enerjisiyle petrol savaşı önemini kaybetti. ABD Çin ile yarışta geride kalmaktadır.

Batı artık gelişimini gerici iktidarların sömürüsüne değil, Avrupa Birliği ile kıtayı birleştirerek çevresinde kendisiyle

yarışacak ekonomiler yaratmaya dayandırmalı. Çevre ülkeleri terör ve ayrılıkçı güçlerle oyalamak, iktidar devirmek yerine çölün vahası gibi kendi habitatını yaratmalı.

Gerzek, "Çin'i bağımsızlığa Mao değil Amerika kavuşturdu" diyor; Kurtuluş Savaşı'nın İngilizlerin desteğiyle yapıldığını söyleyen gerzekler gibi. Güçlü lider tarihsel olayların gelişmesinden faydalanır. Mao, ABD-Japon savaşında atom bombasından sonra Japon emperyalizminden kurtuldu.

Çin Modeli

Mao, Lenin gibi proletarya diktatörlüğüyle değil, "bin çiçek açsın" politikasıyla devleti ve bürokrasiyi kullanarak sanayi hamlesi yaptı. İkinci Dünya Savaşı'nın yıpratıcı etkisinde ve Soğuk Savaş'ın silahlanma yarışında ekonomiyi çürütmediler. Kapitalizmi davet edip ucuz işgücüyle birikimi içselleştirdiler.

Gelişmiş kapitalizmi kopya ederek artı birikimle kendi sanayilerini kurdular. Sovyetler kapitalizmle silah yarışına girerken Çin kapitalizmi içselleştirdi; sanayi ve üretim birikimiyle 10 gelişmiş ülkeden daha fazla üretim yaparak dünyaya ucuz meta pazarlamaya devam ediyor. *(22 Nisan 2025)*

Her ülke, her millet kendi komünalitesi kadar yükselir. Milletler yükselen değerleriyle popülaritelerini artırmaya çalışırken kendi yaşam döngülerinde yükseliyor. ABD'nin Hollywood'una karşı Hindistan Bollywood çıkarıyor; Avrupa motoruna Japon motoru, ABD teknolojisine Çin teknolojisi. Yarış devam ediyor.

Emperyalizmin Mirası

Amerikan faşizminin Kuzey Kore'de yarattığı insan tipi; ABD atom bombasının Japonya'da yarattığı disiplin; Ortadoğu'nun Arap çöllerinde ABD rüyasının fildişi kuleleri; Siyonizmin Filistin soykırımı; kelle kesen, recmle kadın taşlayarak öldüren ilkel İslam. Hepsi emperyalizmin artığı.

“Bir asır önce Batı haritalarla, mandalarla, çizilmiş sınırlarla emperyal kazanç için böldü; barış için değil. Bu hata nesillere mal oldu. Bunu bir daha yapmayacağız.” Bir asır önce geri kalmış Afrika'yı sömürgeleştirdiler. Ortadoğu'da, İslam dünyasının çöküşüyle manda ve uydu ülkeler yarattılar.

Batı sömürüsü ve emperyal bölüşüm: Birinci Dünya Savaşı'nı İngiltere, Fransa ve Rusya'nın İtilaf Devletleri (ABD ve İtalya ile) kazandı; Almanya ve Avusturya-Macaristan ittifakı yenildi (Versay Antlaşması). Bu, Osmanlı İmparatorluğu'nun da savaşı kaybetmesi demekti; İtilaf Devletleri Osmanlı'yı paylaşmaya, sömürge yapmaya geldiler.

Türkiye hariç Osmanlı'yı bölüp cetvelle çizdiler. Ortadoğu'da azınlığa ya da çoğunluğa baskı yaptılar. Yerel güçleri kullanarak iktidarları uydulaştırıp tabi olmalarını sağlayarak emperyal sömürüye hizmet ettirmek için doğrudan ya da terör örgütleriyle müdahale ettiler.

Emperyal sömürü: Çin'in ekonomik yükselişiyle kapitalist emperyal sömürünün sonuna gelindi. Üçüncü Dünya'nın sömürüsü ve hammadde ihracatıyla alttakiler gerilerken

üsttekileri de geri çeker. Bu, sürekli emperyal savaşla birikimi yok eder. Zengin ülkelere doğru göç toplumu geriletir.

Dünya lideri olacaktık ama Birleşmiş Milletler'in toplama kampı olduk. Arap sefaleti İran'a, Mısır'a ve Libya'ya kadar uzanıyor. Osmanlı'nın çöküşüyle yeniden Arap dirilişi teorileri; hepsi emperyalizmin tuzaklarıyla Ortadoğu, Afrika ve Afganistan çöktü. T.C.'nin AK-BOP projesi hezimetin başlangıcı oldu.

Hâlâ hamaset, hâlâ zafer nidaları ve Müslümanların öldürülmesi. Küçük Yahudi İsrail biat etmeyenleri dize getiriyor. Gazze için sesini yükselten, yerinden kalkmadan katliamı gösterenler savaşı kaybetmenin acısını hissediyorlar mı, yoksa kazanmak için şeyhin bedduasıyla mı yetiniyorlar?

Kadını başı açık diye işkencede öldüren soytarılar bilim insanlarını, komutanlarını koruyamıyor. Düşman, zayıf, kişiliksiz, sinik, beceriksiz düşmanı öldürmez; onun yerine bilmediği tehlikeli biri geçmesin diye. Nasıl yüceyse Hamaney'i değil, etkili elemanlarını vuruyor. Topal ördekçiler.

Yeşil Kuşaktan Büyük Ortadoğu Projesi'ne

Büyük Ortadoğu Projesi, komünizme karşı 70'lerde ve 80'lerde oluşturulan Yeşil Kuşak'ın devamıdır. Sovyetlerin dağılmasıyla komünizm korkusu ortadan kalkınca emperyalist Batı'ya bela olmaya başlayan Arap milliyetçiliği ve ikiz kulelerle birlikte İslam terörünün Batı'ya karşı kullanılması üzerine bu proje yaratıldı.

Fesli Kadir ve yandaşları gibi; gerek Arap milliyetçiliğinin gerek Afgan ve Fars terör devletlerinin yarattığı illegaliteyi çökertmek için İran ile Irak savaştırıldı. Irak'ta Saddam'ı Batı birliği "özgürlük getirmek" için devirdi. Arap Baharı'na Türkiye'deki halifelik sevdalıları da Büyük Ortadoğu Projesi'nin ortağı oldular.

Batı, Arap Baharı ile Arap milliyetçiliğini Libya'dan Mısır'a kadar domino taşı gibi devirdi. Mursi gibi Müslüman Kardeşler örgütlerini, yerel güçleri ve halkı kullandılar. Uzun süre iktidarda kalan liderleri devirdiler; sonra da Mısır'da iktidarı alan Mursi'yi Sisi darbeyle devirdi.

Radikal İslam örgütlerini devirerek Batı uydusu liderleri iktidara getirdiler. Fesli teorisinin büyük umutları söndü. Radikal örgütler ve Suriye'de Esad'ın sürdüğü tabakalar göçe zorlandı. Büyük İslam birliği yerine Anadolu'yu İslam toplama kampı haline getirerek Batı radikalleri Türkiye'ye pasladı.

Almanlar Yahudi mi, yoksa Yahudiler Alman mı? Biri fırınlarda Yahudi yaktı; Yahudiler füzelerle ve bombalarla Filistin çocuklarını yaktı. İkisi de soykırımcı. Biri kendine yapılanı Filistin'e yapıyor. Almanlar soykırıma koşulsuz destek veriyor; atom bombası suçlusu ABD de 8,5 milyar dolar destek veriyor.

Kuzey Kore, Güney Kore ve Sosyalizm

Adı özgür, kendisi liboş olan Demirtaş Kuzey Kore ile Güney Kore'nin milli gelirini karşılaştırıyor. Türkiye ile de karşılaştır; kim ne kadar hırsız, görelim. Kuzey Kore'de yüksek bürokrasi hariç kişi başı gelir gerçekten 600 dolar;

ama Güney Kore Çin'den sonra en çok yatırım alan ülke ve orada fakir-zengin uçurumu vardır.

Konuş gerzek. Çin'de kişi başına düşen gelir azdır ama devlet yatırımları, ekonomik fazlası ve teknolojik üstünlüğü vardır; bu da sosyalizmin başka bir versiyonu. Kuzey Kore kapitalist yaptırımlar arasında savaşla yok oluşa karşı füze teknolojisinde üstün. Küba'nın ekonomik refahı yüksek değil ama insanı mutlu.

ABD teknolojisi Çin'le yarışamıyor; eski komünist ülkeler gibi vergiyle korunmaya çalışıyor. Avrupa proleter korkusuyla işçi ücretlerini yükseltti; enerjide ve emekte Çin'le yarışamıyor. Kapitalizm ya sosyalizme dönüşür ya da yarım demokratlar gibi kendine gümrük koruma duvarları örer.

Faşizm, Emperyalizm ve Yeni Tanrılar

Kuzey Kore dramı: ABD emperyalizminin Kore'yi işgaline karşı Çin'in yardımıyla kuzeyin işgalden kurtarılması, barış anlaşması yapılmadan kağıt üstünde devam eden bir savaştır. ABD emperyalizmi girdiği her yerde (Kore, Vietnam, Afganistan, Gazze) soykırıma direnen halkların dik başlı Kuzey Kore liderini yarattı.

Tanrıların savaşı: ABD senatör adayı Gomez Kur'an'ı yakarken “tek bir gerçek tanrı var, o da İsrail'in tanrısıdır” diyor. Güç tanrısallaştığında savaş, kan, gözyaşı; hepsi insanı köleştirip biat ettirmek içindir. Kapitalizmin yeni tanrı icadı, eski tanrılar savaşını yeni dünyanın gündemine sokmaktır.

Savunma Bakanlığı'nı Savaş Bakanlığı'na çeviriyor yeni şeytan, yarı tanrı firavun Trump. Uzak Doğu yenilgisini görece daha zayıf ama ideolojik olarak güçlü İslam fundamentalizmini güçle dize getirip, madenlerden sonra İslam'dan Gazze'yi koparıp kendine üs ve bağlı eyalet yapma derdinde.

Faşizmin ve emperyalizmin çocukları bölgesel savaşlarda kan dökmeye, soykırım yapmaya devam ediyor. Emperyalist ABD komünizm korkusu yayarak Uzak Doğu'da Kore'yi ve Vietnam'ı ikiye bölüp vahşetini yarattı. Yeşil Kuşak'la komünizmi durdururken bugün Büyük Ortadoğu Projesi ile petrolü denetim altına alıyor.

Faşizm milliyetçilikten teokratik vahşete dönüşürken faşizm ve emperyalizm birlikte halkları ezip yok ediyor. Emperyalizm ekonomik istila, diğeri toprakların istilası; insanları yok edip soykırım yaparak kendini kahraman ilan ediyor. Faşizmin babası Trump.

Vahşetten dinler çağına ve milletler çağına evrildik. Uygarlığımızda eski medeniyetler geri kalmış medeniyetlere vahşet ve soykırım uygulamaya devam ediyor. Haham: “Onları sabah öldürmezsek öğlen onlar bizi öldürecek; çocukları öldürmezsek 20 yıl sonra bizi öldürecekler; kadınlar yeni çocuklar doğuracak.” diyor.

Düşünceler

Aristo, Marks ve Toplumun Gerçekleri

Her teorisyen, verili toplumda yaşar. Aristo, köleci toplum içinde aristokratik demokrasiyi biçimlendiren idealist felsefeyi kurgular.

Marks, kapitalist sınıflı toplumda sınıfsız bir toplumu tasavvur ederken verili kapitalist toplumda yaşar. Birey, hayal ettiği toplumda yaşayamaz.

Aristo, köleci toplumun gerçekleriyle yaşar. Marks, kapitalizmin içinde, verili toplumun gerçekleriyle yaşar. İleri toplumu kişiler kendi hayatlarında yaratamaz. Biz eski toplumun ürünüyüz. Hayallerimiz, ileri toplum felsefesi ve pratiği, eski toplumda şekillenir. Yeni toplum mücadelesi de eski toplum içinde yaratılır.

Zenginlik ve Yoksulluk Üzerine

Hırsızlık babadan evlada geçer.

Fakir çalmadığı, çalamadığı için fakirdir.

Halk değil de belli bir zümre, üst kadro zenginleşiyorsa bu toplumda üstteki çalarak zenginleşiyor demektir.

Bir toplum hâlâ krize tepki vermiyorsa ya esir alınmış ya da hâlâ iktidardan beklentisi var demektir.

Bilgi, Bilim ve Tarih

Herkes, sahip olduğu bilgi ve bilim düzeyinin imkânları ölçüsünde yaşar. Kral ya da padişah da gücünü, bilgeliğini ve tarihsel birikimini ne kadar kullanabildiği ölçüde ayakta kalabilir.

Son Osmanlı padişahları, yenilenme ve ekonomik reform çabalarını yeterli ölçüde gerçekleştiremedikleri dönemlerde toprak kayıpları yaşadılar. Osmanlı'nın askerî ve siyasi yapısındaki değişimler imparatorluğun son dönemini belirleyen önemli unsurlar oldu.

Osmanlı'nın yenilikçi ve savaşçı askerî kadroları, emperyalist güçlere karşı mücadele ederek imparatorluğun kalan topraklarını savunmaya çalışırken, Mondros sonrasında İstanbul'un işgali ve son Osmanlı hükümetlerinin tutumu yeni bir dönemin başlangıcını oluşturdu.

Yenilgiden zafer çıkaramadığınız gibi, yeniden tarih yazarak gerçekleri değiştiremezsiniz. Artık yalnızca vakanüvisler değil; toplum, kurumlar, belgeler ve tarihsel sonuçlar da geçmişi kayda geçiriyor.

Tek yönlü yazılan tarih, iktidarın günü kurtaran propagandasına dönüşebilir. Ancak zaman, propaganda ile gerçek arasındaki farkı ortaya çıkarır.

Ahlak Üzerine

Çevreni ne kadar aldatırsan, cinsler ve eşler arasında o kadar da aldatılırsın. Aldatma bir ahlak sorunudur. Aldatma ne kadar yaygınlaşırsa o toplumda bozulma da o kadar yaygınlaşır. Aldatma meslek değil, anlayıştır. "Erkek tek eşli değildir." diyen, fahişeyle de çevresiyle de aldatır.

Eskiden yolsuzluk süte su katarak yapılırdı. Herkesin derecesi farklıydı; dürüstlüğü süte kattığı su kadardı. Şimdi süt şirketi bir şehir suya süt katmış. Ezberler bozulmuş: Suya ne kadar süt katarsan o kadar dürüstsün. Ahlak mı günahtan çıktı, günah mı ahlaktan? Yumurta-tavuk hesabı.

Nasıl iyilik bulaşıcıysa kötülük daha çok bulaşıcıdır. "Musibet, bela bela üstüne gelir." derler. Birleşik kaplar domino taşı gibi birbirini yıkabilir; insan neye odaklanırsa onu görür, yolda gözüne ne takılırsa onu görür. Kazayı gören toplum, eğretiler yıkılana kadar bu travmayı yaşar.

Üretimin az olduğu, malın az satıldığı yerde düşünce ve adamlar satılıktır. Meslekler ve içindeki düşüncelerle birlikte insanlık satılıktır. Düşüncenin ve fikrin değeri olmadığında üretim olmaz; üretimin olmadığı yerde para her şeyi satın alır, satın alamadığı insan ise canını çok ucuza satar.

Toplum ve Lider

Estonya feribot sendromu: 850 kişi kaptanın sözlerine inanarak geminin batmayacağına inandı ve gemiyle birlikte suya gömüldü. 140 kişi feribot su alır almaz gemiyi terk

etti; terk edenler kurtuldu. Biri çıkıp da “gemiyi terk edin” demediği sürece toplum liderine ve inancına bağlı kalır.

Osmanlı'nın son padişahı da İngiliz'den umut bekleyip İngiliz kayığına bindi. Yıkılan bir devlet ya da batan bir gemi ne kadar hızlı batarsa batsın, toplum sürü misali çobana bağlı kalır. Bir liderin, bir kişinin uyandırması gerekir. Toplum müstahak değil; uyandırmak bizim görevimiz, ödevimiz.

Bir ülke yeniden kuramadığı sürece kuruluş ilkelerini ve felsefesini yıkarak yükselemez; var olan sistemi bilimle yeniden üreterek yükselir. Toplumu “sizden, bizden” diye bölenler, yarısı yükselirken tüm toplumu kendi yarattığı krizde birleştirir. Birlikte yükselemeyen birlikte batar.

Ceza ve İnsanlık

Kapitalizm insanları hücrelerde çürütüyor. Örgüt militarizminin insan kasaplarının kucağına ittiği, tüketilmiş bedenli, ruhu yok edilmiş insan... Hücrede melekesi yok olan insana ceza değil, insanlığa eza veriyorsunuz. Ceza, melekesi olana bir diyettir; melekesi olmayana eziyet ve işkencedir.

Hayat ve Ölüm

Ölümün içinde yaşamamış, ölüme güzelleme yapıyor. Her ölüm erken ölümdür. Ne demek “acı çekmeden güzel öldüler”? Sıranın kime nasıl geleceği belli olmaz. Kıyak ya da kayak yaparken devran, devir döndüğünde hayat kime

güler, kime ceza keser? Hayat gelgitlerde şekillenir. Talihi tarih yazar.

İlahi adalet yoktur, ilahi ruhlar vardır. O ruhun üstünü örtersen insanları ruhlarıyla öldürürsün. Sen korkudan yazmaz, çizmez, mücadele etmezsen içindeki ilahi güç ölür; geleceğini, özgürlüğünü öldürürsün. Yarın için mücadele etmeyenler, yarın kendileri de ilahi güçlerin yanında olmayacaktır.

“Düşünmeyi bırak, hemen harekete geç.” diyor uzmanlar; erteleme hastalığından kurtulmak için...

Adalet ve Eşitlik

Zengin çocuğu sermayesiyle, fakir çocuğu bilgisi ve zekasıyla bir yerlere gelir. Tarihin cilvesi, az okumuşların çok okumuşları yönetmesidir. Daha vahimi, okuryazar olanların muktedir olup iktidarı ele geçirmesidir. Humeyni'ye özenen FETÖ'cü 70 bin kişiyle ülkeye girebilseydi, 15 Temmuz hüsran olurdu.

Adalet yerini bulmazsa adil olamazsınız. Kimse sizin için bir şeyler yapmayacaktır. Kendinize yeter, fakirin önünden alırsınız ama fakir yediği ayazı, açlığı unutmaz. Adalet yoksa ahlak da yoktur; ahlak yoksa toplumda ruhlar esir alınır. Zalim ve mafya zenginleşir; halk ve aydınlar altta ezilir.

Eşit bir dünya kurulmadan hiç kimse özgür değildir; ne para pul ne şan şöhret, ne karizma ne en yüksek koruma. Düşmanı yaratan sistemin kendisidir. Düşmana zafiyet gösterene ya da alanına girene düşman hukuku uygulanır.

Bebek, çocuk, genç, kadın ve yaşlılar sistemin ilk kurbanı olur.

Umut ve Örgütlü Güç

Yaşam varsa bir yerde umut da vardır. Yaşamın bittiği yerde umut da biter. Yaşıyorsak, hayal kurabiliyorsak bir umut her zaman vardır. Her bir edim geleceğin embriyolarını taşır. Önemli olan karamsarlıkla bugünü düzene bırakmak değil, her bir eylemi geleceğin güzel günlerine taşımaktır.

Her birey kendi gücü kadar eylem ve iş yapar. Toplumu harekete geçiren örgütlenme biçimidir. Her iktidar toplumu yönetme biçimiyle toplumu yönlendirir. Bireysel güç, güç değildir; örgütlü güçler toplumu yönlendirir. İktidarın deprem bölgesine bakış açısıyla orantılı olarak o yöre gelişir.

"Tutkusu olmayan insanım." Sistemin sömürüsü size boş zaman bırakmıyorsa özgür kölesiniz. Eski zamanlarda sistem kendini yeniden üretmek için dini töreyi gelenekselleştirir, döngüsel ritüeller yaratırdı; her sistem binlerce yıl yaşadı. Kapitalizm boş zamanı yok edip kendini özgür sanan köleler yarattı.

Kıyas ve Ölçü

Kıyas olmadan ölçü olmaz, ölçü olmadan gelişme olmaz. Anarşi, doğal güç dengesinde yaşamak olur. Kabil Habil'le kıyasladı, katil oldu; melek tanrıyla kıyasladı, şeytan oldu. Tarihsel olumsuzluklar üzerine bina edilen kıyas, tarihsel

mitoslarla doğal kanuna ve sınıra götürür; gelişmeyi durdurur.

Hiçbir ayrılıkçı örgüt arkasındaki yüzlerce acıdan münezzeh değildir. Hiçbir şey olmamış gibi ya da zafer kazanmış gibi düşünceyi dikte edemez. Silah bırakmak, düşünsel ve maddi gerçeklikten geri çekilmektir. Müzakere güç dengesinde olur, güç yokluğunda değil. Demokrasi herkese lazım. *(9 Mart 2025)*

Tembellik ve İnsan Doğası

Tembellik, hayvansal güdülerimizin en temellerindendir. Bunu en iyi kediler yapar: Yer, içer, sıcak bulunca saatlerce yatar. İnsan da insansal dünya olmasa kendini doğaya bırakırdı; ama doğal dünyayı o kadar tahrif etti ki ilkel insanı öldürdü, içindeki hayvani duyguları öldürmedi.

İlkel vahşi doğası yüzünden insanların yarısı yatar, yarısı canla başla çalışır. Yarısı barış ister, diğer yarısı savaş; hangisi ağır basarsa toplum ya durağanlaşır ya da çevresini kanlar içinde bırakır. Kendine ve çevresine sahip çıkmayan, insancıl olmayan modern insan ya hantallaşır ya vahşileşir.

“Artık hatt-ı müdafaa yoktur, sath-ı müdafaa vardır. O satıh bütün vatandır.” (Mustafa Kemal)

Bahar Yakındır

Eğer bir yerlerde\ hava ısınmışsa\ sen gem azıya alıp\ canhıraş atları telef ediyorsan\ atların,\ emekçilerin,\ ceza çekenlerin\ günü yaklaşmış demektir.\ Çiçekler

koparılıyorsa,\ hâlâ don ve soğuk vuruyorsa\ bahar yakındır demektir.\ Yeni ve yeniden\ baharlarda buluşmak\ umuduyla esen kalın.

Tarihin Terazisi

Adalet kimin yargılandığına göre değil, tarihin yargısına göre verilir. Bugün yargıç, yarın sanık; bugün avcı, yarın kurban olabilirsin. O yüzden nasıl ağırlanmak istiyorsan öyle ağırla, nasıl yargılanmak istiyorsan öyle yargıla. Yarın tarihin yargısı seni de yargılar, terazisi seni de tartar.

Siz ne yaparsanız, nasıl davranırsanız ve nasıl yaklaşırsanız aynı şekilde karşılık alırsınız; hayat ayna gibidir. Yüksek basınç uygularsanız naif olanı ezersiniz ama hayat o basınca karşı basıncını yaratır. Telef eden telef görür. IŞİD, Hizbullah gibi kelle kesen kan revan görür.

İslam dünyasının liderleri ne ektiyse onu biçti. Hiçbiri ülkesine ne refah ne teknolojik ilerleme sağladı. Saddam'dan Kaddafi'ye, Esad'dan Mübarek'e kadar seçimle gelip seçimle gitmediler. Saddam'ı idam ettiler, Kaddafi'yi halka öldürttüler, Mübarek'i devirdiler, Esad Rusya'ya kaçtı. Hiçbiri seçimle gitmedi.

Barış herkes için iyidir. Hiç kimse ve hiçbir şey sonsuza kadar düşman olamaz; sonuca bağlanmalı. Doğa gibi düşmanla birlikte yaşamayı öğrenmeliyiz. Düşman (antitez) olmasa kendimizi koruma ve geliştirme güdülerimiz olmazdı. Bu yüzden antitezi olmayan kendi tezini yaratamaz, yazamaz.

Bilge adam: “Tembellik hırsı öldürür, kıskançlık barışı öldürür, öfke bilgeliği öldürür, ego büyümeyi öldürür, şüphe güveni öldürür, korku hayalleri öldürür.”

“Ekmek bulamıyorsanız pasta yiyin.” diyene: Adalet bulamıyorsanız Jakobenler gibi saraya yürüyün. Adalet yoksa orada ekmek de yoktur. Ekmek bulamayan pasta da yiyemez; pastayı zenginsen yersin. Baykuş gibi başınıza çökmüş. Ahtapot aç kaldığında ölmemek için her gün kollarından birini yermiş.

Tarihin Döngüleri

Tarih, durmayı ve dönüşmeyi bilene uzun yaşam vadeder. Ülkeler ve imparatorluklar hayati sınırlarıyla var olur; kendini yenileyip dönüştükçe ilerler. Durmasını bilmeyen, sınırları zorlayan diktatörler tarihin akışında parçalanır. İskender de, Hitler de kendi çarklarında parçalandı.

Her iktidar düşmanlarını yok etmekte, hain ilan etmekte haklıdır; çünkü iktidar onundur. Sonradan gelenler önceki iktidarın hain dediğini kahraman ilan ederek kendine tarihsel ve ideolojik dayanak yaratır. Bu, tarih sahnesinden düşenlerin tekrar varoluş mücadelesidir.

Tarihsel döngüler ve yaşanan kırılmaların hepsi acı anılar ve derin savaş izleri bırakır. Bu yüzden değişime ve dönüşüme karşı koyan, stabil hayatı sürdürenler mutlak acıyı tadar. İngiliz Kraliyeti gibi hem aristokrasi hem burjuvazi çağında hizmet etmesini bilen, sarayda da olsa ayakta kalır.

Suç tipolojisi: Her kavram kendi mecrasında büyür; her suç kendi toplum tipolojisinin ürünüdür. Suçu yaratan, üst ahlak normları ve yaşam tarzlarıdır. Bir yerde ne kadar suçlu varsa o toplum o kadar püriten ve marjinalleşmiş; o kadar da şatafatlı saray yaşamı çevresine surlar örmüş demektir.

Yarın, Bugün ve Hedef

Dün ve bugün çalıştıysan yarını en yüksek yerinden kucaklayacaksın. Umudunu yarına bırakma; bugün yeni umudunu eline alırsan yarınki bugünlerin dünden daha güzel olur. "Başaracağım" dersen zirveye ulaşırsın. Havlu atarsan dağın eteklerine ancak çadır kurarsın, zirveye değil.

Yarın yakalanamayan, ulaşılamayan, olmayan bir gündür. Dün ise yaşanmış başarıların ve başarısızlıkların somutlaşmış halidir. Bu nedenle yarın hiç yaşanmamış bir gündür. Bugün elinde ne varsa yarına taşırsın; elinde bir şey yoksa yarının bugünden hiç farkı olmaz.

Bugün dünün birikimleriyle yükselir; yarın bugünün hasadıdır. Yarın aslında dünün bugüne ulaşmış halidir; yarın hiçbir zaman olmaz, hep bugün olur. Yarın ileriki zamana ötelenir; dolayısıyla başarısız insanlar işlerini yarına bıraktıkları için hep bugünde başarısız olurlar.

Bugünün dünden farkı yoksa, ellerin bomboşsa, senin zamanını (hayatını) birileri, çevrendekiler kendileri için harcamış demektir.

İstersen ve önüne hedefini (amacını) koyarsan ayakların seni istediğin yere götürür. İstemeyi ve arzulamayı bırakırsan yerinde sayarsın; bir de bakmışsın hep aynı yerde, farkına varmadan zamanını, hayatını boşa harcamışsın. Hedefine doğru ilerle ki yarına elinde güzel şeyler kalsın. *(3 Mart 2019)*

Kısa Sözler

Tez, antitez ve üçüncü yol, gerçekte olmuş olan gerçekliktir. Üçüncü gerçek yol, yaşamın ve maddenin üzerine bina edilen, yaratılan gerçekliktir.

Yaşadığını itiraf etmek, hayatın fotoğrafını çekmektir.

Üretmek özgürleştirir, tüketmek köleştirir. İçgüdüleriyle yaşayan canlılar sadece tüketir; aklını kullanarak yaşayanlar ürettikçe toplumu özgürleştirir.

Yeni ve yeniden cumhuriyette ve demokraside buluşmak umuduyla; değerlerimizi, ideologlarımızı kör kurşunlarda harcamadan iktidara birleşerek yürümeliyiz.

İnsanın üç büyük düşmanı: Yılan yılda 50 bin, insanın kendisi 435 bin, sivrisinek 725 bin insan öldürüyor. İnsan insanın kurdudur; insan alt türlerini yok eden de insanın kendisidir. Ne kadar medenileşirse o kadar vahşileşiyor, ölüm üçgenini çiziyor; ne kadar uygarlaşırsa o kadar kıyıcı oluyor.

Neo-kapitalist dünya tacizle, tecavüzle nice tomurcuğu, dünya güzeli çiçeklerimizi açmadan solduruyor. Ne zaman tacize, tecavüze “dur” diyecek yasaları, “dur” diyecek ahlakı dünyaya geri getireceğiz? Kapital dünyayı terk

edene kadar bu zulüm sürecek mi? Çocuklara güzel bir dünya dilerim.

Birileri "Mehdi gelecek, ortamı hazırlayalım" diyordu ya; Mehdi geldi, hem de kılıçsız. İnsanları, yaratıkları, ölüm makinelerini bile inine kapattı; adı korona. Mehdi, kirlettiğimiz dünyayı temizliyor. Yeni yılda yeni ve güzel bir dünya yaratmak umuduyla yeni yıla, yeni dünyaya merhaba.

Hayata Dair

Bir dünya hayal ediyorum: Gerçekleri görecek, kendi geleceğini kuracak, kendi dünyasını kurup yaşatacak; ama hep birlikte, el ele vererek.

Olaylara verdiğimiz anlamları değiştirirsen hayatını da değiştirirsin. Bir olay vuku bulur, olay karşısında bir duygu ortaya çıkar ve biz o duyguya olayla bağlantılı bir anlam yükleriz. Bu anlama göre hareket ederiz; ne anlam verdiysek eyleme ya da eylemsizliğe gireriz. Hayatımız ona göre şekillenir, o şekilde yönlenir.

Çok kazanırsan, o çok kaybeder. Yürüyen, duran kişiden ileridedir; geriye gidenden ise duran kişi öndedir. Koşanı kim geçer? Hızlı koşan kişi.

Hep karşı taraftakiler kaybederse bu sefer karşıtlar yok olur. Karşıtını yok eden, kendi var oluşunu kaybeder ve kendi kendini yok eder.

Mutlu ve ümitli olan insan hem kendine hem çevresine güzel bir insandır.

Okurken düşünmek, hayatla okuduklarını karşılaştırmak lazım. İnsan yaşarken ve çalışırken düşününce yeni şeyler yaratır.

Hayatın resmi her şeyi anlatıyor: Başlamak ve bitirmek. Her şey başlar ve sona erer; ama senin her zaman yeni bir başlangıcın olmalı. Hayat bir arayıştır.

Gelgitler okyanusta olur. Önce dere ol, nehir ol; sonra sırası gelir her şeyin, sonrasında deniz. Herkes zekidir ama kullanmasını bilmek lazım. Zekayı kullanmak için her şeyin içine bakmak, anlamak ve bilinçlenmek gerekir.

"Bende bir iyi kurt var, bir de kötü kurt; hangisi kazanır?" demiş. Kızılderili bilge "Hangisini beslersen o kazanır." demiş.

Enerji seviyeni yüksek tut; olumsuz şeyler sana zarar veremez. Vücudun zayıf düştüğü zamanlarda mikroplar seni nasıl hasta ederse, düşüncesi zayıf olanın düşüncesini de olumsuz düşünceler mikrop gibi hasta eder.

Sadece güçlü dur; gelgitler seni sürükleyemez. Her şeyden, olumsuzlukların içinde bile yeni bir şeyler yaratabilirsin. Düşün, kendin ol, kişilik sahibi ol, yeter. Herkes gibi iyiyi de kötüyü de yaşayacaksın; hepsinden faydalanırsın. Sen yeterli yaşa ve zekaya sahipsin.